

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

24 december 2008

ONTWERP VAN DECREET

**houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid
en Gezin**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	21
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	41
Advies van de Raad van State	47
Ontwerp van decreet	73
Bijlage bij de memorie van toelichting: Reguleringsimpactanalyse.....	87

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemene toelichting

Dit ontwerp van decreet wil een aantal nieuwe en noodzakelijke initiatieven nemen en aanpassingen doorvoeren betreffende de regelgeving van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG). Naast wetgevingstechnische aanpassingen regelt dit decreet ook een aantal meer fundamentele aspecten, waar een aangepaste regelgeving zich opdringt.

Een decretale basis wordt gemaakt voor het oprichten van een technische commissie voor de brandveiligheid die ‘overkoepelend’ kan werken voor het volledige beleidsdomein WVG. Door de oprichting van een dergelijke overkoepelende commissie wordt het mogelijk om een eenduidige benadering inzake brandveiligheid te garanderen binnen de verschillende sectoren van het beleidsdomein WVG.

De controle wordt geregeld op de aanwending van subsidies verleend door de agentschappen met rechtspersoonlijkheid van het beleidsdomein WVG. Op die manier wordt een decretaal hiaat opgevuld wat betreft deze controle.

Een aantal artikelen van het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders worden aangepast. Bij de voorbereiding van een uitvoeringsbesluit bij dat decreet is vastgesteld dat dergelijke aanpassing nodig is.

Ook een aantal artikelen van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid worden aangepast. Bij de voorbereiding van uitvoeringsbesluiten bij dat decreet is vastgesteld dat het aanpassen van een aantal bepalingen uit het Preventiedecreet de transparantie en de doelmatigheid van de toepassing van dit decreet kunnen verhogen. Bovendien wordt een expliciete decretale basis geschapen wat betreft de erkenning van de afdelingen en departementen medisch toezicht, in het kader van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk. In een advies van de afdeling wetgeving van de Raad

van State werd, gelet op de rechtszekerheid, aangedrongen op deze expliciete decretale basis.

Een aantal regelingen werden opgenomen betreffende de verzorgingsvoorzieningen. Een decretale basis wordt gemaakt zodat de Vlaamse Gemeenschap eigen programmatie- en erkenningsnormen kan uitvaardigen voor de aangelegenheden vermeld in artikel 5, §1, I, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zonder daarbij evenwel de federale bevoegdheid te betreden.

Een decretale basis wordt gegeven aan een aantal procedurebesluiten van de Vlaamse Regering inzake erkenning, sluiting, het verkrijgen van een planningsvergunning en een exploitatievergunning.

Als een verzorgingsvoorziening erkenningsnormen niet correct naleeft, kan de Vlaamse Regering aan die voorziening concrete maatregelen opleggen (zoals de buitengebruikstelling van specifieke onderdelen van het gebouw, de stopzetting van bepaalde activiteiten, een dwingende instructie ingeval een dringend ingrijpen noodzakelijk is omwille van de veiligheid en de gezondheid van de gebruikers).

Er worden maatregelen mogelijk gemaakt in geval van een illegale exploitatie van een psychiatrisch verzorgingstehuis of van een initiatief beschut wonen (mogelijkheid van een sluitingsbevel, gedwongen sluiting). De huidige regeling biedt immers geen voldoende mogelijkheden.

Een aantal wetgevingstechnische aanpassingen aan het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap worden voorgesteld. Het betreft hier het rechtzetten van een aantal materiële fouten in dat decreet.

De datum van inwerkingtreding van een aantal artikelen van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp wordt aangepast. Voor de artikelen die betrekking hebben op de organisatie van de toegangspoort, de indicatiestelling en de toewijzing, op de trajectbegeleiding, op de gegevensuitwisseling tussen personen die binnen de toegangspoort instaan voor de indicatiestelling of de toewijzing, of tussen personen die instaan voor de trajectbegeleiding, werd de inwerkingtreding oorspronkelijk voorzien op 1

januari 2008. De uitvoering van deze bepalingen vereist echter het nodige onderzoek en vergt heel wat voorbereiding. Vandaar dat wordt voorgesteld dat de Vlaamse Regering de datum van inwerkingtreding van die bepalingen vaststelt zodra de uitvoeringsbesluiten bij die bepalingen gefinaliseerd zijn. De Vlaamse Regering hoeft die bepalingen niet tegelijkertijd in werking te stellen.

Een aantal wetgevingstechnische aanpassingen werden aangebracht aan enkele decreten, dit ten gevolge van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand.

In enkele decreten werden wetgevingstechnische aanpassingen aangebracht die verband houden met de opheffing van het decreet van 20 december 1996 houdende oprichting van een Vlaamse Gezondheidsraad en van een Vlaamse Adviesraad voor de erkenning van verzorgingsvoorzieningen door artikel 19, 1°, van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Eens de nieuwe adviesorganen werkzaam zijn, is het van belang voor de rechtszekerheid en de rechtsgeldigheid dat de wijzigingen in de sectordecreten ook aangepast zijn.

De aanpassing van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin houdt verband met de regeling van de taalkennis van het personeel in erkende of gesubsidieerde voorzieningen in die sector.

2. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Dit artikel geeft de Vlaamse Regering de bevoegdheid tot oprichting van een technische commissie brandveiligheid die overkoepelend kan werken voor het volledige beleidsdomein WVG. Door de oprichting van een dergelijke ‘overkoepelende’ commissie

wordt het mogelijk om een eenduidige benadering betreffende brandveiligheid te garanderen binnen de verschillende sectoren van het beleidsdomein WVG.

Artikel 3

De technische commissie kan uitsluitend adviserende bevoegdheden krijgen. Deze zullen in hoofdzaak betrekking hebben op nieuwe regelgevende initiatieven en op het verlenen van afwijkingen op de Vlaamse normen.

Om in de toekomst te kunnen evolueren naar een eenduidige benadering en invulling van de regelgeving, is het wenselijk dat nieuwe regelgevende initiatieven door eenzelfde commissie worden geadviseerd. Dit biedt het voordeel dat de aanwezige expertise optimaal voor het volledige beleidsdomein kan worden ingezet en garandeert een consequente toepassing van vooropgestelde, algemeen aanvaarde principes.

Ook de adviesverlening inzake afwijkingsaanvragen op de Vlaamse normen moet gebaseerd zijn op deze principes. De advisering van de afwijkingsaanvragen is dan ook een logische aanvulling van de adviestaak betreffende regelgevende initiatieven. De commissie zal kunnen bijdragen tot een gelijkwaardige behandeling van alle aanvragen.

Artikel 4

Dit artikel voorziet onder meer in de mogelijkheid om de commissie uit te breiden met externe experts. Binnen de Vlaamse administratie is momenteel onvoldoende expertise inzake brandveiligheid aanwezig. Om een algemeen draagvlak te creëren voor nieuwe initiatieven inzake brandveiligheid is het aantrekken van externe experts noodzakelijk.

Artikelen 5 tot 9

In de artikelen 5 tot 9 wordt een decretale regeling uitgewerkt voor de controle op de aanwending van subsidies verleend door de agentschappen met rechtspersoonlijkheid van het beleidsdomein WVG.

Deze regeling is grotendeels gebaseerd op de artikelen 55 tot 58 van de op 17 juli 1991 gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit. Deze artikelen zijn

thans nog van toepassing op subsidies die verleend worden door de gemeenschappen en de gewesten (zie het koninklijk besluit van 2 juni 2007 houdende, voor wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, uitstel van inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof; Belgisch Staatsblad 9 juli 2007; ook het decreet van 7 mei 2004 houdende regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies, en de controle door het Rekenhof is nog niet in werking getreden).

De artikelen 55 tot 58 van de op 17 juli 1991 gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit zijn echter niet automatisch van toepassing op subsidies die verleend worden door de instellingen van openbaar nut die afhangen van de gemeenschappen en de gewesten.

Hierbij kan gewezen worden op de volgende elementen:

- de tekst van artikel 71 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten;
- Grondwettelijk Hof, arrest nr. 95/2007 van 27 juni 2007, overweging B.5. wat betreft de verjaring van schuldvorderingen vermeld in de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit;
- de memorie van toelichting bij het voormelde decreet van 7 mei 2004, *Parl. St.* VI. Parl. 2003-04, nr. 2132 /1, p. 3 tot 5).

Vandaar deze expliciete decretale regeling voor de subsidies die verleend worden door de agentschappen met rechtspersoonlijkheid van het beleidsdomein WVG.

Dit maakt onder meer mogelijk dat het bevoegde agentschap van het beleidsdomein WVG een controle ter plaatse doet op de aanwending van de toegekende subsidies.

Zoals hoger al aangegeven, is de formulering van de artikelen 5 tot 9 grotendeels gebaseerd op de formulering van de artikelen 55 tot 58 van de op 17 juli 1991 gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit.

Bijkomend is de bepaling dat de Vlaamse Regering de gevallen kan bepalen waarin de terugbetaling van een gedeelte van de subsidie verantwoord is. Bijvoorbeeld het geval waarin een subsidie werd verleend voor het oprichten van een gebouw en waar bepaald is dat dit gebouw gedurende 33 jaar zijn concrete bestemming moet behouden. Wanneer na 25 jaar de concrete bestemming van het gebouw toch wordt veranderd, zou bij een toepassing van artikel 8, eerste lid, het ganse subsidiebedrag moeten worden terugbetaald. Dit terwijl het gebouw toch gedurende 25 jaar zijn concrete bestemming heeft behouden en de subsidie gedurende deze periode zijn rechtmatige bestemming heeft gekregen. In dit geval zou een gedeeltelijke terugbetaling te verantwoorden zijn, bijvoorbeeld voor een bedrag, berekend pro rata van het op het ogenblik van de overtreding nog niet afgelopen gedeelte van de termijn van 33 jaar.

Wanneer de Vlaamse Regering zulke gevallen bepaalt, dan bepaalt de Vlaamse Regering daarbij de nadere regels betreffende de gedeeltelijke terugbetaling (bijvoorbeeld een pro rata terugbetaling zoals in het voormelde voorbeeld).

Artikelen 10 tot 13

Momenteel wordt in uitvoering van het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders, hierna te noemen Eerstelijnsdecreet, een uitvoeringsbesluit voorbereid waarbij de samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg (SEL's) opgericht worden. Bij deze voorbereiding is vastgesteld dat het aanpassen van een aantal bepalingen uit het Eerstelijnsdecreet nodig is.

In het Eerstelijnsdecreet wordt een hoofdstuk IIbis, bestaande uit artikel 6bis, ingevoegd over werkgroepen. Deze werkgroepen worden in dit decreet voorzien om de eerstelijnsgezondheidszorg te ondersteunen door bijvoorbeeld een model op te stellen voor een elektronisch zorgplan, een website te ontwikkelen voor het aanbod van de zorgaanbieders, verenigingen van mantelzorgers en gebruikers en vrijwilligersorganisaties enzovoort.

Artikel 14 van het Eerstelijnsdecreet vermeldt dat partnerorganisaties kunnen erkend worden door de Vlaamse Regering en dat er een beheersovereenkomst moet afgesloten worden met de erkende partnerorganisatie wil de erkende partnerorganisatie in aanmerking komen voor subsidiëring.

Deze bepaling wordt vervangen door een keuze aan te bieden aan de Vlaamse Regering, namelijk een erkenning of het afsluiten van een beheersovereenkomst. Door deze keuzemogelijkheid wordt een administratieve lastenverlaging bekomen.

De inhoud van de beheersovereenkomst werd aangepast. Zo werd het begrip ‘indicatoren’ vervangen door ‘evaluatiecriteria’. De term ‘indicator’ dekte onvoldoende de lading. De aanpassing doet echter geen afbreuk aan de oorspronkelijke bedoeling van het decreet. In het beleidsplan (=inhoudelijk deel van de beheersovereenkomst) worden de resultaatgebieden opgenomen en de criteria om ze te evalueren. Jaarlijks wordt de beheersovereenkomst geconcretiseerd in een jaarplan. Op basis van deze concretisering kunnen dan op niveau van de taken, specifieke indicatoren voor de evaluatie worden opgesomd. Indicatoren opstellen op het niveau van de algemene resultaatgebieden zou als evaluatie-instrument te vaag en ondoelmatig zijn. Ter verduidelijking: onder evaluatiecriterium wordt verstaan: een element of parameter ter beoordeling van een resultaatgebied. Een (evaluatie)indicator is dan ‘de omschrijving van gegevens, eventueel met inbegrip van een norm, die aantoonst in welke mate de uitvoering van een bepaalde taak voldoet aan een bepaald evaluatiecriterium’. Deze verdere uitwerking zal worden opgenomen in het uitvoeringsbesluit.

In artikel 15 van het Eerstelijnsdecreet worden de woorden ‘erkenningsbesluit en/of het beleidsplan’ vervangen door ‘erkenningsbesluit of beheersovereenkomst’ (zie de wijziging van artikel 14 van het Eerstelijnsdecreet).

De wijziging in artikel 24 van het Eerstelijnsdecreet heeft te maken met het nieuwe decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van een Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin komt in de plaats van de Vlaamse Adviesraad voor de erkenning van verzorgingsvoorzieningen.

Artikelen 14 tot 26

Momenteel worden in uitvoering van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid, hierna te noemen het Preventie-

decreet, uitvoeringsbesluiten voorbereid die onder andere de Logo's, bevolkingsonderzoeken, de erkenning en subsidie van de partnerorganisaties en de organisaties met terreinwerking en de werkgroepen zullen regelen. Bij deze voorbereiding is vastgesteld dat het aanpassen van een aantal bepalingen uit het Preventiedecreet de transparantie en doelmatigheid van de toepassing van dit decreet kan verhogen. Hiermee wordt niet geraakt aan de geest van het Preventiedecreet zoals dit ook in de memorie van toelichting is beschreven.

Artikel 14

In artikel 2, 22°, van het Preventiedecreet werd een ‘organisatie met terreinwerking’ als volgt omschreven: “een van rechtswege erkende of een door de Vlaamse regering erkende en/of gesubsidieerde organisatie, die op het terrein de opdrachten uitvoert, de methodieken toepast en/of de diensten levert met betrekking tot de preventieve gezondheidszorg”. De nieuw voorgestelde tekst luidt: “een van rechtswege erkende of een door de Vlaamse Regering erkende of erkende en gesubsidieerde organisatie, die op het terrein de opdrachten uitvoert, de methodieken toepast of de diensten levert met betrekking tot de preventieve gezondheidszorg”.

Het decreet laat, in de huidige formulering, in theorie toe om organisaties met terreinwerking te subsidiëren via een beheersovereenkomst zonder ze te erkennen. Eigenlijk is dit zonder voorwerp omdat een organisatie met terreinwerking niet bestaat zonder erkenning. Met de nieuwe formulering wordt de transparantie in de wijze van financieren groter en wordt de financieringswijze voor partnerorganisaties en organisaties met terreinwerking gelijkgeschakeld. Het is immers de bedoeling om voor beide types van organisaties een erkenning met of zonder subsidie toe te laten, maar geen subsidie zonder erkenning. Zie hiervoor ook naar de bespreking bij de aanpassingen van artikel 21 en artikel 23 van het Preventiedecreet. Het vervangen van de tweede ‘en/of’ in artikel 2, 22°, is louter een taalkundige correctie: ‘of’ betekent immers zowel ‘en’ als ‘of’.

In artikel 2, 23°, werd een ‘partnerorganisatie’ als volgt omschreven: “een organisatie met rechtspersoonlijkheid die als een kern binnen een expertisenetwerk fungeert en die van rechtswege erkend en gesubsidieerd is of erkend en gesubsidieerd wordt door de Vlaamse regering vanwege minstens een van

de hiernavolgende competenties: a) de inhoudelijke deskundigheid in verband met ziektepreventie; b) de inhoudelijke deskundigheid in verband met gezondheidsbevordering; c) het verstrekken van gegevens inzake gezondheidszorg;”.

De voorgestelde nieuwe tekst luidt: “een organisatie met rechtspersoonlijkheid die als een kern binnen een expertisenetwerk fungeert en die van rechtswege erkend en gesubsidieerd is of door de Vlaamse Regering erkend of erkend en gesubsidieerd wordt vanwege minstens een van de hiernavolgende competenties: a) de inhoudelijke deskundigheid in verband met ziektepreventie; b) de inhoudelijke deskundigheid in verband met gezondheidsbevordering; c) het verstrekken van gegevens inzake gezondheidszorg;”.

De huidige omschrijving gaat er van uit dat partnerorganisaties automatisch ook gesubsidieerd worden, terwijl dit bij organisaties met terreinwerking niet het geval is. Er zijn echter onvoldoende argumenten om de erkenning en subsidiëring van partnerorganisaties anders te gaan organiseren dan die van organisaties met terreinwerking. Het onderscheid tussen beide ligt op inhoudelijk vlak, zoals uit de rest van de definities blijkt, en niet op vlak van de wijze van subsidiëren. Zo is het mogelijk dat organisaties die de rol van partnerorganisatie vervullen, al voldoende inkomsten hebben of al gesubsidieerd worden buiten het Preventiedecreet. De huidige omschrijving in het Preventiedecreet laat niet toe dergelijke organisaties te erkennen zonder ze ook te subsidiëren. In een aantal gevallen kan een erkenning binnen het preventieve gezondheidsbeleid wel een meerwaarde hebben, zonder bijkomende subsidie. Voorbeelden zouden kunnen zijn: het Federale Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg, het intermutualistisch agentschap, de stichting tegen kanker, de Belgische cardiologische liga, het Belgisch kenniscentrum voor het welzijn op het werk.

De aanpassingen van artikel 2, punt 31° en punt 33°, hebben te maken met het nieuwe decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van een Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De Vlaamse Adviesraad voor erkenning van verzorgingsvoorzieningen en de

Vlaamse Gezondheidsraad werden daarbij vervangen door nieuwe instanties.

Artikel 15

De wijziging van artikel 17, §2, van het Preventiedecreet heeft te maken met het nieuwe decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van een Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid komt in de plaats van de Vlaamse Gezondheidsraad.

Artikel 16

De wijziging van artikel 18, §1, van het Preventiedecreet heeft te maken met het nieuwe decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van een Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid komt in de plaats van de Vlaamse Gezondheidsraad.

Artikel 17

In artikel 20, §2, bepaalt het Preventiedecreet: “De Vlaamse Regering bepaalt desgevallend de samenstelling, de werkingsmodaliteiten en de eventuele financiering van deze werkgroepen.”.

Het voorstel luidt: “De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de opdracht, de samenstelling, de werkingsmodaliteiten en de financiering van die werkgroepen.”.

Het is aangewezen dat de Vlaamse Regering ook de opdrachten van de werkgroepen zou bepalen. Deze toevoeging is belangrijk om reden van resultaatgerichtheid. De bedoeling van de werkgroepen is immers om tot duidelijke resultaten en afspraken te komen. Als dergelijke werkgroepen opgericht worden, is het ook beter om meteen duidelijkheid te verschaffen over de financiering ervan. Om die reden

is het woord ‘eventuele’ geschrapt. Dit verhoogt de transparantie en de rechtszekerheid.

Artikel 18

Artikel 21 van het Preventiedecreet luidt als volgt:

“§1. De Vlaamse regering kan in het kader van haar beleid inzake preventieve gezondheidszorg partnerorganisaties erkennen.

§2. De Vlaamse regering bepaalt de erkenningsvoorwaarden, de regels inzake de duur van de erkenning en de regels inzake schorsing en intrekking van erkenning.

§3. Enkel een erkende partnerorganisatie waarmee de Vlaamse regering een beheersovereenkomst sluit, komt in aanmerking voor subsidiëring. Deze beheersovereenkomst geldt voor minimaal drie en voor maximaal vijf jaar en omvat minstens:

1° het beleidsplan voor de duurtijd van de beheersovereenkomst dat minstens de volgende gegevens bevat:

- a) de resultaatgebieden voor de uitvoering van de beheersovereenkomst;
- b) de indicatoren met betrekking tot de resultaatgebieden om onder meer de uitvoering van de beheersovereenkomst te kunnen evalueren;

2° de financieringsvoorwaarden en -modaliteiten, waaronder de bepaling van de subsidie-enveloppe en de mate waarin die ingevolge indexering en weddendrift evolueert.

§4. §1 tot en met §3, zijn niet van toepassing op de Vlaamse openbare instelling Kind en Gezin die van rechtswege erkend is als partnerorganisatie.

§5. Organisaties met een erkenning als partnerorganisatie worden niet uitgesloten van een erkenning en/of subsidiëring als organisatie met terreinwerking.”.

In het voorstel worden de eerste vier paragrafen vervangen. Artikel 21 luidt dan als volgt:

“§1. De Vlaamse Regering kan in het kader van haar beleid met betrekking tot preventieve gezondheidszorg, op basis van oproepen voor partnerorganisaties, beheersovereenkomsten sluiten met voorzieningen.

De beheersovereenkomst geldt voor minimaal drie en voor maximaal vijf jaar en omvat minstens het

beleidsplan voor de duurtijd van de beheersovereenkomst. Het beleidsplan bevat minstens de volgende gegevens: de resultaatgebieden voor de uitvoering van de beheersovereenkomst en de evaluatiecriteria met betrekking tot de resultaatgebieden om onder meer de uitvoering van de beheersovereenkomst te kunnen evalueren.

Een voorziening waarmee de Vlaamse Regering een beheersovereenkomst sluit als partnerorganisatie, wordt geacht te zijn erkend als partnerorganisatie voor de duur van de beheersovereenkomst.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de nadere regels met betrekking tot de oproep en het sluiten van een beheersovereenkomst.

§2. De Vlaamse Regering kan voorzieningen waarmee geen beheersovereenkomst als partnerorganisatie is gesloten, erkennen als partnerorganisatie.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de erkenningsvoorwaarden, de duur van de erkenning en de regels voor het verlenen, schorsen en intrekken van de erkenning.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de subsidie en de subsidievoorwaarden van de partnerorganisaties.

§4. Paragrafen 1 tot 3 zijn niet van toepassing op het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, dat van rechtswege erkend is als partnerorganisatie.

§5. Organisaties met een erkenning als partnerorganisatie worden niet uitgesloten van een erkenning en/of subsidiëring als organisatie met terreinwerking.”.

De eerste paragraaf van het nieuwe artikel bepaalt dat voorzieningen waarmee een beheersovereenkomst wordt gesloten op basis van een oproep als partnerorganisatie automatisch, voor de duur van de beheersovereenkomst, erkend worden als partnerorganisatie. Dit betekent een forse administratieve vereenvoudiging ten opzichte van de vorige procedure waarbij eerst een erkenning nodig was en daarna pas een beheersovereenkomst kon worden opgemaakt. Door te werken met oproepen kan de Vlaamse Regering voldoende dynamisch en beleidsgericht haar verwachtingen ten aanzien van de voorzieningen kenbaar maken. Op die manier wordt de omweg via een afzonderlijke erkenningsprocedure overbodig.

Het werken met oproepen verhoogt de transparantie in het beleid, voorkomt dat er voor elke subsector bijkomende regelgeving moet komen en is een instru-

ment om flexibel in te spelen op nieuwe noden en inzichten en tegelijkertijd te kunnen gebruikmaken van het meest kwalitatieve en doelmatige aanbod.

Beheersovereenkomsten over meerdere jaren, op basis van oproepen en kaderend in gezondheidsdoelstellingen, zijn daarom de beste garantie voor een duurzaam beleid, aangepast aan de steeds evoluerende behoeften en mogelijkheden.

Het Preventiedecreet in zijn huidige vorm is onvoldoende duidelijk over bepaalde aspecten van het werken met beheersovereenkomsten.

In het ontwerp van uitvoeringsbesluit dat in voorbereiding is, kunnen de volgende elementen opgenomen worden:

- In geval van een negatieve evaluatie door het agentschap over het functioneren van de partnerorganisatie of organisatie met terreinwerking of indien het gaat om een thema of aandachtsgebied in een gezondheidsdoelstelling waarvoor nog geen expertiseorganisatie als dusdanig bestaat, dan moet een open oproep worden georganiseerd.
- Indien een partnerorganisatie of een organisatie met terreinwerking goed heeft gepresteerd en haar werking positief werd beoordeeld door het agentschap, dan kan met deze organisatie, mits akkoord van de minister, een volgende beheersovereenkomst worden afgesloten voor een periode van vijf jaar zonder oproep.

Voor deeltaken waarvoor geen positieve evaluatie werd gegeven door het agentschap of voor nieuwe taken moet wel een oproep worden georganiseerd, waaraan de organisatie met een lopende beheersovereenkomst kan deelnemen. Indien andere of nieuwe organisaties het best beantwoorden aan deze oproep, dan wordt de organisatie met een lopende beheersovereenkomst uitgenodigd tot onderhandeling. Op dat moment kunnen verschillende organisaties, die ingegaan zijn op de oproep, overwogen om samen te werken en dus samen een voorstel in te dienen. Op die manier kan, een organisatie waarmee oorspronkelijk een beheersovereenkomst was afgesloten, na een oproep haar expertise continueren, al is het in een ruimer (en efficiënter) samenwerkingsverband.

- Om verlies aan middelen te vermijden is in de mogelijkheid voorzien om reserves over te dragen van de ene beheersovereenkomst naar de andere.

Dit komt de stabiliteit van de organisaties ten goede. Wel moet deze werkwijze nog goedgekeurd worden door de inspectie van financiën.

- Het is de bedoeling de oproep voor een nieuwe beheersovereenkomst ten minste één jaar op voorhand te lanceren. Op die manier is er voldoende tijd voor de organisatie om passende maatregelen te nemen. Ook dit komt de continuïteit ten goede.

De inhoud van de beheersovereenkomst werd aangepast. Zo werd het begrip ‘indicatoren’ vervangen door ‘evaluatiecriteria’. De term ‘indicator’ dekte onvoldoende de lading. De aanpassing doet echter geen afbreuk aan de oorspronkelijke bedoeling van het decreet. In het beleidsplan (=inhoudelijk deel van de beheersovereenkomst) worden de resultaatgebieden opgenomen en de criteria om ze te evalueren. Jaarlijks wordt de beheersovereenkomst geconcretiseerd in een jaarplan. Op basis van deze concretisering kunnen dan op niveau van de taken, specifieke indicatoren voor de evaluatie worden opgesomd. Indicatoren opstellen op het niveau van de algemene resultaatgebieden zou als evaluatie-instrument te vaag en ondoelmatig zijn. Ter verduidelijking: onder evaluatiecriterium wordt verstaan: een element of parameter ter beoordeling van een resultaatgebied. Een (evaluatie)indicator is dan ‘de omschrijving van gegevens, eventueel met inbegrip van een norm, die aantoonst in welke mate de uitvoering van een bepaalde taak voldoet aan een bepaald evaluatiecriterium’. Deze verdere uitwerking zal worden opgenomen in het uitvoeringsbesluit.

Omwille van de efficiëntie, de rechtszekerheid en de gelijke behandeling, is het aangewezen om een aantal bepalingen over de subsidiëring via de beheersovereenkomst generiek te regelen, over de verschillende beheersovereenkomsten heen. Dit zal dan gebeuren in het uitvoeringsbesluit. Enkel de specifieke bepalingen, eigen aan de organisatie, worden dan opgenomen in de beheersovereenkomst. Om die reden is de bepaling hierover bij de beheersovereenkomst geschrapt en opgenomen in §3 van het nieuwe artikel.

In de tweede paragraaf van het nieuwe artikel is voorzien dat de Vlaamse Regering, indien zij dat wenst, ook partnerorganisaties kan erkennen zonder beheersovereenkomst. In dat geval moet de Vlaamse Regering wel de regels hiertoe bepalen. Het decreet spreekt zich in dit geval niet uit of dit via een oproep gebeurt of niet, en of die al dan niet via een beheersovereenkomst zullen gesubsidieerd worden.

Paragraaf 3 bepaalt, zoals eerder aangehaald, dat de Vlaamse Regering op generieke wijze bepalingen vastlegt voor de subsidiëring van de twee types van partnerorganisaties.

Paragraaf 4 werd enkel aangepast wat de benaming betreft van Kind en Gezin. Kind en Gezin is thans een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid.

Paragraaf 5 werd niet aangepast.

Artikel 19

Artikel 23 van het Preventiedecreet luidt als volgt:

“§1. De Vlaamse Regering kan in het kader van haar beleid inzake preventieve gezondheidszorg organisaties met terreinwerking erkennen en/of subsidiëren.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt desgevallend de erkenningsvoorwaarden, de regels inzake de duur van de erkenning en de regels inzake schorsing en intrekking van erkenning.

§3. Enkel een organisatie met terreinwerking waarmee de Vlaamse regering een beheersovereenkomst sluit, komt in aanmerking voor subsidiëring. Deze beheersovereenkomst geldt voor maximaal vijf jaar en omvat minstens:

1° het beleidsplan voor de duurtijd van de beheersovereenkomst dat minstens de volgende gegevens bevat:

- a) de resultaatgebieden voor de uitvoering van de beheersovereenkomst;
- b) de indicatoren met betrekking tot de resultaatgebieden om onder meer de uitvoering van de beheersovereenkomst te kunnen evalueren;

2° de financieringsvoorwaarden en -modaliteiten, waaronder de bepaling van de subsidie-enveloppe en de mate waarin die ingevolge indexering en weddendrift evolueert.

§4. §1 tot en met §3, zijn niet van toepassing op de Centra voor Leerlingenbegeleiding, de Consultatiebureaus voor het Jonge Kind en de Preventieve Zorg-

centra die van rechtswege erkend zijn als organisaties met terreinwerking.

§5. Organisaties met een erkenning en/of subsidiëring als organisatie met terreinwerking worden niet uitgesloten van een erkenning als partnerorganisatie.”.

In het voorstel worden de eerste drie paragrafen vervangen. Artikel 23 luidt dan als volgt:

“§1. De Vlaamse Regering kan in het kader van haar beleid met betrekking tot preventieve gezondheidszorg, op basis van oproepen voor organisaties met terreinwerking, beheersovereenkomsten sluiten met voorzieningen.

De beheersovereenkomst geldt voor minimaal drie en voor maximaal vijf jaar en omvat minstens het beleidsplan voor de duurtijd van de beheersovereenkomst. Het beleidsplan bevat minstens de volgende gegevens: de resultaatgebieden voor de uitvoering van de beheersovereenkomst en de evaluatiecriteria met betrekking tot de resultaatgebieden om onder meer de uitvoering van de beheersovereenkomst te kunnen evalueren.

Een voorziening waarmee de Vlaamse Regering een beheersovereenkomst sluit als organisatie met terreinwerking, wordt geacht te zijn erkend als organisatie met terreinwerking voor de duur van de beheersovereenkomst.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de nadere regels met betrekking tot de oproep en het sluiten van een beheersovereenkomst.

§2. De Vlaamse Regering kan voorzieningen waarmee geen beheersovereenkomst als organisatie met terreinwerking is gesloten, erkennen als organisatie met terreinwerking.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de erkenningsvoorwaarden, de duur van de erkenning en de regels voor het verlenen, schorsen en intrekken van de erkenning.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de subsidie en de subsidievoorwaarden van de organisatie met terreinwerking.

§4. §1 tot en met §3, zijn niet van toepassing op de Centra voor Leerlingenbegeleiding, de Consultatie-

bureaus voor het Jonge Kind en de Preventieve Zorgcentra die van rechtswege erkend zijn als organisaties met terreinwerking.

§5. Organisaties met een erkenning en/of subsidiëring als organisatie met terreinwerking worden niet uitgesloten van een erkenning als partnerorganisatie.”.

De motivering voor deze aanpassingen is analoog aan de motivering voor de aanpassingen van artikel 21.

Artikel 20

Artikel 30, §4, van het Preventiedecreet regelt de opdrachten van de Logo's en luidt als volgt:

“§4. Een Logo doet een beroep op het aanbod van de partnerorganisaties en de organisaties met terreinwerking, die omwille van hun inhoudelijke deskundigheid of hun vermogen inzake het aanleveren van gegevens de gevraagde ondersteuning kunnen geven, wanneer ze, voor bepaalde opdrachten of delen van opdrachten, ondersteuning nodig heeft.”.

De voorgestelde nieuwe tekst van deze paragraaf bestaat uit twee leden en luidt als volgt:

“§4. Een Logo doet een beroep op het aanbod van de partnerorganisaties, die door hun inhoudelijke deskundigheid of hun vermogen om gegevens aan te leveren, de gevraagde ondersteuning kunnen geven, als het voor bepaalde opdrachten of delen van opdrachten ondersteuning nodig heeft.

Een Logo werkt voor de realisatie van zijn opdrachten samen met en doet een beroep op organisaties met terreinwerking, individuele zorgaanbieders en andere organisaties of hun plaatselijke of regionale afdeling of afdelingen die werkzaam zijn in het werkgebied van het Logo, voor zover dat bijdraagt tot de realisatie van zijn opdrachten.”.

In de oorspronkelijke tekst is onvoldoende weergegeven dat de Logo's de opdrachten realiseren via het netwerk dat zij uitbouwen. De toevoeging van het tweede lid verduidelijkt dit en is conform met de huidige en toekomstige beleidsvisie over de werking van de Logo's. De ‘samenwerking met’ en het ‘een beroep doen op’ is niet vrijblijvend en moet resultaatgericht zijn.

De Logo's werken ook samen met organisaties met terreinwerking en doen er een beroep op. Deze

samenwerking is echter van een andere orde dan die met de partnerorganisaties. Zoals artikel 22 van het Preventiedecreet bepaalt hebben partnerorganisaties een decretaale opdracht de Logo's te ondersteunen. Bij de organisaties met terreinwerking is dit in artikel 24 van het Preventiedecreet niet het geval. Om die reden is de bepaling over de organisaties met terreinwerking verplaatst naar het tweede lid. Dit zorgt er voor dat artikel 30, §4, en de artikelen 22 en 24 van het Preventiedecreet nu beter op elkaar zijn afgestemd.

Artikel 21

In artikel 75 van het Preventiedecreet werd de verwijzing naar het decreet van 29 mei 1984 betreffende Kind en Gezin vervangen. Dit decreet van 29 mei 1984 werd immers opgeheven en vervangen door het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin.

Artikel 22

In het Preventiedecreet wordt een titel IXbis, bestaande uit artikel 75bis, ingevoegd, die luidt als volgt:

“TITEL IXbis

Erkenning van afdelingen medisch toezicht van externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, van departementen medisch toezicht van interne diensten voor preventie en bescherming op het werk en van gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk

Artikel 75bis

§1. De Vlaamse Regering erkent afdelingen medisch toezicht van externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, departementen medisch toezicht van interne diensten voor preventie en bescherming op het werk en gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk. Dat gebeurt conform de bepalingen van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

De Vlaamse Regering bepaalt de duur van de erkenning en de regels voor het verlenen, schorsen en intrekken van de erkenning.

§2. De erkende afdelingen en departementen, vermeld in §1, moeten verantwoording afleggen en zijn onderworpen aan een toezicht. De Vlaamse Regering kan daarvoor nadere regels bepalen.

§3. De Vlaamse Regering richt een Vlaamse werkgroep bedrijfsgezondheidszorg op, waarin ten minste de werkgeversorganisaties, de werknemersorganisaties en andere deskundigen inzake bedrijfsgezondheidszorg zijn vertegenwoordigd.

De opdracht van de werkgroep, vermeld in het eerste lid, bestaat er in ieder geval in:

- 1° de Vlaamse Regering op haar verzoek of op eigen initiatief van de werkgroep te adviseren over de bedrijfsgezondheidszorg in het algemeen;
- 2° de Vlaamse Regering op haar verzoek of op eigen initiatief van de werkgroep te adviseren over de ontwerpen van regelgeving ter uitvoering van dit artikel en ter uitvoering van artikel 80, §1, tweede lid;
- 3° de Vlaamse Regering te adviseren over alle concrete dossiers in verband met §1, met het oog op een beslissing tot erkenning of met het oog op een voornemen tot weigering, schorsing of intrekking van erkenning.

De Vlaamse Regering kan bijkomende opdrachten toekennen aan de werkgroep.

De Vlaamse Regering bepaalt de samenstelling, de werkingsmodaliteiten en de financiering van de werkgroep.”.

Tot nu toe gebeurt de erkenning van de afdelingen en departementen medisch toezicht, in het kader van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, op basis van artikel 1, §2, van de wet van 10 juni 1952 betreffende de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen.

De afdeling wetgeving van de Raad van State zag deze laatste bepaling als rechtsgrond voor de samenstelling van de erkenningscommissie van artikel 107 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (het ARAB) (het advies nr. 27.770/1 van 9 juli 1998 van de afdeling wetgeving van de Raad van State, eerste kamer).

De Raad van State merkte daarbij op:

“In de plaats van aan artikel 99 van de wet van 4 augustus 1996, zou in de aanhef van het ontwerp als rechtsgrond kunnen worden gerefereerd aan artikel 1, §2, van de voornoemde wet van 10 juni 1952 (artikel 1, §2, eerste lid, van de wet van 10 juni 1952 geeft aan de Koning de bevoegdheid alle maatregelen te nemen aangaande toezicht, controle en coördinatie van de gezondheidsdiensten, waarvan Hij de oprichting kan voorschrijven aan de ondernemingen, instellingen, diensten en inrichtingen bedoeld bij paragraaf 1 van dat artikel, teneinde zich zowel van hun werking als van hun doelmatigheid te vergewissen. Daartoe kan de Koning, onder meer, de bevoegdheden en de erkenningsvoorwaarden van de betrokken gezondheidsdiensten bepalen).

Het is weliswaar zo dat de laatstgenoemde wet bij artikel 98 van de wet van 4 augustus 1996 werd opgeheven, doch die opheffing moet worden geacht uitsluitend betrekking te hebben op de door de wet van 10 juni 1952 geregelde aangelegenheden die federaal zijn gebleven. Met name mag ervan worden uitgegaan dat de bepaling op grond waarvan de in artikel 107 van het ARAB bedoelde erkenningscommissie is ingesteld, zijnde artikel 1, §2, niet is opgeheven, althans wat het aspect inzake de erkenning van de arbeidsgeneeskundige diensten betreft, aangezien die materie een gemeenschapsbevoegdheid is.

Kan derhalve als rechtsgrond voor de ontworpen regeling een beroep worden gedaan op artikel 1, §2, van de wet van 10 juni 1952, dan spreekt het voor zich dat de rechtszekerheid ermee zou zijn gebaat indien mettertijd een meer expliciete decretale basis zou worden geschapen voor de voorliggende regeling, al was het maar om iedere speculatie omtrent de deugdelijkheid van die rechtsgrond tegen te gaan.”.

De ‘expliciete decretale basis’ waar de Raad van State het over heeft, wordt hierbij geschapen, door een nieuw artikel 75bis van het Preventiedecreet.

In §1 wordt de erkenningsbevoegdheid geëxpliciteerd en is bepaald dat deze erkenningen worden toegekend conform de federale regelgeving hieromtrent.

De Vlaamse Regering bepaalt de duur van de erkenning en de regels voor het verlenen, het schorsen en het intrekken van de erkenning.

Paragraaf 2 bepaalt dat de erkende afdelingen en departementen verantwoording moeten afleggen en onderworpen zijn aan een toezicht. De Vlaamse

Gemeenschap is bevoegd voor het toezicht inzake de afdelingen medisch toezicht van externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, de departementen medisch toezicht van interne diensten voor preventie en bescherming op het werk en de gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk. De Vlaamse Regering kan hiertoe nadere regels bepalen.

In §3 wordt aan de Vlaamse Regering opgedragen een Vlaamse werkgroep bedrijfsgezondheidszorg op te richten. De ‘andere deskundigen’ die erin vertegenwoordigd zijn kunnen bijvoorbeeld voorgesteld worden door de Vlaamse Wetenschappelijke Vereniging voor Arbeidsgeneeskunde.

De minimale opdrachten van de Vlaamse werkgroep bedrijfsgezondheidszorg worden omschreven.

De werkgroep geeft advies op verzoek van de Vlaamse Regering (eventueel bij delegatie de bevoegde Vlaamse minister of de bevoegde administrateur-generaal) in de gevallen bepaald in de punten 1° en 2° van het tweede lid. Het betreft hier dus geen verplicht advies. De werkgroep kan ook op eigen initiatief een advies geven (spontaan advies).

In het kader van de advisering over concrete dossiers betreffende erkenning, weigering, schorsing of intrekking van erkenning vervangt de werkgroep de huidige erkenningscommissie (punt 3° van het tweede lid). De werkgroep geeft dan advies over dossiers die haar worden voorgelegd met het oog op een beslissing tot erkenning of met het oog op een voornemen tot weigering, schorsing of intrekking van erkenning. Dit advies is verplicht.

Er is een duidelijke bevoegdheidsafbakening ten aanzien van de bevoegdheden van de Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, die adviseert met betrekking tot bezwaar- of verweermiddelen die ingediend worden wanneer er al een voornemen tot weigering, schorsing of intrekking van erkenning is (zie het voorgestelde nieuwe tweede lid van artikel 80, §1, van het Preventiedecreet).

Naast deze opdrachten kan de Vlaamse Regering nog bijkomende opdrachten bepalen.

Daarnaast wordt delegatie gegeven aan de Vlaamse Regering tot het bepalen van de samenstelling, de werkingsmodaliteiten en de financiering van de werkgroep.

Artikel 23

De erkende afdelingen medisch toezicht van externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, de erkende departementen medisch toezicht van interne diensten voor preventie en bescherming op het werk en de erkende gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk moeten zich verantwoorden en onderwerpen aan een toezicht (zie het nieuw voorgestelde artikel 75bis). Als zij zich aan deze verplichtingen niet houden, kunnen ze een administratieve geldboete oplopen. Dit wordt geregeld door een aanpassing van artikel 76 van het Preventiedecreet.

Artikel 24

De wijziging in het opschrift van hoofdstuk I van titel XI van het Preventiedecreet heeft te maken met het nieuwe decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van een Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin komt in de plaats van de Vlaamse Adviesraad voor de erkenning van verzorgingsvoorzieningen.

Artikel 25

In het voorgestelde tweede lid van artikel 80, §1, van het Preventiedecreet wordt aan de Vlaamse Regering opgedragen om de regels te bepalen betreffende de procedures van erkenning, schorsing en intrekking van erkenning met betrekking tot de afdelingen medisch toezicht van externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, de departementen medisch toezicht van interne diensten voor preventie en bescherming op het werk en de gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk (zie het voorgestelde nieuwe artikel 75bis van het Preventiedecreet).

Onder procedure van erkenning wordt natuurlijk ook verstaan de procedure inzake weigering van erkenning. De Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin geeft advies met betrekking tot bezwaar- of verweermiddelen die in het kader van deze procedures ingediend worden bij een concreet voornemen tot weigering, schorsing of

intrekking van erkenning (zie de aangepaste §2 van artikel 80 van het Preventiedecreet).

Artikel 26

Door de decretale rechtsgrond, vermeld in het voorgestelde nieuwe artikel 75bis van het Preventiedecreet, kan artikel 1, §2, van de wet van 10 juni 1952 worden opgeheven wat de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap betreft.

Artikel 27

Dit artikel geeft een definitie van het begrip ‘verzorgingsvoorziening’ zoals het gebruikt wordt in hoofdstuk VI van dit ontwerp van decreet.. Het betreft de ziekenhuizen, de rust- en verzorgingstehuizen, de psychiatrische verzorgingstehuizen, de initiatieven van beschut wonen.

Daarnaast wordt het begrip ‘erkenningennormen’ gedefinieerd. Het gaat dan om erkenningennormen of erkenningvereisten die aan de verzorgingsvoorziening in kwestie worden opgelegd door de bevoegde overheid, ongeacht of dit de Vlaamse Gemeenschap dan wel van de federale overheid is. Onder dat begrip vallen ook de regels die ten aanzien van de verzorgingsvoorzieningen zijn bepaald door of ter uitvoering van het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen.

Ook de begrippen ‘ziekenhuis’, ‘rust- en verzorgingstehuis’, ‘psychiatrisch verzorgingstehuis’ en ‘initiatief beschut wonen’ worden gedefinieerd.

Artikelen 28 en 29

Deze artikelen beogen een decretale basis te creëren zodat de Vlaamse Gemeenschap eigen programmatie- en erkenningennormen kan uitvaardigen voor de verzorgingsvoorzieningen, zonder daarbij evenwel de federale bevoegdheid te betreden.

In zijn arrest nr. 83/98 van 15 juli 1998 heeft het Grondwettelijk Hof als volgt geoordeeld:

“B.5.9. Tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort luidens artikel 5, § 1, I, 1°, f), van de bijzon-

dere wet niet het vaststellen van de “nationale erkenningennormen uitsluitend voor zover deze een weerslag kunnen hebben op de bevoegdheden bedoeld in b), c), d) en e)” van artikel 5, §1, I, 1°.

Die bepaling staat er niet aan in de weg dat de gemeenschappen aan de door de federale overheid vastgestelde erkenningennormen eigen normen toevoegen; zij mogen evenwel niet afwijken van de federale erkenningennormen, noch normen uitvaardigen die een weerslag hebben op de financiering van de exploitatie, de ziekte- en invaliditeitsverzekering, de basisregels betreffende de programmatie en betreffende de financiering van de infrastructuur.”.

Artikel 30 wil een juridische basis scheppen die de Vlaamse Regering toestaat eigen Vlaamse erkenningennormen uit tevaardigen met inachtneming van de erkenningennormen die de federale overheid heeft uitgevaardigd.

Het decreet van 23 mei 2003 betreffende de indeling in zorgregio's en betreffende de samenwerking en de programmatie van gezondheidsvoorzieningen en welzijnsvoorzieningen maakt het voor de Vlaamse Regering weliswaar mogelijk aanvullende programmatiecriteria en erkenningennormen te bepalen. Maar die criteria en normen kunnen uitsluitend betrekking hebben op territoriale aspecten. Bijgevolg wordt in deze artikelen een meer algemene decretale basis gecreëerd, die de Vlaamse Regering in staat stelt bijkomende programmatie- en erkenningennormen te bepalen.

Onder aanvullende programmatieregels kan ook verstaan worden regels betreffende het maximum aantal diensten of toestellen (zie artikel 41 en artikel 44ter van de ziekenhuiswet). Dit behoort allemaal tot de programmatie (zie ook het arrest nr. 162.582 van 21 september 2006 van de afdeling administratie van de Raad van State, overweging 3.1.2.3.).

Artikel 30

Dit artikel wil een decretale basis geven aan de volgende besluiten van de Vlaamse Regering:

- het besluit van de Vlaamse Regering van 18 februari 1997 tot vaststelling van de procedure voor de erkenning en de sluiting van ziekenhuizen, ziekenhuisdiensten, onderdelen van zieken-

huizen en samenwerkingsvormen, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 en 12 januari 2007;

- het besluit van de Vlaamse Regering van 18 februari 1997 tot vaststelling van de procedure voor het verkrijgen van een planningsvergunning en een exploitatievergunning voor intramurale en transmurale voorzieningen in de gezondheidszorg, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 en 12 januari 2007;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 18 februari 1997 tot vaststelling van de procedure voor de erkenning en de sluiting van rust- en verzorgingstehuizen, psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen en samenwerkingsverbanden van psychiatrische instellingen en diensten, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 en 12 januari 2007.

Dit artikel bevat een regeling voor de ziekenhuizen (zowel de algemene als de psychiatrische), de rust- en verzorgingstehuizen, de psychiatrische verzorgingstehuizen, de initiatieven van beschut wonen en onderdelen van deze verzorgingsvoorzieningen.

De Vlaamse Regering heeft de bevoegdheid tot het verlenen, verlengen en ontnemen van machtigingen en toelatingen aan verzorgingsvoorzieningen. Het kan gaan om een planningsvergunning, een exploitatievergunning of een voorafgaande toelating.

De Vlaamse Regering bepaalt de duur van de machtigingen en toelatingen. Het kan hierbij gaan om machtigingen en toelatingen zowel van bepaalde als van onbepaalde duur.

De Vlaamse Regering regelt ook het toezicht hierop.

Wat het verlenen van de erkenning betreft, bepaalt de Vlaamse Regering de procedure. Ze bepaalt eveneens de duur van de erkenningen. Het kan hierbij gaan om een erkenning zowel van bepaalde als van onbepaalde duur.

Het gaat hier om een ruime bevoegdheid aan de Vlaamse Regering daar onder de procedure van erkenning eveneens dient begrepen te worden de procedure tot weigering, verlenging, weigering van verlenging van de erkenning en het inkorten van de erkenning in geval een erkenning van bepaalde duur was verleend.

De Vlaamse Regering bepaalt eveneens onder welke voorwaarden en volgens welke procedure de intrekking van erkenning, de schorsing van erkenning kunnen plaatsvinden.

De intrekking van de erkenning of de weigering van erkenning heeft automatisch de sluiting van de verzorgingsvoorziening in kwestie tot gevolg.

De Vlaamse Regering regelt de gevolgen van de intrekking van de erkenning en van de sluiting. De Vlaamse Regering bepaalt de duur en de gevolgen van de schorsing.

Dit alles laat bijvoorbeeld de Vlaamse Regering toe om bij een sluiting of bij een schorsing te voorzien dat de al aanwezige patiënten niet direct moeten vertrekken, maar dat bijvoorbeeld wel geen nieuwe patiënten mogen opgenomen worden

Los van een procedure van weigering of intrekking van erkenning kan de Vlaamse Regering de onmiddellijke sluiting van een verzorgingsvoorziening bevelen, als die sluiting dringend noodzakelijk is omwille van een imminent gevaar voor de volksgezondheid. De Vlaamse Regering zal hiervoor de procedureregels bepalen. Het betreft hier echter in principe een voorlopige sluiting.

De Vlaamse Regering kan tegelijkertijd maatregelen opleggen om de toestand te verhelpen die is ontstaan door het niet-naleven van erkenningsnormen. Van daar dat de bepalingen van de artikelen 31 tot 33 die in afdeling IV vervat liggen, onverminderd van toepassing blijven.

Wie een verzorgingsvoorziening verder uitbaat, ondanks de sluiting ervan, is strafbaar met toepassing van artikel 35, 1°.

Artikel 31

Dit artikel biedt de Vlaamse Regering de mogelijkheid om, zolang niet verholpen is aan bepaalde vastgestelde inbreuken op de erkenningsnormen, de buitengebruikstelling te bevelen van specifieke onderdelen van het gebouw (bijvoorbeeld een bepaalde operatiekamer, sommige patiëntenkamers, of de buitengebruikstelling te bevelen van een toestel voor mammografische borstkankerscreening) of de stopzetting te bevelen van bepaalde activiteiten (bijvoorbeeld het oneigenlijke gebruik van een recovery:

een recovery die gebruikt wordt als intensieve of de verplichting opleggen bepaalde kamers in een rust- en verzorgingstehuis enkel te gebruiken voor valide bewoners die zich autonoom kunnen verplaatsen, wegens de smalle gang of bij acute onderbemanning van bepaalde diensten) zonder daarom de erkenning van de hele dienst officieel te moeten intrekken. Van zodra de erkenningsnormen weer correct worden nageleefd, kunnen de activiteiten worden hernomen of kunnen de onderdelen van het gebouw opnieuw in gebruik worden genomen.

Dergelijk bevel moet uiteraard gemotiveerd zijn, moet concreet de opgelegde maatregelen omschrijven en moet specificeren welke voorwaarden vervuld moeten zijn om de vastgestelde gebreken te verhelpen. Naargelang de erkenningsnormen op een meer dynamische manier in de regelgeving worden vastgelegd, zullen er strengere eisen worden gesteld aan deze motivering, in het belang van de rechtszekerheid voor de voorzieningen.

Artikel 32

Wanneer de veiligheid en de gezondheid van de gebruikers een dringend ingrijpen noodzakelijk maken en om die reden de procedure, vermeld in het vorige artikel, niet kan worden gevolgd, kan de bevoegde inspecteur of het bevoegde auditteam een dwingende instructie uitvaardigen. Uiteraard geldt hier ook de motiveringsplicht en moeten het dringende karakter en de inhoud van de instructie afdoende onderbouwd worden. De dringende maatregelen die de inspecteur of het team opleggen, kunnen maximaal zeven dagen gelden. Die maatregelen kunnen wel worden verlengd conform het vorige artikel.

Artikel 33

De Vlaamse Regering zal de voorwaarden en de procedure bepalen voor het opleggen van al dan niet dringende maatregelen met toepassing van de artikelen 31 en 32. Die voorwaarden en procedure zullen na overleg met de onderscheiden sectoren, waartoe de verzorgingsvoorzieningen behoren, worden opgesteld.

De maatregelen kunnen ook inhouden dat geen nieuwe gebruikers mogen worden opgenomen gedurende de termijn waarbinnen de maatregelen gelden. Al opgenomen gebruikers kunnen dan verder de nodige zorgen krijgen.

Artikel 34

In §1 van dit artikel wordt de exploitatie van een psychiatrisch verzorgingstehuis of van een initiatief beschut wonen verboden, als de exploitant niet beschikt over de daartoe wettelijk of decretaal vereiste planningsvergunning of erkenning.

De zinsnede “onder welke benaming ook” is van belang om discussies over de juridische kwalificatie van de voorziening toch gedeeltelijk op te klaren.

Paragraaf 2 voorziet in de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om een sluitingsbevel te geven wanneer wordt vastgesteld dat een psychiatrisch verzorgingstehuis of een initiatief beschut wonen, onder welke benaming ook, wordt geëxploiteerd zonder te beschikken over de door de (federale) wet of het (Vlaamse) decreet vereiste planningsvergunning of erkenning.

De vaststelling van de inbreuk kan gebeuren door het agentschap of de ambtenaren die door de Vlaamse Regering belast zijn met het toezicht. De Vlaamse Regering regelt immers de procedure (zie ook artikel 30, §1, van het ontwerp van decreet waar bepaald is dat de Vlaamse Regering het toezicht regelt).

Wanneer dit sluitingsbevel niet vrijwillig wordt nageleefd door de betrokken exploitant, moet de Vlaamse overheid maatregelen nemen om tot gedwongen sluiting van de betrokken voorziening over te gaan. Zo kan er gedacht worden aan het sturen van ambtenaren die ambtshalve overgaan tot de sluiting en ont ruiming van de voorziening. De Vlaamse Regering beveelt de gedwongen sluiting en de burgemeester van de plaats waar de voorziening gevestigd is, voert dit sluitingsbevel uit. Op die manier wordt tegemoetgekomen aan het advies nr. 45.365/3 van de Raad van State van 25 november 2008, dat de administratie niet gerechtigd is over te gaan tot gedwongen uitvoering, “wanneer geen wettekst haar daartoe machtigt en er geen bijzondere omstandigheden zijn die een dringend ingrijpen noodzakelijk maken, ten einde ernstige verstoring van de openbare orde te voorkomen”.

De decreetgever bepaalt nu dat een bevel tot sluiting moet leiden tot een gedwongen sluiting. Het gaat hier immers om de aanwezigheid van kwetsbare personen (onder meer psychiatrische patiënten). Vandaar dat moet vermeden worden dat een exploitant, ondanks het uitvaardigen van een sluitingsbevel, toch de exploitatie weer kan opnemen.

De verdere regeling hiervan wordt overgelaten aan de Vlaamse Regering. Zo zal er een aanpassing nodig zijn van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 februari 1997 tot vaststelling van de procedure voor de erkenning en de sluiting van rust- en verzorgingstehuizen, psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen en samenwerkingsverbanden van psychiatrische instellingen en diensten. Dit om te voorzien in een sluitingsprocedure die niet is voorafgegaan door een weigering of intrekking van erkenning.

In het geval de Vlaamse Regering een bevel tot sluiting neemt, beveelt de burgemeester de stopzetting van de activiteiten, laat hij zo nodig overgaan tot de ontruiming van de gebouwen en verzegelt hij de gebouwen. De maatregelen kunnen worden uitgevoerd op kosten en risico van de onwillige uitbater.

Artikel 35

Dit artikel bevat vooreerst een strafbepaling ter vervanging van artikel 116, 5°, van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987. Het artikel stelt strafbaar de persoon die een verzorgingsvoorziening blijft exploiteren ondanks een sluitingsbevel. Het sanctioneert een overtreding van artikel 30, §3, tweede en derde lid.

Verder zijn er strafbepalingen opgenomen bij overtreding van de bepalingen van artikel 34, §1 en §2.

Expliciet worden de artikelen 36 tot 37bis van het Strafwetboek van toepassing verklaard. Deze artikelen zijn niet automatisch van toepassing op de inbreuken die door de gemeenschappen of de gewesten strafbaar worden gesteld.

Artikel 36

Dit artikel heft een aantal bepalingen van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, op. Het betreft volgende bepalingen:

– artikel 5:

Artikel 5, eerste lid, van de wet op de ziekenhuizen bepaalt dat “de inrichtingen uitsluitend bestemd om bejaarden of kinderen te herbergen” niet als ziekenhuizen worden beschouwd. Het gaat om rusthuizen, serviceflats, dagcentra voor kortverblijf, voorzienin-

gen voor bijzondere jeugdbijstand, kinderdagverblijven en voorzieningen voor gehandicapten. Deze voorzieningen ressorteren echter onder de bevoegdheid van de gemeenschappen.

Enkel wanneer het zou gaan om kinderziekenhuizen of ziekenhuisdiensten voor bejaarden blijft de federale overheid een zekere bevoegdheid behouden en is de wet op de ziekenhuizen van toepassing. Artikel 5 van de wet op de ziekenhuizen heeft echter ook in dit geval geen bestaansreden meer: dit artikel beoogt immers een uitbreiding van de bepalingen van de wet op de ziekenhuizen tot inrichtingen waarop deze wet normaal niet van toepassing zou zijn. Dergelijke uitbreiding tot kinderziekenhuizen en ziekenhuisdiensten voor bejaarden is niet nodig omdat de wet op de ziekenhuizen hierop al van toepassing is.

Wat het tweede lid van artikel 5 betreft, moet er op gewezen worden dat het niet aan de Koning toekomt om (bij een in ministerraad overlegd besluit) de bepalingen van de wet op de ziekenhuizen uit te breiden tot inrichtingen die onder de gemeenschapsbevoegdheid ressorteren. Bovendien heeft dit lid geen bestaansreden meer nu onder het eerste lid geen enkele inrichting meer valt;

– artikel 70bis, §2, en artikel 71, laatste lid, tot artikel 75:

Deze artikelen bevatten allen procedure-elementen die betrekking hebben op aangelegenheden (erkenning, intrekking van erkenning en sluiting) die behoren tot de bevoegdheden van de gemeenschappen;

– artikel 116, 5°:

Het betreft een strafbepaling met betrekking tot bevoegdheden van de gemeenschappen. Die bepaling sanctioneert de niet-naleving van een sluitingsbevel.

Daarnaast wordt voorzien in een algemene bepaling waardoor alle verwijzingen in federale regelgeving naar de opgeheven artikelen 70bis, §2, en artikel 71, laatste lid, tot artikel 75, vermeld in het tweede en derde lid, moeten gelezen worden als een verwijzing naar het artikel 30 van dit decreet.

De Raad van State geeft hierbij als voorbeeld in zijn advies nr. 45.365/3 van 25 november 2008: “Er kan overigens worden opgemerkt dat krachtens de artikelen 73, eerste lid, en 74, eerste lid, van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987,

juncto de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 10 juli 1990 waarbij sommige bepalingen van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, toepasselijk worden verklaard op de initiatieven van beschut wonen en op de samenwerkingsverbanden van psychiatrische instellingen en diensten, het voormelde beginsel van toepassing is op initiatieven beschut wonen en op samenwerkingsverbanden van psychiatrische instellingen en diensten, maar dat dit beginsel ten gevolge van de bij artikel 38 van het decreet dat thans in de ontwerpvorm voorligt, verrichte opheffingen komen te vervallen.”.

Deze leemte wordt ingevuld door toevoeging van dit laatste lid.

Artikelen 37 tot 40

Deze artikelen beogen een aantal correcties aan te brengen in het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.

Artikel 37 past artikel 13, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 aan. Het gaat om de verbetering van een materiële fout. In artikel 13, eerste lid, gaat het over de personen die een aanvraag om ondersteuning kunnen indienen bij het agentschap. Die bepaling verwijst in dit verband naar de personen die voldoen aan de voorwaarden van artikelen 16 en 17. De bedoelde voorwaarden liggen echter niet vervat in de artikelen 16 en 17, maar in artikel 20 (de persoon moet jonger zijn dan 65 jaar) en artikel 21 (aangaande verblijfsvoorwaarden). Bijgevolg moet naar deze laatste artikelen worden verwezen.

Ook de wijzigingen die artikel 38 aan artikel 14 van hetzelfde decreet aanbrengt, houden verbeteringen in van materiële fouten.

Artikel 14 handelt over een cumulverbod en voegt een wettelijk subrogatierecht in hoofde van het agentschap in. Artikel 14 beoogt artikel 6 van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap over te nemen zonder inhoudelijke wijzigingen.

In het eerste lid moet de zinsnede “voor dezelfde schade en op grond van dezelfde schade” vervangen

worden door “voor dezelfde schade en op grond van dezelfde handicap” conform voormeld artikel 6.

Het laatste lid van artikel 14, neemt artikel 6, §5, van het decreet van 27 juni 1990 over, dat luidde: ‘Niet tegenwerpelijk aan het Fonds, behoudens zijn instemming, is de overeenkomst tussen de persoon met een handicap en de derde die tot schadeloosstelling gehouden is, ongeacht of deze overeenkomst dateert van vóór of na het tijdstip van de tegemoetkoming van het Fonds en ongeacht of de persoon met een handicap of de derde bij de overeenkomst te goeder trouw handelden.’. De aanpassing van artikel 14, laatste lid, heeft tot doel om de tekst beter te laten aansluiten bij de oorspronkelijke tekst. Een overeenkomst is alleen tegenstelbaar aan het agentschap als het agentschap instemt met de overeenkomst zelf in plaats van met de tegenstelbaarheid ervan. De nieuwe tekst is bovendien juridisch correcter.

De vervanging, door artikel 39, van artikel 19 van hetzelfde decreet beoogt eveneens de verbetering van materiële fouten. Artikel 19 verwijst immers naar artikelen die niet voorkomen in het decreet.

Artikel 21, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 handelt over de verblijfsvoorwaarden waaraan de gerechtigden op tegemoetkoming van het agentschap moeten voldoen. Die bepaling neemt de voorwaarden over zoals omschreven in artikel 7, §1, van het decreet van 27 juni 1990, dat luidde als volgt: “De persoon met een handicap die aanspraak maakt op de toepassing van dit decreet moet werkelijk in België verblijven, en op het ogenblik van de aanvraag ofwel een ononderbroken verblijf van vijf jaar in België bewijzen, ofwel een verblijf van tien jaar in de loop van zijn leven. Voor niet-ontvoogde minderjarigen, verlengd minderjarigen en onbekwaamverklaarden moet de voorwaarde van voorafgaand verblijf vervuld zijn in de persoon van hun wettelijke vertegenwoordiger.”.

Luidens de huidige tekst van artikel 21, eerste lid, moet de wettelijke vertegenwoordiger in het geval van niet-ontvoogde minderjarigen, verlengd minderjarigen en onbekwaamverklaarden voldoen aan de voorwaarden van werkelijk verblijf in België en voorafgaand verblijf. Dit is niet correct. De niet-ontvoogde of verlengd minderjarige of de onbekwaamverklaarde moet zelf voldoen aan de voorwaarde van werkelijk verblijf; de wettelijke vertegenwoordiger aan de voorwaarden van voorafgaand verblijf.

Artikelen 41 tot 43

Een aantal wetgevingstechnische aanpassingen werden aangebracht aan het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp, dit ten gevolge van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand. Het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand komt immers in de plaats van de gecoördineerde decreten van 4 april 1990 inzake bijzondere jeugdbijstand.

Artikel 44

Artikel 55, vierde lid, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp bepaalt thans dat de artikelen 17 tot 27 en 31 in werking treden op 1 januari 2008.

De artikelen 17 tot 25 hebben betrekking op de organisatie van de toegangspoort, de indicatiestelling en de toewijzing. De artikelen 26 en 27 hebben betrekking op de trajectbegeleiding. Artikel 31 heeft betrekking op gegevensuitwisseling tussen personen die binnen de toegangspoort instaan voor de indicatiestelling of de toewijzing, of tussen personen die instaan voor de trajectbegeleiding.

De uitvoering van deze bepalingen vereist het nodige onderzoek en vergt heel wat voorbereiding. Vandaar dat wordt voorgesteld dat de Vlaamse Regering de datum van inwerkingtreding van die bepalingen vaststelt zodra de uitvoeringsbesluiten bij die bepalingen gefinaliseerd zijn. De Vlaamse Regering hoeft die bepalingen niet tegelijkertijd in werking te stellen.

Artikelen 45 tot 47

Een aantal wetgevingstechnische aanpassingen werden aangebracht aan drie decreten, dit ten gevolge van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand. Het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand komt immers in de plaats van de gecoördineerde decreten van 4 april 1990 inzake bijzondere jeugdbijstand.

Artikelen 48 tot 50

Deze artikelen houden verband met de opheffing van het decreet van 20 december 1996 houdende oprichting van een Vlaamse Gezondheidsraad en van een

Vlaamse Adviesraad voor de erkenning van verzorgingsvoorzieningen door artikel 19, 1°, van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Artikel 51

In artikel 24 van het decreet tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin is een regeling opgenomen in verband met de taalkennis van het personeel in erkende of gesubsidieerde voorzieningen. Deze regeling houdt in dat alle personeelsleden, ook logistieke medewerkers of personeelsleden die geen contact hebben met kinderen, gezinnen of de overheid een grondige kennis van het Nederlands moeten hebben. Deze grondige kennis wordt bewezen aan de hand van het diploma of studiegetuigschrift van het genoten onderwijs, en bij gebreke daaraan, via een examen bij Selor.

Thans wordt voorgesteld om te huidige regeling bij te sturen op drie punten. Vooreerst wordt voorgesteld om niet langer een 'grondige' kennis op te leggen. Verder wordt ervoor gekozen om de geattesteerde kennis van het Nederlands enkel op te leggen aan diegenen die instaan voor de administratieve contacten met de overheid of voor de dienstverlening aan ouders en kinderen. Hiermee wordt in zekere zin teruggegrepen naar de regeling die opgenomen was in artikel 22 van het decreet houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin. Deze beperking is logischer en sluit ook aan bij de realiteit.

Ten slotte wordt ook afgestapt van het taalexamen bij Selor. Het is verantwoord om de wijze waarop betrokkenen hun taalkennis kunnen aantonen, aangepast aan het niveau en de aard van de functie, te laten bepalen door de Vlaamse Regering.

Artikel 52

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van het decreet.

Voor een aantal artikelen is nog de tussenkomst nodig van een besluit van de Vlaamse Regering, zoniet is de regeling onvolkomen. Vandaar dat voor deze bepa-

lingen werd voorzien dat de Vlaamse Regering de datum van inwerkingtreding bepaalt. Dit geldt niet voor de bepalingen waarbij een loutere machtiging werd gegeven aan de Vlaamse Regering, deze bepalingen kunnen inwerkingtreden de tiende dag na de bekendmaking van het decreet in het Belgisch Staatsblad.

De bepalingen die betrekking hebben op de nieuwe Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin treden in werking op de datum van de inwerkingtreding van hoofdstuk III van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Dit hoofdstuk III heeft betrekking op de nieuwe Adviescommissie (oprichting en opdracht, samenstelling en werking). De concrete inwerkingtredingsdatum van dit hoofdstuk is momenteel nog niet zeker. Vandaar dat de vermelding van een concrete datum niet aangewezen is. De verwijzing naar hoofdstuk III komt bovendien overeen met de verwijzing die gehanteerd wordt in artikel 20 van het voormelde decreet van 7 december 2007:

“De beroepen, bezwaar- of verweerschriften die voor de datum van inwerkingtreding van hoofdstuk III van dit decreet ingediend zijn bij de adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden of bij de Vlaamse Adviesraad voor de erkenning van verzorgingsvoorzieningen, worden door die beroepscommissie of die adviesraad verder behandeld met toepassing van de regels die van kracht waren bij de indiening.”.

De bepalingen die betrekking hebben op de nieuwe Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid treden in werking op de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de benoeming van de leden van de Strategische Adviesraad in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt. Dit is geregeld conform artikel 5, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 maart 2008 betreffende de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid (zie de inwerkingtreding van artikel 16 van het voormelde decreet van 7 december 2007: aanpassing van het decreet betreffende de integrale kwaliteitszorg).

De uitwerking van artikel 44 (met betrekking tot de integrale jeugdhulp: organisatie van de toegangspoort, de indicatiestelling, de toewijzing, de trajectbegeleiding, gegevensuitwisseling) gaat in op 1 januari 2008 (de oorspronkelijk voorziene datum van inwerkingtreding van de betreffende bepalingen van het decreet integrale jeugdhulp).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming,

Frank VANDENBROUCKE

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Steven VANACKERE

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming en de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk I. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk II. Technische commissie voor de brandveiligheid in de voorzieningen van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Art. 2. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd tot het oprichten van een technische commissie voor de brandveiligheid in de voorzieningen die werkzaam zijn in het kader van de persoonsgebonden aangelegenheden, vermeld in artikel 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, voor zover die aangelegenheden vallen onder het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, vastgesteld krachtens artikel 2 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003.

Art. 3. De Vlaamse Regering kan de technische commissie voor de brandveiligheid de bevoegdheid geven om advies te verlenen over de brandveiligheid in de voorzieningen, vermeld in artikel 2. Die adviesbevoegdheid kan onder meer betrekking hebben op:

- 1° nieuwe regelgevende initiatieven voor brandpreventie;
- 2° het verlenen van afwijkingen op de Vlaamse normen voor brandveiligheid, voor zover dat krachtens de sectorale regelgeving mogelijk is.

Art. 4. De Vlaamse Regering bepaalt de regels voor de samenstelling en de werking van de technische commissie. Ook personen die geen personeelslid zijn van de Vlaamse administratie kunnen als lid aangewezen worden. De Vlaamse Regering bepaalt tevens de regels voor de tenlastelegging van de werkingskosten van de technische commissie en van de vergoedingen van de leden.

Hoofdstuk III. Controle op de aanwending van subsidies, verleend door de agentschappen met rechtspersoonlijkheid van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Art. 5. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de subsidies die verleend worden door de agentschappen met rechtspersoonlijkheid die tot het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin behoren. In die subsidies is ieder terugvorderbaar voorschot dat zonder interest werd verleend, begrepen.

Art. 6. Iedere subsidie moet aangewend worden voor de doeleinden waarvoor ze verleend werd.

Iedere begunstigde van een subsidie is ertoe gehouden verantwoording af te leggen over de aanwending van de ontvangen bedragen, tenzij een decreet hem daarvan vrijstelling verleent.

Behalve als een decreets- of verordeningsbepaling daarin voorziet, worden in iedere beslissing houdende toekenning van een subsidie nauwkeurig de aard en de omvang vermeld van de verantwoording die de begunstigde van de subsidie moet afleggen, alsook de nadere regels voor die verantwoording.

Art. 7. Door het aanvaarden van de subsidie, verleent de begunstigde van de subsidie meteen aan het bevoegde agentschap van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin het recht om ter plaatse controle te laten uitoefenen op de aanwending van de toegekende gelden.

De Vlaamse Regering zorgt voor de organisatie en de coördinatie van de controle.

Art. 8. De subsidie moet onmiddellijk terugbetaald worden als de begunstigde van de subsidie:

- 1° de voorwaarden niet naleeft waaronder de subsidie verleend werd;
- 2° de subsidie niet aanwendt voor de doeleinden waarvoor ze verleend werd;
- 3° de controle, vermeld in artikel 7, verhindert.

De Vlaamse Regering kan de gevallen bepalen waarin de terugbetaling van een gedeelte van de subsidie verantwoord is. De Vlaamse Regering bepaalt daarbij dan de nadere regels voor de gedeeltelijke terugbetaling.

Als de begunstigde van de subsidie de verantwoording, vermeld in artikel 6, niet verstrekt, dan is hij gehouden tot terugbetaling ten belope van het deel dat niet werd verantwoord.

De terugvordering kan gebeuren overeenkomstig artikel 94 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

Art. 9. De uitkering van de subsidies kan worden opgeschort zolang de begunstigde van de subsidie voor soortgelijke subsidies die hij voordien ontvangen heeft, verzuimt de verantwoording, vermeld in artikel 6, te verstrekken of zich aan de controle, vermeld in artikel 7, te onderwerpen.

Als een subsidie in schijven wordt uitgekeerd, dan wordt iedere schijf voor de toepassing van dit artikel als een afzonderlijke subsidie beschouwd.

Hoofdstuk IV. Eerstelijnsgezondheidszorg en samenwerking tussen de zorgaanbieders

Art. 10. In het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders wordt een hoofdstuk IIbis, bestaande uit artikel 6bis, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk IIbis. Werkgroepen

Art. 6bis. De Vlaamse Regering kan ondersteunende werkgroepen oprichten in de eerstelijnsgezondheidszorg.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de opdracht, de samenstelling, de werkingsmodaliteiten en de eventuele financiering voor de ondersteuning van die werkgroepen.”

Art. 11. Artikel 14 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 14. De Vlaamse Regering kan in het kader van dit decreet partnerorganisaties met rechtspersoonlijkheid erkennen of er een beheersovereenkomst mee afsluiten en eventueel hun werkgebied bepalen.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de erkenningsvoorwaarden, de duur van de erkenning en de regels voor het verlenen, schorsen en intrekken van de erkenning.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de duur en de voorwaarden van de beheersovereenkomst.

De Vlaamse Regering kan in het kader van dit decreet de partnerorganisaties subsidiëren en bepaalt daarvoor de voorwaarden en procedure.”

Art. 12. Artikel 15 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 15. In het erkenningsbesluit of de beheersovereenkomst van de partnerorganisatie wordt de aard van deskundigheid van de partnerorganisatie vermeld, alsook aan welke doelgroepen de partnerorganisatie ondersteuning biedt en welke de opdrachten zijn ten aanzien van de Vlaamse overheid.”

Art. 13. In artikel 24, §2, van hetzelfde decreet worden de woorden “De Vlaamse Adviesraad inzake erkenning van verzorgingsvoorzieningen, opgericht bij het decreet van 20 december 1996 houdende oprichting van een Vlaamse Gezondheidsraad en van een Vlaamse Adviesraad inzake erkenning van verzorgingsvoorzieningen” vervangen door de woorden “De Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, vermeld in artikel 12 van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin”.

Hoofdstuk V. Preventieve gezondheidsbeleid

Art. 14. In artikel 2 van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 22° worden de woorden “een door de Vlaamse regering erkende en/of gesubsidieerde organisatie” vervangen door de woorden “een door de Vlaamse Regering erkende of erkende en gesubsidieerde organisatie” en worden de woorden “en/of de diensten levert” vervangen door de woorden “of de diensten levert”;

2° in punt 23° worden de woorden “erkend en gesubsidieerd wordt door de Vlaamse regering” vervangen door de woorden “door de Vlaamse Regering erkend of erkend en gesubsidieerd wordt”;

3° punt 31° wordt vervangen door wat volgt:

“31° Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin: de commissie, vermeld in artikel 12 van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;”;

4° punt 33° wordt vervangen door wat volgt:

“33° Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid: de strategische adviesraad, vermeld in artikel 3 van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van een Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;”.

Art. 15. In artikel 17, §2, van hetzelfde decreet worden de woorden “de Vlaamse Gezondheidsraad” vervangen door de woorden “de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid”.

Art. 16. In artikel 18, §1, van hetzelfde decreet worden de woorden “de Vlaamse Gezondheidsraad” vervangen door de woorden “de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid”.

Art. 17. In artikel 20 van hetzelfde decreet wordt §2 vervangen door wat volgt:

“§2. De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de opdracht, de samenstelling, de werkingsmodaliteiten en de financiering van die werkgroepen.”

Art. 18. In artikel 21 van hetzelfde decreet worden §1, §2, §3 en §4 vervangen door wat volgt:

“§1. De Vlaamse Regering kan in het kader van haar beleid met betrekking tot preventieve gezondheidszorg, op basis van oproepen voor partnerorganisaties, beheersovereenkomsten sluiten met voorzieningen.

De beheersovereenkomst geldt voor minimaal drie en voor maximaal vijf jaar en omvat minstens het beleidsplan voor de duurtijd van de beheersovereenkomst. Het beleidsplan bevat minstens de volgende gegevens: de resultaatgebieden voor de uitvoering van de beheersovereenkomst en de evaluatiecriteria met betrekking tot de resultaatgebieden om onder meer de uitvoering van de beheersovereenkomst te kunnen evalueren.

Een voorziening waarmee de Vlaamse Regering een beheersovereenkomst sluit als partnerorganisatie, wordt geacht te zijn erkend als partnerorganisatie voor de duur van de beheersovereenkomst.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de nadere regels met betrekking tot de oproep en het sluiten van een beheersovereenkomst.

§2. De Vlaamse Regering kan voorzieningen waarmee geen beheersovereenkomst als partnerorganisatie is gesloten, erkennen als partnerorganisatie.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de erkenningsvoorwaarden, de duur van de erkenning en de regels voor het verlenen, schorsen en intrekken van de erkenning.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de subsidie en de subsidievoorwaarden van de partnerorganisaties.

§4. Paragraaf 1 tot en met 3 zijn niet van toepassing op het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, dat van rechtswege erkend is als partnerorganisatie.”

Art. 19. In artikel 23 van hetzelfde decreet worden §1, §2 en §3 vervangen door wat volgt:

“§1. De Vlaamse Regering kan in het kader van haar beleid met betrekking tot preventieve gezondheidszorg, op basis van oproepen voor organisaties met terreinwerking, beheersovereenkomsten sluiten met voorzieningen.

De beheersovereenkomst geldt voor minimaal drie en voor maximaal vijf jaar en omvat minstens het beleidsplan voor de duurtijd van de beheersovereenkomst. Het beleidsplan bevat minstens de volgende gegevens: de resultaatgebieden voor de uitvoering van de beheersovereenkomst en de evaluatiecriteria met betrekking tot de resultaatgebieden om onder meer de uitvoering van de beheersovereenkomst te kunnen evalueren.

Een voorziening waarmee de Vlaamse Regering een beheersovereenkomst sluit als organisatie met terreinwerking, wordt geacht te zijn erkend als organisatie met terreinwerking voor de duur van de beheersovereenkomst.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de nadere regels met betrekking tot de oproep en het sluiten van een beheersovereenkomst.

§2. De Vlaamse Regering kan voorzieningen waarmee geen beheersovereenkomst als organisatie met terreinwerking is gesloten, erkennen als organisatie met terreinwerking.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de erkenningsvoorwaarden, de duur van de erkenning en de regels voor het verlenen, schorsen en intrekken van de erkenning.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de subsidie en de subsidievoorwaarden van de organisatie met terreinwerking.”

Art. 20. In artikel 30 van hetzelfde decreet wordt §4 vervangen door wat volgt:

“§4. Een Logo doet een beroep op het aanbod van de partnerorganisaties, die door hun inhoudelijke deskundigheid of hun vermogen om gegevens aan te leveren, de gevraagde ondersteuning kunnen geven, als het voor bepaalde opdrachten of delen van opdrachten ondersteuning nodig heeft.

Een Logo werkt voor de realisatie van zijn opdrachten samen met en doet een beroep op organisaties met terreinwerking, individuele zorgaanbieders en andere organisaties of hun plaatselijke of regionale afdeling of afdelingen die werkzaam zijn in het werkgebied van het Logo, voor zover dat bijdraagt tot de realisatie van zijn opdrachten.”

Art. 21. In artikel 75 van hetzelfde decreet worden de woorden “het decreet van 29 mei 1984 betreffende Kind en Gezin” vervangen door de woorden “het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin”.

Art. 22. In hetzelfde decreet wordt een titel IXbis, bestaande uit artikel 75bis, ingevoegd, die luidt als volgt:

“Titel IXbis. Erkenning van afdelingen medisch toezicht van externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, van departementen medisch toezicht van interne diensten voor preventie en bescherming op het werk en van gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk

Art. 75bis. §1. De Vlaamse Regering erkent afdelingen medisch toezicht van externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, departementen medisch toezicht van interne diensten voor preventie en bescherming op het werk en gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk. Dat gebeurt conform de bepalingen van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

Na advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen kan de Vlaamse Regering aanvullende erkenningsvoorwaarden opleggen. De Vlaamse Regering bepaalt de duur van de erkenning en de regels voor het verlenen en het intrekken van de erkenning.

§2. De erkende afdelingen en departementen, vermeld in §1, wisselen onderling en met de Vlaamse overheid gegevens uit die noodzakelijk zijn voor de uitbouw en werking van het operationeel en epidemiologisch informatiesysteem, vermeld in het decreet betreffende het gezondheidsinformatiesysteem. Die gegevensuitwisseling gebeurt in overeenstemming met de bepalingen van het decreet betreffende het gezondheidsinformatiesysteem.

§3. De erkende afdelingen en departementen, vermeld in §1, moeten verantwoording afleggen en zijn onderworpen aan een toezicht. De Vlaamse Regering kan daarvoor nadere regels bepalen.

§4. De Vlaamse Regering richt, ter uitvoering van artikel 20, een Vlaamse werkgroep bedrijfsgezondheidszorg op, waarin ten minste de werkgeversorganisaties, de werknemersorganisaties en andere deskundigen inzake bedrijfsgezondheidszorg zijn vertegenwoordigd.

De opdracht van de werkgroep, vermeld in het eerste lid, bestaat er in ieder geval in:

- 1° de Vlaamse Regering op haar verzoek of op eigen initiatief van de werkgroep te adviseren over de bedrijfsgezondheidszorg in het algemeen;
- 2° de Vlaamse Regering op haar verzoek of op eigen initiatief van de werkgroep te adviseren over de ontwerpen van regelgeving ter uitvoering van dit artikel en ter uitvoering van artikel 80, §1, tweede lid;
- 3° de Vlaamse Regering te adviseren over alle concrete dossiers in verband met §1, met het oog op een beslissing tot erkenning of met het oog op een voornemen tot weigering of intrekking van erkenning.”

Art. 23. In artikel 76, §1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan punt 2° worden de woorden “en gegevens uitwisselen als vermeld in artikel 75bis, §2” toegevoegd;

2° aan punt 4° worden de woorden “en in artikel 75bis, §3” toegevoegd.

Art. 24. In het opschrift van hoofdstuk I van titel XI van hetzelfde decreet worden de woorden “de Vlaamse Adviesraad voor de erkenning van verzorgingsvoorzieningen” vervangen door de woorden “de Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin”.

Art. 25. In artikel 80 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan §1 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Met betrekking tot de afdelingen medisch toezicht van externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, de departementen medisch toezicht van interne diensten voor preventie en bescherming op het werk en de gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk, regelt de Vlaamse Regering de procedure voor erkenning en intrekking van de erkenning.”;

2° in §2 worden de woorden “De Vlaamse Adviesraad inzake erkenning van verzorgingsvoorzieningen, opgericht bij het decreet van 20 december 1996 houdende oprichting van een Vlaamse Gezondheidsraad en van een Vlaamse Adviesraad inzake erkenning van verzorgingsvoorzieningen,” vervangen door de woorden “De Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin”.

Art. 26. In artikel 1 van de wet van 10 juni 1952 betreffende de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen wordt §2 opgeheven, wat de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap betreft.

Hoofdstuk VI. Ouderenbeleid

Art. 27. Artikel 18 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, wordt opgeheven.

De rusthuizen, serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening die erkend zijn op basis van het artikel 18, vermeld in het eerste lid, blijven verder erkend voor de duur van de verleende erkenning.

Hoofdstuk VII. Verzorgingsvoorzieningen

Afdeling I. Definities

Art. 28. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

1° verzorgingsvoorziening: een voorziening die werkzaam is op het vlak van het gezondheidsbeleid, vermeld in artikel 5, §1, I, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;

2° erkenningsnormen: erkenningsnormen en erkenningsvereisten, ongeacht door welke bevoegde overheid ze zijn bepaald, inclusief de regels die zijn vastgesteld bij of krachtens het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen;

3° ziekenhuis: een ziekenhuis als vermeld in artikel 2 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987;

4° rust- en verzorgingstehuis: een rust- en verzorgingstehuis als vermeld in de regelgeving ter uitvoering van artikel 5 van de wet van 27 juni 1978 tot wijziging van de wetgeving op de ziekenhuizen en betreffende andere vormen van verzorging;

5° psychiatrisch verzorgingstehuis: een psychiatrisch verzorgingstehuis als vermeld in de regelgeving ter uitvoering van artikel 5 van de wet van 27 juni 1978 tot wijziging van de wetgeving op de ziekenhuizen en betreffende andere vormen van verzorging;

6° initiatief beschut wonen: een initiatief beschut wonen als vermeld in de regelgeving ter uitvoering van artikel 6 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987.

Afdeling II. Aanvullende programmatienormen en erkenningsnormen

Art. 29. Voor de aangelegenheden, vermeld in artikel 5, §1, I, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, waarin door de federale overheid basisregels inzake programmatie werden vastgesteld, kan de Vlaamse Regering aanvullende programmatieregels bepalen die geen afbreuk doen aan die federale basisregels.

Art. 30. Voor de aangelegenheden, vermeld in artikel 5, §1, I, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, kan de Vlaamse Regering erkenningsnormen vaststellen, op voorwaarde dat ze rekening houdt met de aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheid om erkenningsnormen vast te stellen als vermeld in artikel 5, §1, I, 1°, f), van die bijzondere wet.

Afdeling III. Procedures

Art. 31. §1. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor het verlenen, verlengen en ontnemen van machtigingen en toelatingen, zoals een planningsvergunning, een exploitatievergunning of een voorafgaande toelating, aan ziekenhuizen, rust- en verzorgingstehuizen, psychiatrische verzorgingstehuizen en initiatieven beschut wonen of aan onderdelen van die voorzieningen. Ze bepaalt de duur van de machtigingen en toelatingen en regelt het toezicht.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 34 bepaalt de Vlaamse Regering de procedure voor de voorlopige erkenning, de erkenning, de verlenging van de erkenning, de inkorting van de erkenningsduur, de schorsing van de erkenning, de intrekking van de erkenning en de sluiting van die verzorgingsvoorzieningen of een onderdeel ervan en, in voorkomend geval, van samenwerkingsvormen van die voorzieningen.

De Vlaamse Regering bepaalt de termijn van de voorlopige erkenning en de erkenning.

De Vlaamse Regering regelt het toezicht op de naleving van de erkenningsnormen door de verzorgingsvoorzieningen of samenwerkingsvormen. De Vlaamse Regering bepaalt de duur van de schorsing en regelt de gevolgen van de schorsing en de intrekking van de erkenning en van de sluiting.

Art. 32. §1. Ieder ziekenhuis, iedere in het ziekenhuis opgerichte dienst, functie, afdeling, medische dienst, medisch-technische dienst en ieder in het ziekenhuis aangeboden zorgprogramma wordt erkend conform de termijn en de procedure, bepaald door de Vlaamse Regering.

§2. Als een ziekenhuis, dienst, functie, afdeling, medische dienst, medisch-technische dienst of zorgprogramma niet meer voldoet aan de erkenningsnormen, kan de erkenning worden ingetrokken of geschorst, kan de erkenningsduur worden ingekort of kan de verlenging van erkenning worden geweigerd conform de voorwaarden en de procedure, bepaald door de Vlaamse Regering.

De intrekking van erkenning of de weigering van verlenging van erkenning heeft de sluiting van een ziekenhuis, dienst, functie, afdeling, medische dienst, medisch-technische dienst of zorgprogramma tot gevolg. De Vlaamse Regering regelt de gevolgen van de intrekking van de erkenning, van de weigering van verlenging van de erkenning en van de sluiting.

Met behoud van de toepassing van afdeling IV, kan de Vlaamse Regering de onmiddellijke sluiting van een ziekenhuis, dienst, functie, afdeling, medische dienst, medisch-technische dienst of zorgprogramma bevelen, als er dringende redenen zijn ter bescherming van de volksgezondheid. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure.

De Vlaamse Regering bepaalt de duur en de gevolgen van de schorsing.

Afdeling IV. Maatregelen bij niet-naleving van erkenningsnormen

Art. 33. Als een verzorgingsvoorziening erkenningsnormen niet correct naleeft, kan de Vlaamse Regering aan die voorziening concrete maatregelen opleggen in een met redenen omkleed bevel. In dat bevel is de termijn bepaald waarbinnen de maatregelen gelden en is omschreven welke voorwaarden vervuld moeten zijn om de vastgestelde gebreken te verhelpen.

Art. 34. Als in het geval, vermeld in artikel 33, het nemen van maatregelen om redenen van veiligheid of gezondheid van de gebruiker niet uitgesteld kan worden, kan de persoon, belast met het toezicht, aan de verzorgingsvoorziening bepaalde maatregelen opleggen die maximaal zeven dagen gelden. Die maatregelen kunnen door de Vlaamse Regering worden verlengd, conform artikel 33.

Art. 35. De Vlaamse Regering bepaalt in overleg met de sector de voorwaarden en de procedure die gelden bij de toepassing van artikel 33 en 34.

De maatregelen, vermeld in artikel 33 en 34, kunnen ook inhouden dat geen nieuwe gebruikers mogen worden opgenomen.

Afdeling V. Maatregelen in geval van illegale exploitatie van een psychiatrisch verzorgingstehuis of een initiatief beschut wonen

Art. 36. §1. De exploitatie van een psychiatrisch verzorgingstehuis of van een initiatief beschut wonen, onder welke benaming ook, zonder te beschikken over de door de wet of het decreet vereiste planningsvergunning en erkenning, is niet toegelaten.

§2. Als een psychiatrisch verzorgingstehuis of een initiatief beschut wonen, onder welke benaming ook, wordt geëxploiteerd zonder dat het beschikt over de door de wet of het decreet vereiste planningsvergunning en erkenning, kan de Vlaamse Regering een bevel tot sluiting van die verzorgingsvoorziening geven.

Als dat sluitingsbevel niet wordt nageleefd, kan de Vlaamse Regering de nodige maatregelen nemen om tot een gedwongen sluiting van de verzorgingsvoorziening over te gaan. Ze kan een schriftelijk verzoek richten tot de burgemeester van de plaats waar de voorziening gevestigd is om tot uitvoering van het sluitingsbevel over te gaan, met behoud van de door andere regelgeving aan de burgemeester verleende bevoegdheid.

De burgemeester beveelt dan de stopzetting van de activiteiten en, in voorkomend geval, de ontruiming van de gebouwen. Hij verzegelt de gebouwen. Die maatregelen kunnen worden uitgevoerd op kosten en op risico van de uitbater van de voorziening.

De Vlaamse Regering regelt de procedure en bepaalt de nadere regels inzake het sluitingsbevel. Ze bepaalt de maatregelen en regelt de procedure van gedwongen sluiting.

Afdeling VI. Strafbepalingen

Art. 37. Met behoud van de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en

met geldboete van zesentwintig tot tweeduizend euro of met één van die straffen alleen:

1° de persoon die, met overtreding van artikel 32, §2, tweede lid, na de termijn die werd bepaald voor het werkelijke stopzetten van de exploitatie, een ziekenhuis, een in het ziekenhuis opgerichte dienst, functie, afdeling, medische dienst, medisch-technische dienst of in het ziekenhuis aangeboden zorgprogramma in bedrijf houdt waarvoor een maatregel van onmiddellijke sluiting werd getroffen ofwel een maatregel van definitieve sluiting;

2° de persoon die, met overtreding van artikel 36, §1, een psychiatrisch verzorgingstehuis of een initiatief beschut wonen exploiteert zonder te beschikken over de door de wet of het decreet vereiste planningsvergunning;

3° de persoon die, met overtreding van artikel 36, §1, een psychiatrisch verzorgingstehuis of een initiatief beschut wonen exploiteert zonder te beschikken over de door de wet of het decreet vereiste erkenning;

4° de persoon die, met overtreding van artikel 36, §2, het sluitingsbevel niet uitvoert of niet naleeft, of die de uitvoering of de naleving ervan verhindert of belemmert;

5° de persoon die, met overtreding van artikel 36, §2, de opgelegde maatregelen inzake gedwongen sluiting niet uitvoert of niet naleeft, of die de uitvoering of de naleving ervan verhindert of belemmert.

De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van artikel 36 tot en met 37bis en 41bis, hoofdstuk VII en artikel 85 zijn op de misdrijven, vermeld in het eerste lid, van toepassing.

Afdeling VII. Opheffingsbepalingen

Art. 38. Artikel 5 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, gewijzigd bij de wet van 14 januari 2002, wordt opgeheven.

In artikel 46 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 14 januari 2002, wordt het derde lid opgeheven.

In artikel 70bis van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 25 april 1997, wordt §2 opgeheven.

Artikel 71 tot en met 75 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 14 januari 2002, worden opgeheven.

In artikel 116 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 30 maart 1994, 14 januari 2002 en 22 december 2003, wordt punt 5° opgeheven.

Hoofdstuk VIII. Personen met een handicap

Art. 39. In artikel 13 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor

Personen met een Handicap worden in het eerste lid de woorden “artikelen 16 en 17” vervangen door de woorden “artikel 20 en 21”.

Art. 40. In artikel 14 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “op grond van dezelfde schade” vervangen door de woorden “op grond van dezelfde handicap”;

2° in het zesde lid worden de woorden “behalve als het agentschap met de tegenstelbaarheid akkoord gaat” vervangen door de woorden “behalve als het agentschap met de overeenkomst akkoord gaat”.

Art. 41. Artikel 19 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 19. De Regering bepaalt:

1° de categorieën van handelingen, vermeld in artikel 16, 3°;

2° de nadere regels van de overeenkomst met de persoonlijke assistent, vermeld in artikel 16, 4°;

3° het maximumbedrag en de voorwaarden voor het toekennen van de budgetten, vermeld in artikel 18, eerste lid;

4° de nadere regels van de bewijsvoering van de kosten, vermeld in artikel 18, derde lid;

5° de nadere regels van de toekenning van voorschotten, vermeld in artikel 18, vierde lid;

6° de nadere regels van de jaarlijkse verrekening van de kosten, vermeld in artikel 18, vijfde lid;

7° de programmatie, vermeld in artikel 18, zesde lid;

8° de regels voor de erkenning van en het toezicht op de budgethoudersverenigingen, vermeld in artikel 18, zevende lid;

9° het maximale bedrag en de regels voor de toekenning van het forfaitaire supplement, vermeld in artikel 18, zevende lid.”

Art. 42. In artikel 21 van hetzelfde decreet wordt in het eerste lid de zin “Bij niet-ontvoogde minderjarigen, verlengd minderjarigen en onbekwaam verklaarden moet hun wettelijke vertegenwoordiger aan de bovengenoemde voorwaarden voldoen.” vervangen door de zin “Voor niet-ontvoogde minderjarigen, verlengd minderjarigen en onbekwaamverklaarden moet de voorwaarde van voorafgaand verblijf vervuld zijn in de persoon van hun wettelijke vertegenwoordiger.”

Hoofdstuk IX. Integrale jeugdhulp en bijzondere jeugdbijstand

Art. 43. In artikel 4, §1, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp, gewijzigd bij het decreet van 30 maart 2007, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand;”.

Art. 44. In artikel 29, eerste lid, van hetzelfde decreet, worden punt 3°, 4° en 5° vervangen door wat volgt:

“3° de comités voor bijzondere jeugdzorg, vermeld in artikel 12 van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand en de sociale diensten voor vrijwillige jeugdbijstand, vermeld in artikel 20 van dat decreet;

4° de bemiddelingscommissies voor bijzondere jeugdbijstand, vermeld in artikel 26 van het decreet, vermeld in punt 3°;

5° de sociale diensten voor gerechtelijke jeugdbijstand, vermeld in artikel 44 van het decreet, vermeld in punt 3°;”.

Art. 45. In artikel 51, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 maart 2007, worden in punt 1° de woorden “de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990” vervangen door de woorden “het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand”.

Art. 46. In artikel 55 van hetzelfde decreet wordt het vierde lid vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering stelt voor elk van de artikelen 17 tot en met 27, en 31 de datum van inwerkingtreding vast.”

Art. 47. Artikel 30 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp, gewijzigd bij het decreet van 30 maart 2007, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 30. Tot aan de inwerkingtreding van artikel 17 tot en met 25 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp worden met een toegangspoort gelijkgesteld:

1° het bureau voor bijzondere jeugdbijstand, vermeld in artikel 16 van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand, en de sociale dienst, vermeld in artikel 20 van hetzelfde decreet, bij de uitvoering van de taken die vermeld zijn in artikel 17, 1° en 2°, en artikel 22 van hetzelfde decreet;

2° de sociale dienst voor gerechtelijke jeugdbijstand, vermeld in artikel 44 van het decreet, vermeld in punt 1°, bij de uitvoering van de taken, vermeld in voormeld artikel;

3° het agentschap, vermeld in artikel 3 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, en de instantie die belast is met de indicatiestelling en de toewijzing, vermeld in artikel 8, 1°, van voormeld decreet.”

Art. 48. In artikel 139bis, §1, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, ingevoegd bij het decreet van 28 juni 2002, worden in punt 2° de woorden “de gecoördineerde decreten van 4 april 1990 inzake bijzondere jeugdbijstand” vervangen door de woorden “het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand”.

Art. 49. In artikel VI.2, §1, van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I worden in punt 2° de woorden “de gecoördineerde decreten

van 4 april 1990 inzake bijzondere jeugdbijstand” vervangen door de woorden “het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand”.

Hoofdstuk X. Wijzigingen met betrekking tot de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en de Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Art. 50. In artikel 96, §3, van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding worden de woorden “de Vlaamse Gezondheidsraad en/of” geschrapt.

Art. 51. Artikel 23 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 23. Hoofdstuk III van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is van toepassing op de procedure inzake de erkenning, de schorsing van erkenning en de intrekking van erkenning van de centra voor geestelijke gezondheidszorg.”

Art. 52. In artikel 8, §1, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de oprichting van een Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek worden de woorden “de Vlaamse Gezondheidsraad” vervangen door de woorden “de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid”.

Hoofdstuk XI. Erkenning van voorzieningen van welzijn, volksgezondheid en gezin

Art. 53. De Vlaamse Regering kan de procedure regelen voor een eerste erkenning, een erkenning, een verlenging van erkenning, een wijziging van erkenning, een schorsing van erkenning en een intrekking van erkenning van voorzieningen die werkzaam zijn in het kader van de persoonsgebonden aangelegenheden, vermeld in artikel 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, voor zover die aangelegenheden vallen onder het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, vastgesteld krachtens artikel 2 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003.

De Vlaamse Regering bepaalt op welke voorzieningen de procedureregels die ze vaststelt, van toepassing zijn.

Hoofdstuk XII. Kind en Gezin

Art. 54. Artikel 24 van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 24. Opdat een voorziening erkend of gesubsidieerd kan worden, moet het personeel in dienst van de voorziening, dat instaat voor de communicatie met de overheid of voor de dienstverlening, inclusief de contacten met kinderen en gezinnen, een geattesteerde kennis van het Nederlands hebben.

Die kennis blijkt uit het studiebewijs van het genoten onderwijs.

Als de persoon, vermeld in het eerste lid, geen studiebewijs kan voorleggen, zal zijn kennis van het Nederlands worden bewezen op een wijze die door de Vlaamse Regering wordt bepaald.”

Hoofdstuk XIII. Slotbepalingen

Art. 55. De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van artikel 18, 19, 22, 23, 25, 1°, artikel 26, 27, 33, 34, 35, 36, 37, eerste lid, 2° tot en met 5°, artikel 43, 44, 45, 47, 48, 49 en 54.

Artikel 13, 14, 3°, artikel 24, 25, 2° en artikel 51 treden in werking op de datum van de inwerkingtreding van hoofdstuk III van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Artikel 14, 4°, artikel 15, 16 en 52 treden in werking op de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de benoeming van de leden van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Artikel 46 heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2008.

De bepalingen van dit decreet die niet vermeld werden in het eerste tot en met het vierde lid, treden in werking de tiende dag na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming,

Frank VANDENBROUCKE

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Steven VANACKERE

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Sterk door overleg

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 15 oktober 2008
Advies mozaïek WVG

Advies

*Over het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen betreffende
het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin*

1. Situering

Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin heeft op 18 september 2008 de SERV om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (mozaïekdecreet WVG).

Het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin heeft de regelgeving die op haar van toepassing is gescreeend op onvolkomenheden, achterhaalde en/of maatschappelijk ongewenste bepalingen en hiaten.

De voorstellen ter zake van de agentschappen en het departement worden verzameld in het voorgelegde voorontwerp van decreet. Er worden generieke bepalingen opgenomen (oprichting van een technische commissie brandveiligheid, controle op de aanwending van subsidies, wijzigingen m.b.t. de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse welzijns-, gezondheids- en gezinsbeleid en de Adviescommissie voor voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin) en in hoofdzaak technische aanpassingen van bestaande decreten per sector.

Het betreft meer bepaald:

- het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen zorgaanbieders;
- het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid;
- decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991;
- het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap;
- het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp;
- het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin.

Advies

De SERV wenst bij het hem voorgelegde voorontwerp van decreet volgende bemerkingen te formuleren:

Bij hoofdstuk V. : Preventieve gezondheidsbeleid

Om redenen van administratieve vereenvoudiging en met het oog op een meer dynamisch beleid voorziet het voorontwerp van decreet dat de Vlaamse regering - in het kader van haar beleid met betrekking tot de preventieve gezondheidszorg - de erkenning en subsidiëring van de partnerorganisaties (artikel 18) en van de organisaties met terreinwerking (artikel 19) voortaan kan laten geschieden op basis van oproepen.

De vraag blijft in welke mate het voorgestelde stelsel van oproepen zal leiden tot een forse administratieve vereenvoudiging. Immers het uitschrijven en beoordelen van de oproepen dient afgewogen met de huidige erkenning en opstelling van een - in hoge mate gestandaardiseerde - beheersovereenkomst. Daarnaast maakt de huidige werkwijze met jaarlijkse bespreking van de beheersovereenkomst en jaarplanning waarbij zowel de bekommernissen van de overheid als de organisatie voldoende aan bod komen reeds heel wat dynamiek mogelijk.

Ten gronde vereist de doeltreffende werking van vermelde organisaties dat deze kunnen steunen op continuïteit die het tijdsperspectief dat voorzien wordt in het voorgestelde oproepsysteem (3 à 5 jaar) overschrijdt.

De SERV wijst het voorstel van oproepen voor de generieke werking van de organisaties af.

Om als organisatie als kern van een expertennetwerk doeltreffend te kunnen functioneren blijft een basiserkenning en –financiering vereist. Expertise opbouwen, in standhouden en uitdragen, netwerken ontwikkelen, een equipe van ervaren medewerkers vormen en bestendigen, een consultfunctie naar overheid, media, onderzoekers en werkveld adequaat uitbouwen, vergt continuïteit. Het tijdsperspectief voorzien in het oproepstelsel is in deze context ontoereikend.

Voor aanvullende opdrachten die zich richten op de ontwikkeling van concrete projecten, met een specifieke output kan een oproepsysteem bruikbaar zijn, zij het dat ook hier duidelijke evaluatiecriteria nodig zijn.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

GA

KONINKRIJK BELGIË
-----ADVIES 45.365/3
VAN 25 NOVEMBER 2008VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 22 oktober 2008 door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 28 november 2008, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin", heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zittingen van 18 november 2008 en 25 november 2008, het volgende advies gegeven:

LM

45.365/3

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond⁽¹⁾, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvcreisten is voldaan.

*

* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgedegde voorontwerp van decreet strekt tot het regelen van diverse onderwerpen die verband houden met het beleidsdomein welzijn, volksgezondheid en gezin.

2.1. Hoofdstuk I bevat artikel 1, dat bepaalt dat het ontworpen decreet een gemeenschapsaangelegenheid regelt.

2.2. Bij hoofdstuk II wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om een technische commissie voor de brandveiligheid op te richten, die advies kan verlenen over de brandveiligheid in de voorzieningen inzake persoonsgebonden aangelegenheden die vallen onder het beleidsdomein welzijn, volksgezondheid en gezin (artikelen 2 tot 4).

2.3. Hoofdstuk III bevat regels inzake de controle op de aanwending van subsidies die worden verleend door de agentschappen met rechtspersoonlijkheid die tot het beleidsdomein welzijn, volksgezondheid en gezin behoren (artikelen 5 tot 9).

2.4. Bij hoofdstuk IV worden wijzigingen aangebracht in het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders, onder meer betreffende de oprichting van werkgroepen in de sector van de eerstelijnsgezondheidszorg en betreffende de erkenning van partnerorganisaties (artikelen 10 tot 13).

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond verstaan de overeenstemming met de hogere rechtsnormen.

L.M

45.365/3

2.5. Hoofdstuk V bevat, naast een wijzigingsbepaling van de wet van 10 juni 1952 betreffende de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen, bepalingen waarbij wijzigingen worden aangebracht in het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid (artikelen 14 tot 26), onder meer wat betreft de mogelijkheid om met partnerorganisaties en met organisaties met terreinwerking een beheersovereenkomst te sluiten. Tevens wordt een titel IXbis ingevoegd in hetzelfde decreet, aangaande de erkenning van afdelingen medisch toezicht van externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, van departementen medisch toezicht van interne diensten voor preventie en bescherming op het werk en van gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk. Deze erkende afdelingen en departementen worden ingeschakeld in het operationele en het epidemiologische informaticasysteem bedoeld in het decreet van 16 juni 2006 betreffende het gezondheidsinformatiesysteem.

2.6. Hoofdstuk VI bevat een wijziging aan de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, en een overgangsbepaling (artikel 27).

2.7. Hoofdstuk VII strekt ertoe om een algemeen juridisch kader te creëren voor het Vlaamse beleid inzake verzorgingsvoorzieningen.

Met de artikelen 29 en 30 wordt beoogd een decretale basis in te voeren om de Vlaamse Gemeenschap toe te laten voor de verzorgingsvoorzieningen eigen programmatic- en erkenningsnormen uit te vaardigen, die geen afbreuk doen aan de federale basisregels op dit vlak.

Bij artikel 31 wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de procedure te bepalen voor het verlenen, het verlengen en het ontnemen van machtigingen en toelatingen aan ziekenhuizen, rust- en verzorgingshuizen, psychiatrische verzorgingstehuizen en initiatieven van beschut wonen of onderdelen ervan, en voor het verlenen, het verlengen, het inkorten, het schorsen en het intrekken van al dan niet voorlopige erkenningen van verzorgingsinstellingen of onderdelen ervan, alsmede de

.../...

LM

45.365/3

procedure voor de sluiting ervan. De bedoeling zou zijn om een decreetale basis te bieden voor de besluiten van de Vlaamse Regering van 18 februari 1997 ⁽²⁾.

Artikel 32 bevat specifieke erkenningsbepalingen voor ziekenhuizen.

De artikelen 33 tot 35 bevatten een regeling waardoor maatregelen kunnen worden opgelegd als een verzorgingsvoorziening de erkenningsnormen niet correct naleeft.

Artikel 36 voorziet specifiek in de mogelijkheid van sluiting van een psychiatrisch verzorgingstehuis of een initiatief van beschut wonen indien deze niet beschikt over de vereiste planningsvergunning en erkenning.

Artikel 37 voorziet in strafbepalingen en artikel 38 in opheffingsbepalingen.

2.8. Met hoofdstuk VIII worden een aantal technische correcties beoogd aan het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (artikelen 39 tot 42).

2.9. Hoofdstuk IX betreft een aanpassing van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp, het decreet van 7 mei 2004 betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp, het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 en het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I, gelet op de totstandkoming van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand (artikelen 43 tot 45 en 47 tot 49). Artikel 46 regelt, met terugwerkende kracht (zie artikel 55, vierde lid), de inwerkingtreding van de bepalingen

⁽²⁾ Besluit van de Vlaamse Regering van 18 februari 1997 tot vaststelling van de procedure voor de erkenning en de sluiting van ziekenhuizen, ziekenhuisdiensten, onderdelen van ziekenhuizen en samenwerkingsvormen, besluit van de Vlaamse Regering van 18 februari 1997 tot vaststelling van de procedure voor het verkrijgen van een planningsvergunning en een exploitatievergunning voor intramurale en transmurale voorzieningen in de gezondheidszorg en besluit van de Vlaamse Regering van 18 februari 1997 tot vaststelling van de procedure voor de erkenning en de sluiting van rust- en verzorgingstehuizen, psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen en samenwerkingsverbanden van psychiatrische instellingen en diensten.

LM

45.365/3

van het eerstgenoemde decreet inzake de toegangspoort, de indicatiestelling en de toewijzing, en de bepalingen met betrekking tot de trajectbegeleiding.

2.10. Met hoofdstuk X wordt een aanpassing beoogd van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding, het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg en het decreet van 17 juli 2000 houdende de oprichting van een Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek, gelet op de totstandkoming van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (artikelen 50 tot 52).

2.11. Hoofdstuk XI bevat een algemene delegatie aan de Vlaamse Regering om de erkenningsprocedure te bepalen van voorzieningen inzake persoonsgebonden aangelegenheden die vallen onder het beleidsdomein welzijn, volksgezondheid en gezin (artikel 53).

2.12. Met hoofdstuk XII wordt de vervanging beoogd van artikel 24 van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, wat betreft de vereiste talenkennis van het personeel van erkende of gesubsidieerde voorzieningen (artikel 54).

2.13. Hoofdstuk XIII bevat de slotbepalingen, zijnde bepalingen inzake de inwerkingtreding van de onderscheiden bepalingen van het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt.

BEVOEGDHEID

3. Het ontworpen decreet heeft, globaal genomen, betrekking op persoonsgebonden aangelegenheden als bedoeld bij artikel 5, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zowel op het vlak van het gezondheidsbeleid als op het vlak van de bijstand aan personen. De artikelen 48 tot 50 (*partim*) betreffen onderwijsaangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap krachtens artikel 127, § 1, eerste lid, 2°, van de Grondwet bevoegd is.

.../...

Enkele bepalingen vergen evenwel een afzonderlijk onderzoek.

3.1. Artikel 22 van het ontwerp strekt er onder meer toe om in het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid, een titel *LXbis* in te voegen aangaande de erkenning van afdelingen medisch toezicht van externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, van departementen medisch toezicht van interne diensten voor preventie en bescherming op het werk en van gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk.

Wat de bevoegdheidsverdeling terzake betreft, dient enerzijds rekening te worden gehouden met de federale bevoegdheid inzake arbeidsbescherming en anderzijds met de gemeenschapsbevoegdheid inzake preventieve gezondheidszorg.

Op grond van artikel 6, § 1, II, eerste lid, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is de federale overheid bevoegd gebleven voor "de maatregelen van interne politie die betrekking hebben op de arbeidsbescherming". Aangezien het primaire streefdoel van de arbeidsbescherming is de werknemer arbeid in menswaardige voorwaarden te laten verrichten ⁽³⁾, heeft deze onder meer betrekking op de gezondheidsaspecten ervan en dus ook op de arbeidsgeneeskunde en de arbeidsgeneeskundige controle.

Op grond van artikel 5, § 1, I, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 zijn de gemeenschappen weliswaar bevoegd voor "de activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg, met uitzondering van de nationale maatregelen inzake profylaxis" ⁽⁴⁾. In de parlementaire voorbereiding met betrekking tot dit artikel wordt deze gemeenschapsbevoegdheid echter, wat de arbeidsgeneeskunde betreft, beperkt tot "de arbeidsgeneeskundige controle, die belast is met de erkenning van de

⁽³⁾ Zie advies 24.143/1 van 16 maart 1995 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, *Parl. St.*, Kamer, B.Z. 1995, nr. 71/1.

⁽⁴⁾ Zie advies 34.339/AV van 29 april 2003 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid, *Parl. St.*, Vl. Parl., 2002-2003, nr. 1709/1.

VRU

45.365/3

bedrijfsgeneeskundige diensten en met de controle op de naleving van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming" ⁽⁵⁾.

Hicruit volgt dat de federale overheid bevoegd is gebleven voor de normatieve bepalingen over de arbeidsgeneeskunde en de arbeidsgeneeskundige diensten. Het gaat met name onder meer om de bepalingen betreffende de inrichting van de arbeidsgeneeskundige diensten, de werking van die diensten, de bijzondere voorwaarden waaraan de arbeidsgeneesheren moeten voldoen en de in dit verband te vervullen formaliteiten, de voorwaarden waarin de onderzoeken moeten gebeuren, het tarief en de inningsmodaliteiten van de door de ondernemingen verschuldigde retributies ⁽⁶⁾. De gemeenschappen daarentegen zijn bevoegd zijn voor de erkenning van deze diensten en de controle op de naleving van het algemeen reglement van de arbeidsbescherming ⁽⁷⁾.

In het licht van deze bevoegdheidsverdeling rijst er een bezwaar bij het ontworpen artikel 75bis van het ontwerp: voor zover dit artikel de Vlaamse Regering

⁽⁵⁾ Verslag ANDRÉ-PÉTRY, *Parl. St.*, Senaat, nr. 432/2, p. 125; verslag DE GRÈVE en LE HARDY DE BEAULIEU, *Parl. St.*, Kamer, 1979-1980, nr. 627/10, p. 52; Grondwettelijk Hof, nr. 65/2005, 23 maart 2005, B.20 en B.21. Zie ook de memorie van toelichting bij de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, *Parl. St.*, Senaat, 1979-1980, nr. 434/1, p. 6.

⁽⁶⁾ Advies 15.768/8 van 4 oktober 1984 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 1983 houdende regeling van de erkenning van de arbeidsgeneeskundige diensten. Zie ook R.v.St., nr. 26.850, 9 juli 1986, VZW "Service médical interentreprises du Sud Luxembourg" e.a.

⁽⁷⁾ Zie ook advies 25.547/1 van 19 december 1996 over een ontwerp dat geleid heeft tot het koninklijk besluit van 21 april 1997 tot aanvulling van artikel 104 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming; advies 24.143/1 van 16 maart 1995, l.c.; advies 27.770/1 van 9 juli 1998 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 1998 tot wijziging van artikel 107 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming; advies 41.496/3 van 7 november 2006 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 2007 tot aanpassing van sectorale regelgeving die ressorteert onder het intern verzelfstandigd agentschap Zorg en Gezondheid aan het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de intern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid. Zie ook S. VANSTEENKISTE, "Het gezondheidsbeleid", in G. VAN HAEGERENDOREN en B. SEUTIN, *De bevoegdheidsverdeling in het federale België*, Brugge, 2001, 115.

machtigt aanvullende erkenningsvoorwaarden op te leggen, betreedt het de federale bevoegdheid.

Het ontworpen artikel 75, § 2, verplicht de erkende afdelingen en departementen daarenboven deel te nemen aan het operationele en epidemiologische informatiesysteem, opgericht bij het decreet van 16 juni 2006 betreffende het gezondheidsinformatiesysteem. Deze verplichting wordt gesanctioneerd met een administratieve geldboete. Voor zover de desbetreffende declinatie betrekking heeft op informatic aangaande de preventieprogramma's die worden opgezet binnen de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake preventieve gezondheidszorg, rijst hiertegen geen bevoegdheidsrechtelijk bezwaar ⁽⁸⁾.

3.2. De wijziging van het decreet van 17 juli 2000 houdende de oprichting van een Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek (artikel 52 van het ontwerp) betreft de samenstelling van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek (hierna: het Instituut). Het Instituut is opgericht bij het Vlaams Parlement, zonder rechtspersoonlijkheid, en bestaat uit een raad van bestuur en een wetenschappelijk secretariaat. Het Instituut heeft onder meer tot taak om aanbevelingen te doen aan het Vlaams Parlement betreffende "de verschillende aspecten en gevolgen van een wetenschappelijke en technologische ontwikkeling ... in het licht van de maatschappelijke inpasbaarheid ervan", op basis van een maatschappelijk debat dat wordt georganiseerd door de raad van bestuur aan de hand van korte voorbereidende evaluaties, uitgevoerd door het wetenschappelijk secretariaat, en om jaarlijks een analyse van de behoeften aan onderzoek en ontwikkeling op te stellen. Artikel 1 van het decreet van 17 juli 2000 bepaalt dat het een gemeenschaps- en gewestbevoegdheid regelt.

Het Instituut is, gelet op zijn taak en gelet op de omschrijving van het begrip "wetenschappelijk en technologisch aspectenonderzoek" in artikel 2 van het decreet van 17 juli 2000, een adviesorgaan dat kan adviseren met betrekking tot alle aangelegenheden waarvoor de gemeenschappen en de gewesten bevoegd zijn, zodat de bevoegdheidsrechtelijke grondslag voor het uitvaardigen van regelingen aangaande de

⁽⁸⁾ Zie ook advies 37.288/3 van 15 juli 2004 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 16 juni 2006 betreffende het gezondheidsinformatiesysteem, *Parl. St.*, Vl. Parl., 2005-2006, nr. 531/1.

organisatie van het Instituut is gelegen in het geheel van de bepalingen waarbij aan de gemeenschappen en de gewesten aangelegenheden worden toegewezen.

Uit wat voorafgaat volgt dat in artikel 1 van het ontwerp ook moet worden bepaald dat artikel 52 ervan een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid regelt ⁽⁹⁾.

3.3. De artikelen 5 tot 9 van het ontwerp hernemen nagenoeg woordelijk, met betrekking tot de subsidies die worden verleend door agentschappen met rechtspersoonlijkheid die tot het beleidsdomein welzijn, volksgezondheid en gezin behoren, de bepalingen van de artikelen 55 tot 58 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991. Bij artikel 8, tweede lid, van het ontwerp wordt daaraan toegevoegd dat de Vlaamse Regering de gevallen kan bepalen waarin de terugbetaling van een gedeelte van de subsidie verantwoord is. De Vlaamse Regering bepaalt daarbij de nadere regels voor de gedeeltelijke terugbetaling.

In de memorie van toelichting wordt met betrekking tot de herneming van de artikelen 55 tot 58 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, die bij wijze van overgangsmaatregel van overeenkomstige toepassing zijn op de gemeenschappen en de gewesten ⁽¹⁰⁾, vooropgesteld dat die artikelen niet automatisch van toepassing zijn op subsidies verleend door openbare instellingen die afhangen van de gemeenschappen en de gewesten. Deze stelling wordt gesteund op de tekst van artikel 71 van de bijzondere

⁽⁹⁾ Het argument van de gemachtigde dat de wijziging betrekking heeft op de voordracht van leden van de raad van bestuur door een gemeenschapsinstelling, is niet van aard om die conclusie te wijzigen, nu die leden eveneens adviseren over gewestaangelegenheden.

⁽¹⁰⁾ Tot de inwerkingtreding van de wet die de algemene bepalingen vaststelt op het stuk van de controle inzake het verlenen en het gebruik van subsidies, bedoeld in artikel 50, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten. De inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, is voor de Vlaamse Gemeenschap uitgesteld tot 1 januari 2010 (zie het koninklijk besluit van 7 juni 2007 houdende, voor wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, uitstel van inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof).

VRU

45.365/3

wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, en op een arrest van het Grondwettelijk Hof in verband met de verjaring van de schuldvorderingen van de Staat voor ten onrecht uitbetaalde wedden of ervan deel uitmakende of ermee gelijkgestelde vergoedingen of uitkeringen (arrest nr. 95/2007 van 27 juni 2007).

3.3.1. Artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 luidt:

"Tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, zijn de vigerende bepalingen betreffende de organisatie van de controle van het Rekenhof en de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies, evenals de bepalingen inzake de Rijkscomptabiliteit, onverminderd hetgeen in § 2 omtrent artikel 32bis van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit is gesteld, van overeenkomstige toepassing op de Gemeenschappen en Gewesten."

Vraag is of met de woorden "de Gemeenschappen en de Gewesten" in deze bepaling enkel wordt verwezen naar de centrale besturen van de gemeenschappen en de gewesten, dan wel eveneens naar de gedecentraliseerde organen van deze entiteiten. Op het eerste gezicht dient uit de algemeenheid van de gebruikte termen "de Gemeenschappen en de Gewesten" te worden afgeleid dat aan die termen een ruime betekenis dient te worden gegeven. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat in artikel 71, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989, dat enkel van toepassing is op de openbare instellingen afhankelijk van de gemeenschappen en de gewesten, ook gewag wordt gemaakt van de controle van het Rekenhof, wat, mocht aan artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 een algemene draagwijdte moeten worden gegeven, ermee op dit vlak dubbel gebruik zou vormen. Aangezien de bewoordingen van de paragrafen 1 en 3 van artikel 71 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 verschillen ("de organisatie van de controle van het Rekenhof" *versus* "de wijze van uitoefening van de controle van het Rekenhof"), kan, tekstueel gezien, nochtans twijfel blijven bestaan omtrent de juiste draagwijdte van de genoemde bepalingen.

3.3.2. Tevens beroepen de stellers van het ontwerp zich, zoals reeds werd opgemerkt, op arrest nr. 95/2007 van het Grondwettelijk Hof. De relevante overwegingen van dit arrest luiden:

"B.1.1. De prejudiciële vraag betreft artikel 7, § 1, van de wet van 6 februari 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten

.../...

VRU

45.365/3

voordele van de Staat en de provinciën, dat, zoals het is gewijzigd bij artikel 61, 1°, van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977, bepaalt:

«Inzake wedden, voorschotten daarop en vergoedingen of uitkeringen, die een toebchoren van de wedden vormen of ermee gelijkstaan, zijn de door de Staat ten onrechte uitbetaalde sommen voorgoed vervallen aan hen die ze hebben ontvangen, als de terugbetaling daarvan niet gevraagd werd binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van de eerste januari van het jaar van de betaling.

De in het eerste lid vastgestelde termijn wordt tot dertig jaar opgevoerd, wanneer de onverschuldigde sommen zijn verkregen door bedrieglijke handelingen of door valse of welbewuste onvolledige verklaringen».

B.1.2. Uit het verwijzingsvonnis blijkt dat het geding voor de verwijzende rechter een door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding ingestelde vordering betreft waarbij die partij de veroordeling van een voormalig werknemer vordert tot terugbetaling van volgens haar ten onrechte uitbetaalde wedden.

(...)

B.3.1. Uit het opschrift van de wet van 6 februari 1970, uit de combinatie van de artikelen 7, § 1, en 8 ervan, en uit de parlementaire voorbereiding van die wet (*Parl. St.*, Kamer, 1964-1965, nr. 971/1, pp. 2 en 9; *Parl. St.*, Kamer, 1966-1967, nr. 408/5, p. 2; *Parl. St.*, Senaat, 1967-1968, nr. 126, p. 3) blijkt dat de enige rechtspersonen, andere dan de Staat waarop artikel 7, § 1, van de wet van 6 februari 1970 in zijn oorspronkelijke versie van toepassing was, de provincies en de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen waren.

B.3.2. Artikel 61, 2°, van de wet van 24 december 1976 heeft, in artikel 8 van de wet van 6 februari 1970, de verwijzing naar de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen geschrapt. Bijgevolg is de in het geding zijnde bepaling niet van toepassing op enige federale instelling van openbaar nut.

B.4.1. Zelfs indien dat wel het geval zou zijn geweest, is het optreden van de bijzondere wetgever vereist om een dergelijke bepaling van toepassing te verklaren op instellingen van openbaar nut die van de gemeenschappen en de gewesten afhangen. Voor de Duitstalige Gemeenschap is hiervoor het optreden van de gewone wetgever vereist.

B.4.2. Artikel 71, §§ 1 en 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 bepaalt:

«§ 1. Tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, zijn de volgende bepalingen betreffende de organisatie van de controle van het Rekenhof en de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies, evenals de bepalingen inzake de Rijkscomptabiliteit, onverminderd hetgeen in § 2 omtrent artikel 32bis van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit is gesteld, van overeenkomstige toepassing op de Gemeenschappen en de Gewesten.

[...]

.../...

§ 3. Tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, blijven de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, wat de wijze van uitoefening van de controle van het Rekenhof betreft, van overeenkomstige toepassing op de instellingen van openbaar nut die afhangen van de Gemeenschappen en de Gewesten».

B.4.3. Rekening houdend met zowel de structuur als de bewoordingen van die bepaling, kan daaruit niet worden afgeleid dat de bijzondere wetgever de toepassingsfeer van artikel 7, § 1, van de wet van 6 februari 1970 heeft uitgebreid tot de instellingen van openbaar nut die van de gemeenschappen of de gewesten afhangen.

B.5. Bijgevolg blijkt de in het geding zijnde bepaling niet van toepassing te zijn op de instellingen van openbaar nut die van de gemeenschappen of de gewesten afhangen, zoals de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding."

Vraag is of uit dit arrest kan worden afgeleid dat de artikelen 55 tot 58 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit niet van toepassing moeten worden geacht op de openbare instellingen die afhangen van de gemeenschappen en de gewesten. De volgende elementen nopen tot een positief antwoord op deze vraag.

Er dient te worden vastgesteld dat het Grondwettelijk Hof in overweging B.4.3 van arrest nr. 95/2007 niet enkel gewag maakt van "de bewoordingen" van artikel 71, §§ 1 en 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989, maar ook van "de structuur" van die bepalingen, wat op niets anders kan wijzen dan op de tegenstelling die het Hof ziet tussen de paragrafen 1 en 3 van artikel 71 van die wet. Het Hof lijkt hierbij te verwijzen naar het gegeven dat in beide bepalingen gewag wordt gemaakt, zij het niet geheel gelijklopend, van de "controle van het Rekenhof", waaruit kan worden afgeleid dat artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 niet van toepassing is op de openbare instellingen die afhangen van de gemeenschappen en de gewesten (zie opmerking 3.3.1.).

Kan hierover op basis van de enkele lectuur van arrest nr. 95/2007 nog twijfel bestaan, dan wordt die twijfel weggenomen wanneer men ook rekening houdt met arrest nr. 189/2002 van het Grondwettelijk Hof. In dat arrest oordeelt het Hof dat artikel 7 van de wet van 6 februari 1970 betreffende de vrijaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën, waarop ook arrest nr. 95/2007 betrekking heeft, wel degelijk als een bepaling inzake de rijkscomptabiliteit in de zin van artikel 71,

VRU

45.365/3

§ 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 moet worden beschouwd ⁽¹¹⁾. Nu in overweging B.4.1 van arrest nr. 95/2007 uitdrukkelijk wordt geoordeeld dat een optreden van de bijzondere wetgever noodzakelijk is om een bepaling als artikel 7 van de wet van 6 februari 1970 - bepaling die dus wordt gekwalificeerd als een bepaling inzake de rijkscomptabiliteit in de zin van artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ⁽¹²⁾ - van toepassing te verklaren op de openbare instellingen die van de gemeenschappen en de gewesten afhangen, kan niet anders dan te worden besloten dat, in de lijn van de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, de artikelen 55 tot 58 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, waaraan in het genoemde artikel 71, § 1, wordt verwezen met de woorden "bepalingen betreffende (...) de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies", niet van toepassing zijn op die openbare instellingen.

3.3.3. Conclusie is dan ook dat de stellers van het ontwerp er, gelet op de aangehaalde rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, terecht van uitgaan dat artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 geen toepassing vindt op de openbare instellingen die afhangen van de gemeenschappen en de gewesten, zodat er geen bevoegdheidsrechtelijke bezwaren rijzen ten aanzien van de artikelen 5 tot 9 van het ontwerp.

⁽¹¹⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 189/2002, 19 december 2002, B.4.

⁽¹²⁾ Anders, advies 23.409/8 van 12 juli 1994 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren (*Parl. St.*, VI. Parl., 1994-1995, nr. 655/1) en advies 23.410/8 van 12 juli 1994 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor het Vlaams Gewest en de instellingen die eronder ressorteren (*Parl. St.*, VI. Parl., 1994-1995, nr. 656/1), waarin wordt vooropgesteld dat dit begrip refereert aan wat is geregeld in de wetten van 15 mei 1846 op de comptabiliteit van de Staat en 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit.

Wat de toepasselijkheid van Boek I van het Strafwetboek betreft

3.4. Artikel 37, tweede lid, van het ontwerp bepaalt dat alle bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van de artikelen 36 tot 37*bis* en 41*bis*, hoofdstuk VII en artikel 85 toepasselijk zijn op de misdrijven vermeld in artikel 37, eerste lid.

Deze bepaling is overbodig en dient derhalve te worden weggelaten.

Op grond van artikel 11, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is Boek I van het Strafwetboek immers van toepassing op de strafbaarstelling en de straffen die door de gemeenschappen en de gewesten bij decreet worden bepaald, en dit met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85 en van de artikelen 36 tot 37*bis* en 41*bis*. Alleen indien de decreetgever voor bijzondere inbreuken van de bepalingen van Boek I van het Strafwetboek wenst af te wijken, dient hij dit uitdrukkelijk te bepalen ⁽¹³⁾.

Wel dient, gelet op de tekst van de artikelen 36 tot 37*bis* van het Strafwetboek waardoor deze artikelen geen automatische toepassing kunnen vinden op de inbreuken die door de gemeenschappen of de gewesten strafbaar worden ingesteld, uitdrukkelijk in artikel 37, tweede lid, van het ontwerp te worden bepaald dat de in de laatstgenoemde artikelen van het Strafwetboek bepaalde straffen toepassing vinden op de in artikel 37, eerste lid, van het ontwerp bedoelde inbreuken.

VORMVEREISTEN

4. Het ontwerp bevat een aantal bepalingen betreffende de verzameling en de verwerking van persoonsgegevens in de zin van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van

⁽¹³⁾ Zie advies 40.119/VR/3 van 19 april 2006 en 3 mei 2006 over een voorstel dat geleid heeft tot het decreet van 7 juli 2006 houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers- en studentenkamers en van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat betreft de versterking van het instrumentarium woonkwaliteitsbewaking (*Parl. St.*, VI. Parl., 2005-2006, nr. 672/2).

VRU

45.365/3

persoonsgegevens, namelijk artikel 22 (ontworpen artikel 75*bis*, § 2), dat de in het raam van de arbeidsgeneeskunde erkende afdelingen en departementen verplicht om onderling en met de Vlaamse overheid gegevens uit te wisselen die noodzakelijk zijn voor de uitbouw en de werking van het operationele en het epidemiologische informatiesysteem bedoeld in het decreet van 16 juni 2006 betreffende het gezondheidsinformatiesysteem, en artikel 23, 1°, waarbij het niet-naleven van deze verplichting bestraft wordt met een administratieve geldboete. De betrokken persoonsgegevens kunnen persoonsgegevens zijn die de gezondheid betreffen.

Het verdient aanbeveling hieromtrent het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in te winnen, met toepassing van artikel 29, § 1, van de wet van 8 december 1992.

Mochten ten gevolge van dat advies nog wijzigingen aan het ontwerp worden aangebracht, dienen die wijzigingen om advies aan de Raad van State, afdeling wetgeving, te worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

5. Artikel 1 dient te worden aangepast zoals is aangegeven *sub* opmerking 3.2.

Artikel 11

6. Door het weglaten van het tweede lid van het huidige artikel 14, § 3, van het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders zijn ook de voorwaarden weggevallen waaraan de beheersovereenkomst die met de partnerorganisaties kan worden gesloten, moet voldoen, waardoor er haast geen elementen meer bestaan aan de hand waarvan de inhoud van die overeenkomst kan worden bepaald. Hierover ondervraagd door de auditeur-verslaggever, antwoordde de gemachtigde dat het ontworpen artikel 14 zo zal worden aangepast dat erin een omschrijving wordt gegeven van de erin bedoelde

.../...

VRU

45.365/3

beheersovereenkomst, naar analogie van het ontworpen artikel 21, § 1, van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid opgenomen *sub* artikel 18 van het ontwerp.

Artikelen 18 en 19

7. De decreetgever dient te beoordelen of de in de ontworpen artikelen 21, §§ 2, tweede lid, en 3, en 23, §§ 2, tweede lid, en 3, van het decreet van 21 november 2003 aan de Vlaamse Regering toegekende delegaties, die vrij ruim zijn, niet aan nadere criteria dienen te worden verbonden.

Artikel 22

8. In zoverre de door de Vlaamse Gemeenschap erkende afdelingen en departementen medisch toezicht van arbeidsgeneeskundige diensten beantwoorden aan de definitie van "organisatie met terreinwerking", vermeld in het decreet van 16 juni 2006 betreffende het gezondheidsinformatiesysteem (zie artikel 2, 12°) ⁽¹⁴⁾, zullen ze bij de inwerkingtreding van dat decreet verplicht zijn deel te nemen aan het operationele informatiesysteem en het epidemiologische informatiesysteem op grond van artikel 5 ervan. In dat geval is er een overlapping met het ontworpen artikel 75bis, § 2, van het decreet van 21 november 2003. Er dient evenwel te worden vermeden dat de verplichting om deel te nemen aan het operationele en het epidemiologische informatiesysteem een dubbele juridische grondslag vindt ⁽¹⁵⁾.

Indien het ontworpen artikel 75bis, § 2, toch behouden zou blijven, dient die bepaling te worden getoetst aan de regelgeving betreffende de persoonlijke

⁽¹⁴⁾ Die definitie luidt: "een door de Vlaamse Regering erkende of door haar op enigerlei wijze gefinancierde organisatie die op het terrein opdrachten uitvoert, methodieken toepast of diensten levert ter invulling van het Vlaamse gezondheidsbeleid, of een organisatie die dergelijke opdrachten vervult krachtens een wet of een decreet".

⁽¹⁵⁾ Eenzelfde bezwaar geldt overigens ten aanzien van artikel 32 van het decreet van 21 november 2003.

levenssfeer, nu het gaat om de verwerking van (medische) persoonsgegevens⁽¹⁶⁾. Zo dient te worden verantwoord op grond van welke onderdelen van de artikelen 5 en 7 van de wet van 8 december 1992, de verwerking van de betrokken persoonsgegevens toegelaten is en dient de finaliteit van de verwerking van de persoonsgegevens in de ontworpen bepaling te worden vermeld.

9. In het ontworpen artikel 75*bis*, § 4, van het decreet van 21 november 2003 dient wellicht ook te worden voorzien in een delegatie aan de Vlaamse Regering om de werking van de erin bedoelde werkgroep te regelen en eventueel om de vergoeding van de leden ervan te bepalen. Ook kan duidelijkheidshalve uitdrukkelijk worden bepaald dat de Vlaamse Regering de samenstelling van de werkgroep kan bepalen, al is zulks wel vervat in de bevoegdheid om de werkgroep op te richten.

Artikel 23

10. Het bestaande artikel 76, § 1, 2°, van het decreet van 21 november 2003 betreft enkel de mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen bij niet-naleving van de verplichting om gegevens uit te wisselen in het raam van het epidemiologische informatiesysteem bedoeld in artikel 32, § 2, van dat decreet. Met betrekking tot de verplichting om gegevens uit te wisselen in het raam van het operationele informatiesysteem, bedoeld in artikel 32, § 1, van hetzelfde decreet, is er geen dergelijke sanctionering.

De ontworpen bepaling voorziet evenwel in een administratieve geldboete in beide gevallen wanneer het de afdelingen en de departementen van arbeidsgeneeskundige diensten betreft. De gemachtigde verklaarde dat de sanctionering enkel dient te slaan op de niet-naleving van de verplichting om gegevens uit te wisselen in het raam van het epidemiologische informatiesysteem. Blijft evenwel het bezwaar dat, ook indien het ontworpen artikel 76, § 1, 2°, wordt ingeperkt, de sanctionering op twee plaatsen wordt geregeld, nu ook het decreet van 16 juni 2006 op dit vlak in administratieve sanctionering voorziet.

⁽¹⁶⁾ Zie advies 45.217/3 van 4 november 2008 over een voorontwerp van "woonzorgdecreet", opmerking 10.

VRU

45.365/3

Artikel 25

11. De delegatie die aan de Vlaamse Regering wordt verleend in het ontworpen artikel 80, § 1, tweede lid, van het decreet van 21 november 2003, lijkt dubbel gebruik te vormen met de delegatie die wordt verleend in het ontworpen artikel 75bis, § 1, tweede lid, van dat decreet (artikel 22 van het ontwerp) om de regels voor het verlenen en het intrekken van de erkenning te bepalen.

De gemachtigde verklaarde evenwel wat volgt:

"Dit is geen herhaling van eerdere artikels, omdat het hier over de procedure inzake erkenning en intrekking van de erkenning gaat. Dit is naar analogie met artikel 80, § 1, van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid dat ook over dergelijke procedures gaat."

Vraag is dan wel wat in de machtiging in het ontworpen artikel 75bis, § 1, tweede lid, wordt bedoeld met de woorden "de regels voor het verlenen en het intrekken van de erkenning" indien de bedoelde machtiging geen betrekking zou hebben op de procedure.

In elk geval dient te worden vermeden twee rechtsgronden voor dezelfde uitvoeringsbepalingen te creëren, en dient de draagwijdte van de aan de Vlaamse Regering verleende delegatie duidelijk te zijn.

Hoofdstuk VII

12. Met hoofdstuk VII van het ontwerp wordt beoogd een algemeen juridisch kader te creëren voor het Vlaamse beleid inzake verzorgingsvoorzieningen. Dergelijk kader hoort niet thuis in een verzameldecreet als het voorliggende en zou bijgevolg beter het voorwerp uitmaken van een afzonderlijk ontwerp.

13. Hoofdstuk VII wordt, met betrekking tot de verzorgingsvoorzieningen, gekenmerkt door zeer ruime delegaties aan de Vlaamse Regering, die betrekking hebben op nagenoeg de gehele regeling betreffende de machtigingen, de toelatingen, de

.../...

VRU

45.365/3

erkenningennormen, de te volgen procedure bij erkenning, de inkorting, de verlenging, de schorsing en de intrekking ervan, het toezicht op de naleving van de erkenningennormen en de erbij te nemen maatregelen.

De essentiële beleidskeuzes hieromtrent dienen evenwel door de decreetgever te worden genomen, zodat het ontworpen decreet aanvulling behoeft. Zulks klemmt des te meer nu sommige gedelegeerde aangelegenheden betrekking kunnen hebben op grondrechten.

14. In het beginsel dat de niet-naleving van de erkenningennormen of -voorwaarden aanleiding kan geven tot de intrekking van de erkenning en tot de sluiting van de inrichting, is enkel voorzien voor wat betreft de ziekenhuizen, en niet voor de andere verzorgingsvoorzieningen. De vraag rijst of het maken van dit onderscheid, dat op gespannen voet staat met het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie, wel in de bedoeling ligt van de stellers van het voorontwerp.

Er kan overigens worden opgemerkt dat krachtens de artikelen 73, eerste lid, en 74, eerste lid, van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, *juncto* de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 10 juli 1990 waarbij sommige bepalingen van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, toepasselijk worden verklaard op de initiatieven van beschut wonen en op de samenwerkingsbanden van psychiatrische instellingen en diensten, het voormelde beginsel van toepassing is op initiatieven van beschut wonen en op samenwerkingsverbanden van psychiatrische instellingen en diensten, maar dat dit beginsel ten gevolge van de bij artikel 38 van het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, verrichte ophellingen komt te vervallen.

Artikel 31

15. In artikel 31, § 2, eerste lid, van het ontwerp dient te worden verwezen naar artikel 32 in plaats van naar artikel 34.

.../...

VRU

45.365/3

Artikel 32

16. Het is niet duidelijk of met de woorden "wordt erkend conform de termijn" die voorkomen in artikel 32, § 1, van het ontwerp, naar de beslissingstermijn of naar de duur van de erkenning verwezen wordt. De gemachtigde verklaarde dat dit laatste het geval is. Dit wordt best in de genoemde bepaling verduidelijkt.

Artikel 33

17. Volgens de toelichting wordt met artikel 33 van het ontwerp beoogd de Vlaamse Regering de mogelijkheid te bieden om, zolang niet is verholpen aan bepaalde vastgestelde inbreuken op de erkenningsnormen, de buitengebruikstelling te bevelen van specifieke onderdelen van het gebouw of de stopzetting te bevelen van bepaalde activiteiten zonder daarom de erkenning van de gehele dienst officieel te moeten intrekken. Dit blijkt niet duidelijk uit de tekst van artikel 33, dat nader in die zin dient te worden gepreciseerd.

Artikel 34

18. Er dient in artikel 34 te worden omschreven welke maatregelen erin bedoeld zijn.

Artikel 35

19. In artikel 35, eerste lid, van het ontwerp schrijve men "na overleg met de sector" in plaats van "in overleg met de sector".

Tevens dient in artikel 35 van het ontwerp te worden bepaald wie de sector zal vertegenwoordigen en binnen welk juridisch kader dat overleg zal plaatsvinden.

.../...

VRU

45.365/3

Artikel 36

20. Specifiek voor wat betreft de psychiatrische verzorgingstehuizen en de initiatieven van beschut wonen, wordt in artikel 36, § 2, tweede lid, van het ontwerp in geval van illegale exploitatie voorzien in de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om over te gaan tot een gedwongen sluiting van de voorziening zonder de voorafgaande tussenkomst van een rechter. De gedwongen sluiting houdt in dat de stopzetting van de activiteiten en eventueel de ontruiming van de gebouwen wordt bevolen door de burgemeester en dat de gebouwen worden verzegeld.

De beslissing om tot sluiting over te gaan is bindend voor de betrokkene. Die bestuurshandeling geniet bovendien het "privilège du préalable", krachtens hetwelk ze uitvoerbaar is zolang ze zelf niet vernietigd of ingetrokken is, ongeacht of ze regelmatig dan wel onregelmatig is ⁽¹⁷⁾.

Dat een eenzijdige bestuurshandeling de burger bindt, betekent nog niet dat de administratie zelf tot gedwongen uitvoering kan overgaan, zonder zich daarvoor tot de rechter te wenden ⁽¹⁸⁾. Integendeel, de administratie is daartoe niet gerechtigd, "wanneer geen wettekst haar daartoe machtigt en er geen bijzondere omstandigheden zijn die een dringend ingrijpen noodzakelijk maken, ten einde een ernstige verstoring van de openbare orde te voorkomen" ⁽¹⁹⁾.

De ontworpen bepaling strekt ertoe aan een bestuurlijke overheid, te dezen de burgemeester, de bevoegdheid te verlenen om de ambtshalve tenuitvoerlegging van een bepaalde overheidsbeslissing mogelijk te maken. Aldus zou worden afgeweken van de regel dat de overheid zich vooraf tot de rechter moet wenden om dwang te mogen uitoefenen.

⁽¹⁷⁾ R.v.St., nr. 49.811, 21 oktober 1994, Legrand.

⁽¹⁸⁾ A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VAN DE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch Administratief recht*, Mechelen, 2006, 17de uitgave, p. 7-8, nr. 9.

⁽¹⁹⁾ Cass., 20 januari 1994, *Arr. Cass.*, 1994, I, p. 79-80, nr. 35, met noot en *Rev. dr. commun.*, 1994-95, 232, met noot van M. NIEOUL.

De beslissing om die bevoegdheid te verlenen is een belcidsbeslissing. Het staat meer bepaald aan de decreetgever om te oordelen of er voldoende zwaarwichtige redenen zijn die verantwoorden dat er afgeweken wordt van het beginsel dat niemand, ook de overheid niet, zichzelf recht doet ⁽²⁰⁾. De Raad van State kan er alleen maar op wijzen dat het voornoemde beginsel essentieel is in een rechtsstaat, en dat de decreetgever daaraan slechts met de grootste omzichtigheid mag toeren.

Artikel 40

21. De wijziging die met artikel 40, 2°, van het ontwerp wordt beoogd, betreft het vijfde, en niet het zesde lid van artikel 14 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.

Artikel 51

22. De verwijzing in het ontworpen artikel 23 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg zou kunnen worden gepreciseerd door naar welbepaalde artikelen of onderdelen van artikelen te verwijzen in plaats van naar het gehele hoofdstuk III van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Artikel 53

23. Er dient te worden verduidelijkt of met artikel 53 van het ontwerp al dan niet wordt beoogd een subsidiaire rechtsgrond te creëren.

⁽²⁰⁾ Rdpl. A. VANWELKENHUYZEN, "La maxime «Nul ne peut se faire justice à soi-même», ses limites et ses sanctions en droit public belge", *Rev. adm.*, 1967, (173), 179. Vgl. M.-A. FLAMME, *Droit administratif*, Brussel, 1989, I, p. 20, nr. 9.

VRU

45.365/3

In de memorie van toelichting geeft de tweede alinea van de toelichting bij dat artikel die indruk. De eerste alinea van die toelichting laat dan weer uitschijnen dat het de bedoeling is te harmoniseren, in welk geval de delegaties in de plaats zouden komen van de relevante rechtsgronden in de sectorale regelgeving. Indien dat laatste het geval is, dienen de bestaande sectorale rechtsgronden te worden opgeheven.

GA

45.365/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessoren van de
	J. VELAERS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door Mevr. R. TITTELEMANS, eerste auditeur, en de H. D. VAN ECKHOUTTE, adjunct-auditeur,

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming en de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 1

Artikel 50 van dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid. Voor het overige regelt dit decreet een gemeenschapsaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Technische commissie voor de brandveiligheid in de voorzieningen van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Artikel 2

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd tot het oprichten van een technische commissie voor de brandveiligheid in de voorzieningen die werkzaam zijn in het kader van de persoonsgebonden aangelegenheden, vermeld in artikel 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, voor zover die aangelegenheden vallen onder het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, vastgesteld krachtens artikel 2 van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003.

Artikel 3

De Vlaamse Regering kan de technische commissie voor de brandveiligheid de bevoegdheid geven om advies te verlenen over de brandveiligheid in de voorzieningen, vermeld in artikel 2. Die adviesbevoegdheid kan onder meer betrekking hebben op:

1° nieuwe regelgevende initiatieven voor brandpreventie;

2° het verlenen van afwijkingen op de Vlaamse normen voor brandveiligheid, voor zover dat krachtens de sectorale regelgeving mogelijk is.

Artikel 4

De Vlaamse Regering bepaalt de regels voor de samenstelling en de werking van de technische commissie. Ook personen die geen personeelslid zijn van de Vlaamse administratie kunnen als lid aangewezen worden. De Vlaamse Regering bepaalt tevens de regels voor de tenlastelegging van de werkingskosten van de technische commissie en van de vergoedingen van de leden.

HOOFDSTUK III

Controle op de aanwending van subsidies, verleend door de agentschappen met rechtspersoonlijkheid van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Artikel 5

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de subsidies die verleend worden door de agentschappen met rechtspersoonlijkheid die tot het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin behoren. In die subsidies is ieder terugvorderbaar voorschot dat zonder interest werd verleend, begrepen.

Artikel 6

Iedere subsidie moet aangewend worden voor de doeleinden waarvoor ze verleend werd.

Iedere begunstigde van een subsidie is ertoe gehouden verantwoording af te leggen over de aanwending van de ontvangen bedragen, tenzij een decreet hem daarvan vrijstelling verleent.

Behalve als een decreets- of verordeningsbepaling daarin voorziet, worden in iedere beslissing houdende toekenning van een subsidie nauwkeurig de aard en de omvang vermeld van de verantwoording die de begunstigde van de subsidie moet afleggen, alsook de nadere regels voor die verantwoording.

Artikel 7

Door het aanvaarden van de subsidie, verleent de begunstigde van de subsidie meteen aan het bevoegde agentschap van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin het recht om ter plaatse controle te laten uitoefenen op de aanwending van de toegekende gelden.

De Vlaamse Regering zorgt voor de organisatie en de coördinatie van de controle.

Artikel 8

De subsidie moet onmiddellijk terugbetaald worden als de begunstigde van de subsidie:

- 1° de voorwaarden niet naleeft waaronder de subsidie verleend werd;
- 2° de subsidie niet aanwendt voor de doeleinden waarvoor ze verleend werd;
- 3° de controle, vermeld in artikel 7, verhindert.

De Vlaamse Regering kan de gevallen bepalen waarin de terugbetaling van een gedeelte van de subsidie verantwoord is. De Vlaamse Regering bepaalt daarbij dan de nadere regels voor de gedeeltelijke terugbetaling.

Als de begunstigde van de subsidie de verantwoording, vermeld in artikel 6, niet verstrekt, dan is hij gehouden tot terugbetaling ten belope van het deel dat niet werd verantwoord.

De terugvordering kan gebeuren overeenkomstig artikel 94 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

Artikel 9

De uitkering van de subsidies kan worden opgeschort zolang de begunstigde van de subsidie voor soortgelijke subsidies die hij voordien ontvangen heeft, verzuimt de verantwoording, vermeld in artikel 6, te verstrekken of zich aan de controle, vermeld in artikel 7, te onderwerpen.

Als een subsidie in schijven wordt uitgekeerd, dan wordt iedere schijf voor de toepassing van dit artikel als een afzonderlijke subsidie beschouwd.

HOOFDSTUK IV

Eerstelijnsgezondheidszorg en samenwerking tussen de zorgaanbieders

Artikel 10

In het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders wordt een hoofdstuk IIbis, bestaande uit artikel 6bis, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK IIbis

Werkgroepen

Artikel 6bis

De Vlaamse Regering kan ondersteunende werkgroepen oprichten in de eerstelijnsgezondheidszorg.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de opdracht, de samenstelling, de werkingsmodaliteiten en de eventuele financiering voor de ondersteuning van die werkgroepen.”.

Artikel 11

Artikel 14 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 14

De Vlaamse Regering kan in het kader van dit decreet partnerorganisaties met rechtspersoonlijkheid erkennen of er een beheersovereenkomst mee afsluiten en eventueel hun werkgebied bepalen.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de erkenningsvoorwaarden, de duur van de erkenning en de regels voor het verlenen, schorsen en intrekken van de erkenning.

De beheersovereenkomst geldt in voorkomend geval voor minimaal drie en voor maximaal vijf jaar en omvat minstens het beleidsplan voor de duurtijd van de beheersovereenkomst. Het beleidsplan bevat minstens de volgende gegevens: de resultaatgebieden voor de uitvoering van de beheersovereenkomst en de evaluatiecriteria met betrekking tot de resultaatgebieden om onder meer de uitvoering van de beheersovereenkomst te kunnen evalueren.

De Vlaamse Regering kan in het kader van dit decreet de partnerorganisaties subsidiëren en bepaalt daarvoor de voorwaarden en procedure.”.

Artikel 12

Artikel 15 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 15

In het erkenningsbesluit of de beheersovereenkomst van de partnerorganisatie wordt de aard van deskundigheid van de partnerorganisatie vermeld, alsook aan welke doelgroepen de partnerorganisatie ondersteuning biedt en welke de opdrachten zijn ten aanzien van de Vlaamse overheid.”.

Artikel 13

In artikel 24, §2, van hetzelfde decreet worden de woorden “De Vlaamse Adviesraad inzake erkenning van verzorgingsvoorzieningen, opgericht bij het decreet van 20 december 1996 houdende oprichting van een Vlaamse Gezondheidsraad en van een Vlaamse Adviesraad inzake erkenning van verzorgingsvoorzieningen” vervangen door de woorden “De Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, vermeld in artikel 12 van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin”.

HOOFDSTUK V

Preventieve gezondheidsbeleid

Artikel 14

In artikel 2 van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 22° worden de woorden “een door de Vlaamse regering erkende en/of gesubsidieerde organisatie” vervangen door de woorden “een door de Vlaamse Regering erkende of erkende en gesubsidieerde organisatie” en worden de woorden “en/of de diensten levert” vervangen door de woorden “of de diensten levert”;

2° in punt 23° worden de woorden “erkend en gesubsidieerd wordt door de Vlaamse regering” vervangen door de woorden “door de Vlaamse Regering erkend of erkend en gesubsidieerd wordt”;

3° punt 31° wordt vervangen door wat volgt:

“31° Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin: de commissie, vermeld in artikel 12 van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;”;

4° punt 33° wordt vervangen door wat volgt:

“33° Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid: de strategische adviesraad, vermeld in artikel 3 van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van een Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;”.

Artikel 15

In artikel 17, §2, van hetzelfde decreet worden de woorden “de Vlaamse Gezondheidsraad” vervangen

door de woorden “de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid”.

Artikel 16

In artikel 18, §1, van hetzelfde decreet worden de woorden “de Vlaamse Gezondheidsraad” vervangen door de woorden “de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid”.

Artikel 17

In artikel 20 van hetzelfde decreet wordt §2 vervangen door wat volgt:

“§2. De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de opdracht, de samenstelling, de werkingsmodaliteiten en de financiering van die werkgroepen.”.

Artikel 18

In artikel 21 van hetzelfde decreet worden §1, §2, §3 en §4 vervangen door wat volgt:

“§1. De Vlaamse Regering kan in het kader van haar beleid met betrekking tot preventieve gezondheidszorg, op basis van oproepen voor partnerorganisaties, beheersovereenkomsten sluiten met voorzieningen.

De beheersovereenkomst geldt voor minimaal drie en voor maximaal vijf jaar en omvat minstens het beleidsplan voor de duurtijd van de beheersovereenkomst. Het beleidsplan bevat minstens de volgende gegevens: de resultaatgebieden voor de uitvoering van de beheersovereenkomst en de evaluatiecriteria met betrekking tot de resultaatgebieden om onder meer de uitvoering van de beheersovereenkomst te kunnen evalueren.

Een voorziening waarmee de Vlaamse Regering een beheersovereenkomst sluit als partnerorganisatie, wordt geacht te zijn erkend als partnerorganisatie voor de duur van de beheersovereenkomst.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de nadere regels met betrekking tot de oproep en het sluiten van een beheersovereenkomst.

§2. De Vlaamse Regering kan voorzieningen waarmee geen beheersovereenkomst als partnerorganisatie is gesloten, erkennen als partnerorganisatie.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de erkenningsvoorwaarden, de duur van de erkenning en de regels voor het verlenen, schorsen en intrekken van de erkenning.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de subsidie en de subsidievoorwaarden van de partnerorganisaties.

§4. Paragrafen 1 tot 3 zijn niet van toepassing op het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, dat van rechtswege erkend is als partnerorganisatie.”.

Artikel 19

In artikel 23 van hetzelfde decreet worden §1, §2 en §3 vervangen door wat volgt:

“§1. De Vlaamse Regering kan in het kader van haar beleid met betrekking tot preventieve gezondheidszorg, op basis van oproepen voor organisaties met terreinwerking, beheersovereenkomsten sluiten met voorzieningen.

De beheersovereenkomst geldt voor minimaal drie en voor maximaal vijf jaar en omvat minstens het beleidsplan voor de duurtijd van de beheersovereenkomst. Het beleidsplan bevat minstens de volgende gegevens: de resultaatgebieden voor de uitvoering van de beheersovereenkomst en de evaluatiecriteria met betrekking tot de resultaatgebieden om onder meer de uitvoering van de beheersovereenkomst te kunnen evalueren.

Een voorziening waarmee de Vlaamse Regering een beheersovereenkomst sluit als organisatie met terreinwerking, wordt geacht te zijn erkend als organisatie met terreinwerking voor de duur van de beheersovereenkomst.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de nadere regels met betrekking tot de oproep en het sluiten van een beheersovereenkomst.

§2. De Vlaamse Regering kan voorzieningen waarmee geen beheersovereenkomst als organisatie met terreinwerking is gesloten, erkennen als organisatie met terreinwerking.

De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de erkenningsvoorwaarden, de duur van de erkenning en de regels voor het verlenen, schorsen en intrekken van de erkenning.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de subsidie en de subsidievoorwaarden van de organisatie met terreinwerking.”.

Artikel 20

In artikel 30 van hetzelfde decreet wordt §4 vervangen door wat volgt:

“§4. Een Logo doet een beroep op het aanbod van de partnerorganisaties, die door hun inhoudelijke deskundigheid of hun vermogen om gegevens aan te leveren, de gevraagde ondersteuning kunnen geven, als het voor bepaalde opdrachten of delen van opdrachten ondersteuning nodig heeft.

Een Logo werkt voor de realisatie van zijn opdrachten samen met en doet een beroep op organisaties met terreinwerking, individuele zorgaanbieders en andere organisaties of hun plaatselijke of regionale afdeling of afdelingen die werkzaam zijn in het werkgebied van het Logo, voor zover dat bijdraagt tot de realisatie van zijn opdrachten.”.

Artikel 21

In artikel 75 van hetzelfde decreet worden de woorden “het decreet van 29 mei 1984 betreffende Kind en Gezin” vervangen door de woorden “het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin”.

Artikel 22

In hetzelfde decreet wordt een titel IXbis, bestaande uit artikel 75bis, ingevoegd, die luidt als volgt:

“TITEL IXbis

Erkenning van afdelingen medisch toezicht van externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, van departementen medisch toezicht van interne diensten voor preventie en bescherming op het werk en van gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk

Artikel 75bis

§1. De Vlaamse Regering erkent afdelingen medisch toezicht van externe diensten voor preventie en

bescherming op het werk, departementen medisch toezicht van interne diensten voor preventie en bescherming op het werk en gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk. Dat gebeurt conform de bepalingen van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

De Vlaamse Regering bepaalt de duur van de erkenning en de regels voor het verlenen, schorsen en intrekken van de erkenning.

§2. De erkende afdelingen en departementen, vermeld in §1, moeten verantwoording afleggen en zijn onderworpen aan een toezicht. De Vlaamse Regering kan daarvoor nadere regels bepalen.

§3. De Vlaamse Regering richt een Vlaamse werkgroep bedrijfsgezondheidszorg op, waarin ten minste de werkgeversorganisaties, de werknemersorganisaties en andere deskundigen inzake bedrijfsgezondheidszorg zijn vertegenwoordigd.

De opdracht van de werkgroep, vermeld in het eerste lid, bestaat er in ieder geval in:

- 1° de Vlaamse Regering op haar verzoek of op eigen initiatief van de werkgroep te adviseren over de bedrijfsgezondheidszorg in het algemeen;
- 2° de Vlaamse Regering op haar verzoek of op eigen initiatief van de werkgroep te adviseren over de ontwerpen van regelgeving ter uitvoering van dit artikel en ter uitvoering van artikel 80, §1, tweede lid;
- 3° de Vlaamse Regering te adviseren over alle concrete dossiers in verband met §1, met het oog op een beslissing tot erkenning of met het oog op een voornemen tot weigering, schorsing of intrekking van erkenning.

De Vlaamse Regering kan bijkomende opdrachten toekennen aan de werkgroep.

De Vlaamse Regering bepaalt de samenstelling, de werkingsmodaliteiten en de financiering van de werkgroep.”.

Artikel 23

Aan artikel 76, §1, 4°, van hetzelfde decreet worden de woorden “en in artikel 75bis, §2” toegevoegd.

Artikel 24

In het opschrift van hoofdstuk I van titel XI van hetzelfde decreet worden de woorden “de Vlaamse Adviesraad voor de erkenning van verzorgingsvoorzieningen” vervangen door de woorden “de Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin”.

Artikel 25

In artikel 80 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan §1 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Met betrekking tot de afdelingen medisch toezicht van externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, de departementen medisch toezicht van interne diensten voor preventie en bescherming op het werk en de gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk, regelt de Vlaamse Regering de procedure voor erkenning, schorsing en intrekking van de erkenning.”;

2° in §2 worden de woorden “De Vlaamse Adviesraad inzake erkenning van verzorgingsvoorzieningen, opgericht bij het decreet van 20 december 1996 houdende oprichting van een Vlaamse Gezondheidsraad en van een Vlaamse Adviesraad inzake erkenning van verzorgingsvoorzieningen,” vervangen door de woorden “De Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin”.

Artikel 26

In artikel 1 van de wet van 10 juni 1952 betreffende de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen wordt §2 opgeheven, wat de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap betreft.

HOOFDSTUK VI

Verzorgingsvoorzieningen

AFDELING I

Definities

Artikel 27

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

- 1° verzorgingsvoorziening: ziekenhuis, rust- en verzorgingstehuis, psychiatrisch verzorgingstehuis, initiatief beschut wonen of een onderdeel van deze verzorgingsvoorzieningen;
- 2° erkenningsnormen: erkenningsnormen en erkenningsvereisten, ongeacht door welke bevoegde overheid ze zijn bepaald, inclusief de regels die zijn vastgesteld bij of krachtens het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen;
- 3° ziekenhuis: een ziekenhuis als vermeld in artikel 2 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987;
- 4° rust- en verzorgingstehuis: een rust- en verzorgingstehuis als vermeld in de regelgeving ter uitvoering van artikel 5 van de wet van 27 juni 1978 tot wijziging van de wetgeving op de ziekenhuizen en betreffende andere vormen van verzorging;
- 5° psychiatrisch verzorgingstehuis: een psychiatrisch verzorgingstehuis als vermeld in de regelgeving ter uitvoering van artikel 5 van de wet van 27 juni 1978 tot wijziging van de wetgeving op de ziekenhuizen en betreffende andere vormen van verzorging;
- 6° initiatief beschut wonen: een initiatief beschut wonen als vermeld in de regelgeving ter uitvoering

van artikel 6 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987.

AFDELING II

Aanvullende programmatienormen en erkenningsnormen

Artikel 28

Voor de aangelegenheden, vermeld in artikel 5, §1, I, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, waarin door de federale overheid basisregels inzake programmatie werden vastgesteld, kan de Vlaamse Regering aanvullende programmatieregels bepalen die geen afbreuk doen aan die federale basisregels.

Artikel 29

Voor de aangelegenheden, vermeld in artikel 5, §1, I, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, kan de Vlaamse Regering erkenningsnormen vaststellen, op voorwaarde dat ze rekening houdt met de aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheid om erkenningsnormen vast te stellen als vermeld in artikel 5, §1, I, 1°, f), van die bijzondere wet.

AFDELING III

Procedures

Artikel 30

§1. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor het verlenen, verlengen en ontnemen van machtigingen en toelatingen, zoals een planningsvergunning, een exploitatievergunning of een voorafgaande toelating, aan verzorgingsvoorzieningen.

Ze bepaalt de duur van de machtigingen en toelatingen en regelt het toezicht.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor de erkenning, de schorsing van de erkenning, de intrekking van de erkenning en de sluiting van de verzorgingsvoorzieningen.

De Vlaamse Regering bepaalt de duur van de erkenning.

De Vlaamse Regering regelt het toezicht op de naleving van de erkenningsnormen door de verzorgingsvoorzieningen.

§3. Met behoud van de toepassing van afdeling IV, kan als een verzorgingsvoorziening niet meer voldoet aan de erkenningsnormen, de erkenning worden ingetrokken of geschorst conform de voorwaarden en de procedure, bepaald door de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt de duur van de schorsing en regelt de gevolgen van de schorsing en de intrekking van de erkenning.

De intrekking van erkenning en de weigering van erkenning hebben de sluiting van een verzorgingsvoorziening tot gevolg. De Vlaamse Regering bepaalt de gevolgen van de sluiting.

Met behoud van de toepassing van afdeling IV, kan de Vlaamse Regering de onmiddellijke sluiting van een verzorgingsvoorziening bevelen, als er dringende redenen zijn ter bescherming van de volksgezondheid. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure.

AFDELING IV

Maatregelen bij niet-naleving van erkenningsnormen

Artikel 31

Zolang door de verzorgingsvoorziening niet verholpen is aan de vastgestelde inbreuken op de erkenningsnormen, kan de Vlaamse Regering aan die voorziening concrete maatregelen opleggen in een met redenen omkleed bevel. In dat bevel is de termijn bepaald waarbinnen de maatregelen gelden en is omschreven welke voorwaarden vervuld moeten zijn om de vastgestelde gebreken te verhelpen.

Artikel 32

Als in het geval, vermeld in artikel 31, het nemen van maatregelen om redenen van veiligheid of gezondheid van de gebruiker niet uitgesteld kan worden, kan de persoon, belast met het toezicht, aan de verzorgingsvoorziening bepaalde maatregelen opleggen.

die maximaal zeven dagen gelden. Die maatregelen kunnen door de Vlaamse Regering worden verlengd, conform artikel 31.

Artikel 33

De Vlaamse Regering bepaalt na overleg met de sector de voorwaarden en de procedure die gelden bij de toepassing van artikelen 31 en 32.

De maatregelen, vermeld in artikelen 31 en 32, kunnen ook inhouden dat geen nieuwe gebruikers mogen worden opgenomen.

AFDELING V

Maatregelen in geval van illegale exploitatie van een psychiatrisch verzorgingstehuis of een initiatief beschut wonen

Artikel 34

§1. De exploitatie van een psychiatrisch verzorgingstehuis of van een initiatief beschut wonen, onder welke benaming ook, zonder te beschikken over de door de wet of het decreet vereiste planningsvergunning en erkenning, is niet toegelaten.

§2. Als een psychiatrisch verzorgingstehuis of een initiatief beschut wonen, onder welke benaming ook, wordt geëxploiteerd zonder dat het beschikt over de door de wet of het decreet vereiste planningsvergunning en erkenning, kan de Vlaamse Regering een bevel tot sluiting van die verzorgingsvoorziening geven.

Als dat sluitingsbevel niet wordt nageleefd, neemt de Vlaamse Regering de nodige maatregelen om tot een gedwongen sluiting van de verzorgingsvoorziening over te gaan. De burgemeester van de plaats waar de voorziening gevestigd is, gaat over tot uitvoering van het sluitingsbevel, met behoud van de door andere regelgeving aan de burgemeester verleende bevoegdheid.

De burgemeester beveelt dan de stopzetting van de activiteiten en, in voorkomend geval, de ontruiming van de gebouwen. Hij verzegelt de gebouwen. Die maatregelen kunnen worden uitgevoerd op kosten en op risico van de uitbater van de voorziening.

De Vlaamse Regering regelt de procedure en bepaalt de nadere regels inzake het sluitingsbevel. Ze bepaalt de maatregelen en regelt de procedure van gedwongen sluiting.

AFDELING VI

Strafbepalingen

Artikel 35

Met behoud van de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van zesentwintig tot tweeduizend euro of met één van die straffen alleen:

- 1° de persoon die, met overtreding van artikel 30, §3, tweede en derde lid, na de termijn die werd bepaald voor het werkelijke stopzetten van de exploitatie, een verzorgingsvoorziening in bedrijf houdt waarvoor een maatregel van onmiddellijke sluiting werd getroffen ofwel een maatregel van definitieve sluiting;
- 2° de persoon die, met overtreding van artikel 34, §1, een psychiatrisch verzorgingstehuis of een initiatief beschut wonen exploiteert zonder te beschikken over de door de wet of het decreet vereiste planningsvergunning;
- 3° de persoon die, met overtreding van artikel 34, §1, een psychiatrisch verzorgingstehuis of een initiatief beschut wonen exploiteert zonder te beschikken over de door de wet of het decreet vereiste erkenning;
- 4° de persoon die, met overtreding van artikel 34, §2, het sluitingsbevel niet uitvoert of niet naleeft, of die de uitvoering of de naleving ervan verhindert of belemmert;
- 5° de persoon die, met overtreding van artikel 34, §2, de opgelegde maatregelen inzake gedwongen sluiting niet uitvoert of niet naleeft, of die de uitvoering of de naleving ervan verhindert of belemmert.

De in de artikelen 36 tot 37bis van het Strafwetboek bepaalde straffen zijn van toepassing op de misdrijven, vermeld in het eerste lid.

AFDELING VII

Opheffingsbepalingen

Artikel 36

Artikel 5 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, gewijzigd bij de wet van 14 januari 2002, wordt opgeheven.

In artikel 70bis van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 25 april 1997, wordt §2 opgeheven.

Artikelen 71, laatste lid, tot 75 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 14 januari 2002, worden opgeheven.

In artikel 116 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 30 maart 1994, 14 januari 2002 en 22 december 2003, wordt punt 5° opgeheven.

Wat betreft de in het tweede en derde lid opgeheven bepalingen van artikel 70bis en artikelen 71, laatste lid, tot 75 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, moet de verwijzing in federale regelgeving naar deze bepalingen gelezen worden als een verwijzing naar de overeenkomstige bepalingen in artikel 30 van dit decreet.

HOOFDSTUK VII

Personen met een handicap

Artikel 37

In artikel 13 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap worden in het eerste lid de woorden “artikelen 16 en 17” vervangen door de woorden “artikelen 20 en 21”.

Artikel 38

In artikel 14 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid worden de woorden “op grond van dezelfde schade” vervangen door de woorden “op grond van dezelfde handicap”;

- 2° in het vijfde lid worden de woorden “behalve als het agentschap met de tegenstelbaarheid akkoord gaat” vervangen door de woorden “behalve als het agentschap met de overeenkomst akkoord gaat”.

Artikel 39

Artikel 19 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 19

De Regering bepaalt:

- 1° de categorieën van handelingen, vermeld in artikel 16, 3°;
- 2° de nadere regels van de overeenkomst met de persoonlijke assistent, vermeld in artikel 16, 4°;
- 3° het maximumbedrag en de voorwaarden voor het toekennen van de budgetten, vermeld in artikel 18, eerste lid;
- 4° de nadere regels van de bewijsvoering van de kosten, vermeld in artikel 18, derde lid;
- 5° de nadere regels van de toekenning van voorschotten, vermeld in artikel 18, vierde lid;
- 6° de nadere regels van de jaarlijkse verrekening van de kosten, vermeld in artikel 18, vijfde lid;
- 7° de programmatie, vermeld in artikel 18, zesde lid;
- 8° de regels voor de erkenning van en het toezicht op de budgethoudersverenigingen, vermeld in artikel 18, zevende lid;
- 9° het maximale bedrag en de regels voor de toekenning van het forfaitaire supplement, vermeld in artikel 18, zevende lid.”.

Artikel 40

In artikel 21 van hetzelfde decreet wordt in het eerste lid de zin “Bij niet-ontvoogde minderjarigen, verlengd minderjarigen en onbekwaam verklaarden moet hun wettelijke vertegenwoordiger aan de bovengenoemde voorwaarden voldoen.” vervangen door de zin “Voor niet-ontvoogde minderjarigen, verlengd minderjarigen en onbekwaamverklaarden moet de voorwaarde

van voorafgaand verblijf vervuld zijn in de persoon van hun wettelijke vertegenwoordiger.”.

HOOFDSTUK VIII

Integrale jeugdhulp en bijzondere jeugdbijstand

Artikel 41

In artikel 4, §1, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp, gewijzigd bij het decreet van 30 maart 2007, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand;”.

Artikel 42

In artikel 29, eerste lid, van hetzelfde decreet, worden punten 3°, 4° en 5° vervangen door wat volgt:

“3° de comités voor bijzondere jeugdzorg, vermeld in artikel 12 van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand en de sociale diensten voor vrijwillige jeugdbijstand, vermeld in artikel 20 van dat decreet;

4° de bemiddelingscommissies voor bijzondere jeugdbijstand, vermeld in artikel 26 van het decreet, vermeld in punt 3°;

5° de sociale diensten voor gerechtelijke jeugdbijstand, vermeld in artikel 44 van het decreet, vermeld in punt 3°;”.

Artikel 43

In artikel 51, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 maart 2007, worden in punt 1° de woorden “de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990” vervangen door de woorden “het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand”.

Artikel 44

In artikel 55 van hetzelfde decreet wordt het vierde lid vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering stelt voor elk van de artikelen 17 tot en met 27, en 31 de datum van inwerkingtreding vast.”.

Artikel 45

Artikel 30 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp, gewijzigd bij het decreet van 30 maart 2007, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 30

Tot aan de inwerkingtreding van artikelen 17 tot 25 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp worden met een toegangspoort gelijkgesteld:

1° het bureau voor bijzondere jeugdbijstand, vermeld in artikel 16 van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand, en de sociale dienst, vermeld in artikel 20 van hetzelfde decreet, bij de uitvoering van de taken die vermeld zijn in artikel 17, 1° en 2°, en artikel 22 van hetzelfde decreet;

2° de sociale dienst voor gerechtelijke jeugdbijstand, vermeld in artikel 44 van het decreet, vermeld in punt 1°, bij de uitvoering van de taken, vermeld in voormeld artikel;

3° het agentschap, vermeld in artikel 3 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, en de instantie die belast is met de indicatiestelling en de toewijzing, vermeld in artikel 8, 1°, van voormeld decreet.”.

Artikel 46

In artikel 139bis, §1, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, ingevoegd bij het decreet van 28 juni 2002, worden in punt 2° de woorden “de gecoördineerde decreten van 4 april 1990 inzake bijzondere jeugdbijstand” vervangen door de woorden “het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand”.

Artikel 47

In artikel VI.2, §1, van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I worden in punt

2° de woorden “de gecoördineerde decreten van 4 april 1990 inzake bijzondere jeugdbijstand” vervangen door de woorden “het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand”.

HOOFDSTUK IX

Wijzigingen met betrekking tot de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en de Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Artikel 48

In artikel 96, §3, van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding worden de woorden “de Vlaamse Gezondheidsraad en/of” geschrapt.

Artikel 49

Artikel 23 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 23

Hoofdstuk III van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is van toepassing op de procedure inzake de erkenning, de schorsing van erkenning en de intrekking van erkenning van de centra voor geestelijke gezondheidszorg.”.

Artikel 50

In artikel 8, §1, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de oprichting van een Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek worden de woorden “de Vlaamse Gezondheidsraad” vervangen door de woorden “de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid”.

HOOFDSTUK X

Kind en Gezin

Artikel 51

Artikel 24 van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 24

Opdat een voorziening erkend of gesubsidieerd kan worden, moet het personeel in dienst van de voorziening, dat instaat voor de communicatie met de overheid of voor de dienstverlening, inclusief de contacten met kinderen en gezinnen, een geattesteerde kennis van het Nederlands hebben.

Die kennis blijkt uit het studiebewijs van het genoten onderwijs.

Als de persoon, vermeld in het eerste lid, geen studiebewijs kan voorleggen, zal zijn kennis van het Nederlands worden bewezen op een wijze die door de Vlaamse Regering wordt bepaald.”.

HOOFDSTUK XI

Slotbepalingen

Artikel 52

De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van artikelen 18, 19, 22, 23, 25, 1°, artikelen 26, 31, 32, 33, 34, 35, eerste lid, 2° tot 5°, en artikelen 41, 42, 43, 45, 46, 47 en 51.

Artikelen 13, 14, 3°, artikelen 24, 25, 2°, en artikel 49 treden in werking op de datum van de inwerkingtreding van hoofdstuk III van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Artikel 14, 4°, en artikelen 15, 16 en 50 treden in werking op de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de benoeming van de leden van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Artikel 44 heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2008.

De bepalingen van dit decreet die niet vermeld werden in het eerste tot het vierde lid, treden in werking de tiende dag na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

Brussel, 12 december 2008.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en
Vorming,*

Frank VANDENBROUCKE

*De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en
Gezin,*

Steven VANACKERE

BIJLAGE
bij de memorie van toelichting:
REGULERINGSIMPACTANALYSE

Reguleringsimpactanalyse voor het mozaïekdecreet houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

1 Titel

Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

2 Toelichting

Het voorliggende voorontwerp van decreet betreft een verzameldecreet (verder mozaïekdecreet) en groepeerde wijzigingen aan:

- Decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen zorgaanbieders (BS 20.IV.2004).
- Decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid (BS 3.II.2004).
- Decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991 (BS 20.VIII.1992).
- Decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (BS 11.VI.2004).
- Decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp (BS 11.X.2004).
- Decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin (BS 7.VI.2004).

Het decreet voorziet ook een decretale basis voor volgende aangelegenheden:

- Technische commissie voor de brandveiligheid.
- Controle op de aanwending van subsidies verleend door de agentschappen met rechtspersoonlijkheid.
- Verzorgingsvoorzieningen.

De wijzigingen zijn soms triviaal (rechtzetting van materiële fouten), soms zijn ze juridisch noodzakelijk (voor verschillende besluiten stelde de Raad van State vast dat er onvoldoende wettelijke basis was), soms gaat het om vereenvoudiging (de erkenning van de partnerorganisaties in de eerstelijnsgezondheidszorg is een voorbeeld van overregulering) en soms om beperkte inhoudelijke beslissingen (bijvoorbeeld andere vereisten betreffende de taalkennis van het personeel in de voorzieningen van Kind en Gezin). Daarnaast beogen de aanvullingen hoofdzakelijk het opvullen van decretale hiaten in de regelgeving van het beleidsdomein Welzijn, Gezondheid en Gezin.

Hoofdstuk 3 (Uitwerking) van dit document voorziet een *aangepaste* versie van de vereiste RIA. Voor elke wijziging en/of aanvulling werden de voornaamste RIA-elementen op een overzichtelijke wijze gebundeld. Heel wat wijzigingen en/of aanvullingen zijn zodanig klein dat ze niet opwegen tegen het opmaken van een volledige, afzonderlijke RIA. De gehanteerde werkwijze voorziet een RIA die qua omvang en diepgang evenredig is met het belang van de regelgeving en de verwachte omvang van de effecten.

3 Uitwerking

ITEM	Technische commissie voor de brandveiligheid in de voorzieningen van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.
ARTIKEL(EN)	Artikelen 2 tot en met 4.
TOELICHTING	Deze bepaling geeft de Vlaamse Regering de bevoegdheid tot oprichting van een technische commissie brandveiligheid die overkoepelend kan werken voor het volledige beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.
TPOLOGIE	☐ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact ☒ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	Bij de voorbereiding van het uitvoeringsbesluit voor brandveiligheidsnormen voor ouderen- en thuiszorgvoorzieningen, werd vastgesteld dat de samenwerking met de federale brandweersinspectie voor de behandeling van afwijkingsvragen niet naar behoren werkt. Gevolg is dat de erkenning van voorzieningen in de ouderen- en thuiszorg, het voeren van een transparante administratie rond brandveiligheid en een correcte inschatting van de bewoningsrisico's voor de resident in het gedrang komen. Het oprichten van een Vlaamse adviescommissie moet er over waken dat ingediende afwijkingsdossiers sneller afgehandeld kunnen worden waardoor ter plaatse vastgestelde veiligheidsproblemen sneller beoordeeld kunnen worden. Dit laatste in het voordeel zowel van de voorziening die sneller een (adequaat) alternatief kan realiseren, als van de resident wiens veiligheid duurzaam gewaarborgd moet kunnen worden. De opportuniteit die hiermee voorzien wordt voor de oprichting en de regeling van een <i>overkoepelende</i> commissie komt tegemoet aan het streven van minister Vanackere naar een adviesorgaan dat kan werken voor het volledige beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Door de oprichting van een dergelijke 'overkoepelende' commissie wordt het mogelijk om een eenduidige benadering betreffende brandveiligheid te garanderen binnen de verschillende sectoren van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	Beleidsbrief WVG 2007 – 2008 (minister Steven Vanackere): "BVR tot oprichting technische commissie voor de brandveiligheid in de voorzieningen van het beleidsdomein welzijn, volksgezondheid en Gezin." (regelgevingsagenda, p. 170)
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	Decreet van 23 februari 1974 inzake infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden. Decreet van 2 juni 2006 tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid.

	Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Kaderdecreet Beter Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003.
UITVOERING	De bepaling - opgenomen in het voorliggende mozaïekdecreet - voorziet de decretale basis voor de oprichting van een technische commissie voor brandveiligheid van het beleidsdomein WVG. Deze commissie kan uitsluitend adviserende bevoegdheden krijgen. De samenstelling en de werking alsook de tenlastelegging van de werkingskosten, zullen geregeld worden bij BVR.
ADMINISTRATIEVE LASTEN	Geen.

ITEM	Controle op de aanwending van subsidies verleend door de agentschappen met rechtspersoonlijkheid van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.
ARTIKEL(EN)	Artikelen 5 tot en met 9.
TOELICHTING	De artikelen 55 tot en met 58 van de op 17 juli 1991 gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit zijn van toepassing op subsidies die verleend worden door de Gemeenschappen en Gewesten. Ze zijn echter niet automatisch van toepassing op subsidies die verleend worden door instellingen van openbaar nut die afhangen van de Gemeenschappen en Gewesten (agentschappen met rechtspersoonlijkheid). De bepaling - in het mozaïekdecreet - voorziet hiervoor een decretale basis.
TYPLOGIE	☒ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact ☐ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	/
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	/
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	/
ADMINISTRATIEVE LASTEN	/

ITEM	Eerstelijnsgezondheidszorg en samenwerking tussen de zorgaanbieders. → Werkgroepen.
ARTIKEL(EN)	Artikel 10.
TOELICHTING	De Vlaamse Regering kan - met deze bepaling - ondersteunende werkgroepen oprichten in de eerstelijnsgezondheidszorg. <i>Eerstelijnsgezondheidszorg</i> is de zorg aangeboden door zorgverstrekkers in dat segment van de gezondheidszorg waarop gebruikers een beroep doen voor eerste deskundige opvang, behandeling of meer continue begeleiding van gezondheidsproblemen, al dan niet na verwijzing door een andere zorgaanbieder of door een organisatie, dienst of persoon met een meer gespecialiseerd zorgaanbod (eerstelijnsdecreet 3 maart 2004, art. 2).
TYPLOGIE	☐ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact ☒ regulering met inhoudelijke impact

INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	Bij de voorbereiding van het uitvoeringsbesluit waarbij de samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg (SEL) opgericht worden, werd vastgesteld dat een aanpassing of aanvulling van een aantal bepalingen uit het eerstelijnsdecreet nodig was. Zo ook de oprichting van werkgroepen. Deze werkgroepen worden voorzien om de eerstelijnsgezondheidszorg te ondersteunen door bijvoorbeeld een model op te stellen voor een elektronisch zorgplan, een website te ontwikkelen voor het aanbod van de zorgaanbieders, verenigingen van mantelzorgers en gebruikers en vrijwilligersorganisaties...
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	Beleidsbrief WVG 2007 – 2008 (minister Steven Vanackere): "Opstellen van BVR betreffende de samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg." (regelgevingsagenda, p. 163)
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	Decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen zorgaanbieders.
UITVOERING	De bepaling in het mozaïekdecreet voorziet een decretale basis voor de oprichting van ondersteunende werkgroepen. De opdracht, de samenstelling, de werkingsmodaliteiten en de financiering zullen geregeld worden bij BVR.
ADMINISTRATIEVE LASTEN	Geen.

ITEM	Eerstelijnsgezondheidszorg en samenwerking tussen de zorgaanbieders. → Partnerorganisaties.
ARTIKEL(EN)	Artikelen 11 tot en met 12.
TOELICHTING	Met deze decretale toevoeging beschikt de Vlaamse regering over de keuze om een partnerorganisatie te erkennen of er een beheersovereenkomst mee afsluiten. Een <i>partnerorganisatie</i> is een organisatie met rechtspersoonlijkheid die als centrum van expertise fungeert omwille van minstens één van de hiernavolgende competenties: a) de deskundigheid om ondersteuning te bieden aan samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg, netwerken, zorgaanbieders, gebruikers, mantelzorgers of vrijwilligers; b) het aanleveren van gegevens inzake gezondheidszorg (eerstelijnsdecreet 3 maart 2004, art. 2).
TPOLOGIE	☐ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact ☒ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	Bij de voorbereiding van het uitvoeringsbesluit waarbij de samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg (SEL) opgericht worden, werd vastgesteld dat een aanpassing of aanvulling van een aantal bepalingen uit het eerstelijnsdecreet nodig was. Zo ook de erkenning van partnerorganisaties. Het eerstelijnsdecreet vermeldt dat partnerorganisaties kunnen erkend worden door de Vlaamse Regering én dat er een beheersovereenkomst moet afgesloten worden wil de erkende partnerorganisaties in aanmerking komen voor subsidies. Deze bepaling wordt vervangen door een keuze aan te bieden aan de Vlaamse Regering, namelijk een erkenning of een beheersovereenkomst. Door deze keuzemogelijkheid wordt een administratieve lastenverlaging bekomen voor de

	voorzieningen alsook een vermindering van de beheerskosten voor de administratie.
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	Beleidsbrief WVG 2007 – 2008 (minister Steven Vanackere): “Opstellen van BVR betreffende de samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg.” (regelgevingsagenda, p. 163)
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	Decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen zorgaanbieders.
UITVOERING	De bepaling in het mozaïekdecreet voorziet een decretale basis voor de keuzemogelijkheid van de Vlaamse Regering ten aanzien van partnerorganisaties, namelijk een erkenning of het afsluiten van een beheersovereenkomst. De voorwaarden en de duur van de erkenning of beheersovereenkomst alsook de subsidies voor partnerorganisaties zullen geregeld worden bij BVR.
ADMINISTRATIEVE LASTEN	Geen.

ITEM	Eerstelijnsgezondheidszorg en samenwerking tussen de zorgaanbieders. → Uitbetaling voorschotten subsidies.
ARTIKEL(EN)	Artikel 13.
TOELICHTING	Met deze bepaling wordt de uitbetaling van voorschotten op subsidies, verleend ter uitvoering van dit decreet, vrijgesteld van het voorafgaande visum van het Rekenhof.
TYPOLOGIE	☐ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact ☒ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	Bij de voorbereiding van het uitvoeringsbesluit waarbij de samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg (SEL) opgericht worden, werd vastgesteld dat een aanpassing of aanvulling van een aantal bepalingen uit het eerstelijnsdecreet nodig was. Zo ook de uitbetaling van voorschotten op subsidies. Het vereiste visum van het Rekenhof in het kader van de uitbetaling van de saldi van de subsidies, vormt, naast en bovenop andere controles, een noodzakelijke controle met betrekking tot deze subsidiëring. De uitbetaling van deze saldi gebeurt nadat de betrokken organisaties een verslag en bewijsstukken indienden o.a. met het oog op de verantwoording van de totale subsidie. Het volledige subsidiedossier (verslag en bewijsstukken) wordt aan het Rekenhof voorgelegd. Het visum ter hoogte van de voorziene voorschotten vormt geen meerwaarde ten aanzien van de controle en het visum ter hoogte van de uitbetaling van de saldi. Een vrijstelling van visum voor deze voorschotten garandeert bovendien een snellere uitbetaling van de subsidievoorschotten.
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	Beleidsbrief WVG 2007 – 2008 (minister Steven Vanackere): “Opstellen van BVR betreffende de samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg.” (regelgevingsagenda, p. 163)
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	Decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen zorgaanbieders.
UITVOERING	Met deze decretale toevoeging zullen subsidievoorschotten uitbetaald worden, zonder voorafgaandelijk visum van het Rekenhof.
ADMINISTRATIEVE LASTEN	Geen.

ITEM	Eerstelijnsgezondheidszorg en samenwerking tussen de zorgaanbieders. → Adviescommissie voor voorzieningen van WVG.
ARTIKEL(EN)	Artikel 14.
TOELICHTING	De Adviescommissie voor voorzieningen Welzijn, Volksgezondheid en Gezin komt in de plaats van de Vlaamse Adviesraad voor de erkenning van verzorgingsvoorzieningen. De verwijzing naar dit orgaan in het eerstelijnsdecreet wordt met deze bepaling in het mozaïekdecreet aangepast.
TYPOLOGIE	☐ autoregulering ☒ regulering zonder inhoudelijke impact ☐ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	/
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	/
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	/
ADMINISTRATIEVE LASTEN	/

ITEM	Preventieve gezondheidsbeleid → Organisaties met terreinwerking & partnerorganisaties.
ARTIKEL(EN)	Artikel 15.
TOELICHTING	De wijzigingsbepalingen in het mozaïekdecreet m.b.t. de organisaties met terreinwerking & partnerorganisaties betreffen taalkundige correcties van het preventiedecreet van 21 november 2003.
TYPOLOGIE	☐ autoregulering ☒ regulering zonder inhoudelijke impact ☐ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	/
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	/
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	/
ADMINISTRATIEVE LASTEN	/

ITEM	Preventieve gezondheidsbeleid → Adviescommissie voor voorzieningen van WVG.
ARTIKEL(EN)	Artikelen 16 tot en met 17.
TOELICHTING	De Adviescommissie voor voorzieningen Welzijn, Volksgezondheid en Gezin komt in de plaats van de Vlaamse Adviesraad voor de erkenning van verzorgingsvoorzieningen. De verwijzing naar dit orgaan in het preventiedecreet wordt met deze bepaling in het mozaïekdecreet aangepast.

TUPOLOGIE	☐ autoregulering ☒ regulering zonder inhoudelijke impact ☐ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	/
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	/
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	/
ADMINISTRATIEVE LASTEN	/

ITEM	Preventieve gezondheidsbeleid → Werkgroepen.
ARTIKEL(EN)	Artikel 18.
TOELICHTING	Met deze bepaling wordt de bevoegdheid van de Vlaamse Regering t.a.v. werkgroepen in het kader van preventie, uitgebreid. Naast de samenstelling, de werkingsmodaliteiten en de financiering kan zij ook de opdrachten van de werkgroepen nader bepalen.
TUPOLOGIE	☐ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact ☒ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	Bij de voorbereiding van diverse uitvoeringsbesluiten in het kader van het preventiedecreet, is vastgesteld dat het aanpassen van een aantal bepalingen uit dit decreet de transparantie en de doelmatigheid van de toepassing van dit decreet kunnen verhogen. In het preventiedecreet van 21 november 2003 staat dat de Vlaamse Regering de samenstelling, de werkingsmodaliteiten en de financiering bepaalt. Het is aangewezen dat de Vlaamse Regering ook de opdrachten van de werkgroepen zou bepalen. Deze toevoeging is belangrijk om reden van resultaatgerichtheid. De bedoeling van de werkgroepen is immers om tot duidelijke resultaten en afspraken te komen. Een decretale vastlegging verhoogt de transparantie en de rechtszekerheid.
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	Beleidsbrief WVG 2007 – 2008 (minister Steven Vanackere): “Besluit betreffende Vlaamse werkgroepen binnen het preventieve gezondheidsbeleid. Stroomlijnen van de procedure van oprichting, samenstelling, opdrachtbepaling, werking en financiering van zowel bestaande als nieuw op te richten werkgroepen.” (regelgevingsagenda, p. 162)
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	Decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid.
UITVOERING	De bepaling in het mozaïekdecreet voorziet een decretale basis voor de uitbreiding van de bevoegdheid van de Vlaamse Regering ten aanzien van werkgroepen binnen het preventieve gezondheidsbeleid. De samenstelling, de werkingsmodaliteiten, de financiering alsook de opdrachten van deze werkgroepen zullen geregeld worden bij BVR.
ADMINISTRATIEVE LASTEN	Geen.

ITEM	Preventieve gezondheidsbeleid
------	-------------------------------

→ Partnerorganisaties & organisaties met terreinwerking.	
ARTIKEL(EN)	Artikel 19.
TOELICHTING	Voorzieningen waarmee de Vlaamse overheid een beheersovereenkomst sluit op basis van een oproep als partnerorganisaties, zijn -met deze decretale toevoeging- automatisch erkend als partnerorganisatie of organisatie met terreinwerking voor de duur van de overeenkomst.
TYPOLOGIE	☐ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact ☒ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	Bij de voorbereiding van diverse uitvoeringsbesluiten in het kader van het preventiedecreet, is vastgesteld dat het aanpassen van een aantal bepalingen uit dit decreet de transparantie en de doelmatigheid van de toepassing van dit decreet kunnen verhogen. Voorzieningen waarmee een beheersovereenkomst wordt gesloten op basis van een oproep als partnerorganisaties of organisaties met terreinwerking, zijn automatisch erkend als partnerorganisatie of als organisatie met terreinwerking voor de duur van de overeenkomst. Dit betekent een forse administratieve vereenvoudiging (voorzieningen) alsook een vermindering van de beheerskosten (administratie) ten opzicht van de huidige procedure waarbij eerst een erkenning nodig was en daarna pas een beheersovereenkomst kon worden opgemaakt. Door te werken met oproepen kan de Vlaamse Regering voldoende dynamisch en beleidsgericht haar verwachtingen ten aanzien van de voorzieningen kenbaar maken. Op die manier wordt de omweg via een afzonderlijke erkenningprocedure overbodig.
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	Beleidsbrief WVG 2007 – 2008 (minister Steven Vanackere): “Besluit betreffende partnerorganisaties, organisaties met terreinwerking en individuele zorgaanbieders.” (regelgevingsagenda, p. 162)
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	Decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid.
UITVOERING	De bepaling in het mozaïekdecreet voorziet een decretale basis voor de (gewijzigde) erkenning van de partnerorganisaties of organisaties met terreinwerking, welke verder geregeld zal worden bij BVR.
ADMINISTRatieve LASTEN	Geen.

ITEM	Preventieve gezondheidsbeleid → Beheersovereenkomst.
ARTIKEL(EN)	Artikel 20.
TOELICHTING	De wijzigingsbepaling in het mozaïekdecreet m.b.t. de beheersovereenkomst betreft een taalkundige correctie van het preventiedecreet van 21 november 2003. Het begrip ‘indicatoren’ wordt vervangen door ‘evaluatiecriteriën’. En dit, zonder afbreuk te doen aan de oorspronkelijke bedoeling. De term ‘indicator’ dekt echter onvoldoende de lading.
TYPOLOGIE	☐ autoregulering ☒ regulering zonder inhoudelijke impact ☐ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	/

POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	/
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	/
ADMINISTRATIEVE LASTEN	/

ITEM	Preventieve gezondheidsbeleid → LOGO.
ARTIKEL(EN)	Artikel 21.
TOELICHTING	Deze bepaling verduidelijkt de werking van de LOGO's, conform met de huidige en de toekomstige beleidsvisie. Een LOGO is een door de Vlaamse regering erkend samenwerkingsverband voor loco-regionaal gezondheidsoverleg en -organisatie binnen een geografisch aaneengesloten gebied (preventiedecreet 21 november 2003, art.2).
TYPOLOGIE	☐ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact ☒ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	Bij de voorbereiding van diverse uitvoeringsbesluiten in het kader van het preventiedecreet, is vastgesteld dat het aanpassen van een aantal bepalingen uit dit decreet de transparantie en de doelmatigheid van de toepassing van dit decreet kunnen verhogen. In de oorspronkelijke tekst van het preventiedecreet is onvoldoende weergegeven dat de LOGO's hun opdrachten realiseren via het netwerk dat zij uitbouwen. De LOGO's werken samen met partnerorganisaties alsook organisaties met terreinwerking. Deze samenwerkingsvormen zijn van een andere orde. Partnerorganisaties hebben een decretale opdracht om de LOGO's te ondersteunen, organisaties met terreinwerking niet. Momenteel is dit, in het preventiedecreet, onvoldoende weergegeven.
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	Beleidsbrief WVG 2007 – 2008 (minister Steven Vanackere): “Besluit betreffende de Logo's (Locoregionale preventienetwerken).” (regelgevingsagenda, p. 163)
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	Decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid.
UITVOERING	Het mozaïekdecreet voorziet een decretale basis voor de verschillende samenwerking tussen LOGO's & partnerorganisaties en tussen LOGO's & organisaties met terreinwerking.
ADMINISTRATIEVE LASTEN	Geen.

ITEM	Preventieve gezondheidsbeleid → Uitbetaling voorschotten subsidies.
ARTIKEL(EN)	Artikel 22.
TOELICHTING	Met deze bepaling wordt de uitbetaling van voorschotten op subsidies, verleend ter uitvoering van dit decreet, vrijgesteld van het voorafgaande visum van het Rekenhof.
TYPOLOGIE	☐ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact ☒ regulering met inhoudelijke impact

INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	Bij de voorbereiding van diverse uitvoeringsbesluiten in het kader van het preventiedecreet, is vastgesteld dat het aanpassen van een aantal bepalingen uit dit decreet de transparantie en de doelmatigheid van de toepassing van dit decreet kunnen verhogen. In een klantgerichte werking is een te late uitbetaling van subsidies één van de te vermijden problemen. Gezien deze subsidies zullen toegekend worden op basis van uitvoeringsbesluiten bij het decreet is het verantwoord om het voorafgaande visum door het Rekenhof van de genoemde voorschotten achterwege te laten.
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	Beleidsbrief WVG 2007 – 2008 (minister Steven Vanackere): “Besluit betreffende partnerorganisaties, organisaties met terreinwerking en individuele zorgaanbieders.” (regelgevingsagenda, p. 162) “Besluit betreffende de Logo’s (Locoregionale preventienetwerken).” (regelgevingsagenda, p. 163)
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	Decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid.
UITVOERING	Met deze decretale toevoeging zullen subsidievoorschotten uitbetaald worden, zonder voorafgaandelijk visum van het Rekenhof.
ADMINISTRATIEVE LASTEN	Geen.

ITEM	Preventieve gezondheidsbeleid → IVA Kind en Gezin.
ARTIKEL(EN)	Artikel 23.
TOELICHTING	De verwijzing naar het decreet van 29 mei 1984 betreffende Kind en Gezin, wordt vervangen door een geactualiseerde verwijzing naar het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin.
TUPOLOGIE	☒ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact ☐ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	/
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	/
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	/
ADMINISTRATIEVE LASTEN	/

ITEM	Preventieve gezondheidsbeleid → Erkennung van afdelingen & departementen medisch toezicht.
ARTIKEL(EN)	Artikelen 24 tot en met 28.
TOELICHTING	In opvolging van een advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State wordt een expliciete decretale basis gecreëerd voor de erkenning van afdelingen en departementen medisch toezicht, in het kader van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.
TUPOLOGIE	☐ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact

	✓ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	Bij de voorbereiding van diverse uitvoeringsbesluiten in het kader van het preventiedecreet, is vastgesteld dat het aanpassen van een aantal bepalingen uit dit decreet de transparantie en de doelmatigheid van de toepassing van dit decreet kunnen verhogen. In een advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State werd, gelet op de rechtszekerheid, aangedrongen op de expliciete decretale basis voor de erkenning van afdelingen en departementen medisch toezicht.
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	Beleidsbrief WVG 2007 – 2008 (minister Steven Vanackere): “Besluiten betreffende het erkennen van afdelingen of departementen medisch toezicht in de bedrijfsgezondheidszorg.” (regelgevingsagenda, p. 163)
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	Decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid. Wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.
UITVOERING	De bepaling in het mozaïekdecreet voorziet de noodzakelijke decretale basis voor de erkenning van afdelingen en departementen medisch toezicht, welke verder uitgewerkt zal worden in een BVR.
ADMINISTRATIEVE LASTEN	Geen.

ITEM	Ouderenbeleid en thuiszorg
ARTIKEL(EN)	Artikel 29.
TOELICHTING	De Vlaamse regering plant een nieuw uitvoeringsbesluit dat zowel de brandveiligheidsnormen die gelden voor de ouderen- en bepaalde thuiszorgvoorzieningen, wijzigt als de procedures vastlegt die moeten gevolgd worden voor het aantonen van het naleven van deze normen. Artikel 18 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden (18 december 1991) zou deze procedure doorkruisen en heeft geen enkele zin meer van zodra desbetreffend besluit van kracht wordt. Met een bepaling in het mozaïekdecreet wordt dit artikel dan ook opgeheven.
TPOLOGIE	☐ autoregulering ☒ regulering zonder inhoudelijke impact ☐ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	/
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	/
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	/
ADMINISTRATIEVE LASTEN	/

ITEM	Verzorgingsvoorzieningen → Aanvullende programmatienormen en erkenningsnormen.
ARTIKEL(EN)	Artikelen 30 tot en met 32.
TOELICHTING	Deze decretale toevoeging schept de juridische basis die de Vlaamse

	Regering toestaat eigen Vlaamse erkenningsnormen uit te vaardigen voor verzorgingsvoorzieningen met inachtneming van de erkenningsnormen die de federale overheid heeft uitgevaardigd.
TYPOLOGIE	☐ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact ☒ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	Het decreet van 23 mei 2003 betreffende de indeling in zorgregio's en betreffende de samenwerking en de programmatie van de verzorgingsvoorzieningen en welzijnsvoorzieningen maakt het voor de Vlaamse Regering mogelijk aanvullende programmatiecriteria en erkenningsnormen te bepalen. Maar die criteria en normen kunnen uitsluitend betrekking hebben op territoriale aspecten. Met deze bepaling wordt een meer algemene decretale basis gecreëerd, die de Vlaamse Regering in staat stelt bijkomende programmatie- en erkenningsnormen te bepalen.
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	Initiatief agentschap Zorg en Gezondheid.
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	Decreet van 23 mei 2003 betreffende de indeling in zorgregio's en betreffende de samenwerking en de programmatie van gezondheids- en welzijnsvoorzieningen. Arrest nr. 83/98 van 15 juli 1998 van het Grondwettelijk Hof.
UITVOERING	De bepaling in het mozaïekdecreet voorziet de noodzakelijke decretale basis voor Vlaamse erkenningsnormen, welke verder uitgewerkt zullen worden in een BVR.
ADMINISTRATIEVE LASTEN	Geen.

ITEM	Verzorgingsvoorzieningen → Procedures.
ARTIKEL(EN)	Artikelen 33 tot en met 34.
TOELICHTING	Deze bepaling voorziet de decretale basis voor de volgende besluiten van de Vlaamse Regering: - BVR 18 februari 1997 tot vaststelling van de procedure voor de erkenning en de sluiting van ziekenhuizen, ziekenhuisdiensten, onderdelen van ziekenhuizen, en samenwerkingsvormen. - BVR 18 februari 1997 tot vaststelling van de procedure voor het verkrijgen van een planningsvergunning en een exploitatievergunning voor intramurale en transmurale voorzieningen in de gezondheidszorg. - BVR 18 februari 1997 tot vaststelling van de procedure voor de erkenning en de sluiting van rust- en verzorgingstehuizen, psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen en samenwerkingsverbanden van psychiatrische instellingen en diensten.
TYPOLOGIE	☐ autoregulering ☒ regulering zonder inhoudelijke impact ☐ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	/
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	/
JURIDISCHE	/

BELEIDSRUIMTE	
UITVOERING	/
ADMINISTRATIEVE LASTEN	/

ITEM	Verzorgingsvoorzieningen → Maatregelen bij niet-naleving van de erkenningsnormen.
ARTIKEL(EN)	Artikelen 35 tot en met 37.
TOELICHTING	Diverse bepalingen in het mozaïekdecreet bieden de Vlaamse Regering de (decretale) mogelijkheid om maatregelen te nemen bij niet-naleving van de erkenningsnormen.
TYPOLOGIE	☐ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact ☒ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	Met het oog op de naleving van de erkenningsnormen voor verzorgingsvoorzieningen, dient een bepaling ingevoegd te worden die de Vlaamse Regering de mogelijkheid biedt om de normen af te dwingen. Zolang niet verholpen is aan bepaalde vastgestelde inbreuken op de erkenningsnormen, moet de Vlaamse Regering beschikken over maatregelen zoals buitengebruikstelling, stopzetting van bepaalde activiteiten, dwingende instructie indien de veiligheid of de gezondheid van de gebruikers dit vereisen,...
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	Initiatief agentschap Zorg en Gezondheid.
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	Het mozaïekdecreet voorziet de noodzakelijke decretale basis om maatregelen te nemen bij niet-naleving van de erkenningsnormen. De voorwaarden en de procedure worden verder uitgewerkt in een BVR.
ADMINISTRATIEVE LASTEN	Geen.

ITEM	Verzorgingsvoorzieningen → Maatregelen in geval van illegale exploitatie van een psychiatrisch verzorgingstehuis of een initiatief beschut wonen.
ARTIKEL(EN)	Artikelen 38 tot en met 40.
TOELICHTING	Diverse bepalingen in het mozaïekdecreet bieden de Vlaamse Regering de (decretale) mogelijkheid om maatregelen te nemen bij illegale exploitatie van een psychiatrisch verzorgingstehuis of een initiatief beschut wonen.
TYPOLOGIE	☐ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact ☒ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	De exploitatie van een psychiatrisch verzorgingstehuis of van een initiatief beschut wonen wanneer de exploitant niet beschikt over de daartoe wettelijke of decretaal vereiste planningsvergunning of erkenning, is verboden. Met het oog op de naleving van deze bepaling, heeft de Vlaamse

	Regering nood aan maatregelen die de mogelijkheid bieden om een sluitingsbevel te geven wanneer bevoegde ambtenaren vaststellen dat een psychiatrisch verzorgingstehuis of een initiatief beschut wonen wordt geëxploiteerd, zonder te beschikken over de door de (federale) wet of het (Vlaams) decreet vereiste planningsvergunning of erkenning. Wanneer dit sluitingsbevel niet vrijwillig nageleefd wordt door de betrokkenen, moet de Vlaamse overheid de mogelijkheid krijgen om maatregelen te nemen om tot gedwongen sluiting van de betrokken voorziening over te gaan.
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	Initiatief agentschap Zorg en Gezondheid.
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	Het mozaïekdecreet voorziet de noodzakelijke decretale basis om maatregelen te nemen bij de illegale exploitatie van een psychiatrisch verzorgingstehuis of een initiatief beschut wonen. De maatregelen en de procedure worden verder uitgewerkt in een BVR.
ADMINISTRATIEVE LASTEN	Geen.

ITEM	Personen met een handicap → Artikelverwijzing.
ARTIKEL(EN)	Artikel 41 & 43.
TOELICHTING	In artikel 13 & artikel 19 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap wordt verwezen naar verschillende, andere artikelen uit datzelfde decreet. De verwijzingen zijn niet correct en worden met deze bepaling rechtgezet. Het betreft dus een verbetering van een materiële fout.
TYPLOGIE	☐ autoregulering ☒ regulering zonder inhoudelijke impact ☐ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	/
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	/
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	/
ADMINISTRATIEVE LASTEN	/

ITEM	Personen met een handicap → Handicap.
ARTIKEL(EN)	Artikel 42.
TOELICHTING	In artikel 14 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap wordt de term 'schade' gehanteerd in plaats van 'handicap'. Deze terminologie is foutief en wordt met deze bepaling rechtgezet. Het betreft dus een taalkundige correctie.
TYPLOGIE	☐ autoregulering ☒ regulering zonder inhoudelijke impact

	☐ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	/
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	/
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	/
ADMINISTRATIEVE LASTEN	/

ITEM	Personen met een handicap → Verblijfsvoorwaarden.
ARTIKEL(EN)	Artikel 44.
TOELICHTING	In artikel 21 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap wordt verwezen naar de verblijfsvoorwaarden waaraan de gerechtigden op tegemoetkoming moeten voldoen. Die bepaling neemt - foutief - voorwaarden over uit het decreet van 27 juni 1990. Met deze bepaling wordt dit rechtgezet. Het betreft dus een verbetering van een materiële fout.
TPOLOGIE	☐ autoregulering ✓ regulering zonder inhoudelijke impact ☐ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	/
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	/
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	/
ADMINISTRATIEVE LASTEN	/

ITEM	Integrale Jeugdhulp → Inwerkingtreding
ARTIKEL(EN)	Artikel 48.
TOELICHTING	De artikelen uit het decreet van 7 mei 2004 betreffende Integrale Jeugdhulp die betrekking hebben op de organisatie van de toegangspoort, de indicatiestelling en de toewijzing, op de trajectbegeleiding en op de gegevensuitwisseling treden normaal in werking op 1 januari 2008. De uitvoering van deze bepalingen vereist echter het nodige onderzoek en vergt heel wat voorbereiding. De vooropgestelde timing is niet haalbaar. Het mozaïekdecreet voorziet de mogelijkheid dat de Vlaamse Regering de datum van inwerkingtreding vaststelt zodra de uitvoeringsbesluiten bij die bepalingen gefinaliseerd zijn.
TPOLOGIE	☐ autoregulering ✓ regulering zonder inhoudelijke impact ☐ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	

AANLEIDING / DOEL	/
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	/
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	/
ADMINISTRATIEVE LASTEN	/

ITEM	Integrale Jeugdhulp → Verwijzing naar decreet Bijzondere Jeugdbijstand
ARTIKEL(EN)	Artikelen 45 tot en met 47 & 49 tot en met 51.
TOELICHTING	Het mozaïekdecreet voorziet een wetgevingstechnische aanpassing van diverse decreten tengevolge van het decreet Bijzondere Jeugdbijstand van 7 maart 2008 dat in de plaats komt van de gecoördineerde decreten van 4 april 1990 inzake bijzondere jeugdbijstand. Het betreft een wijziging van: - decreet van 7 mei 2004 betreffende de Integrale Jeugdhulp, - decreet van 7 mei 2004 betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de Integrale Jeugdhulp, - decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, - decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I.
TPOLOGIE	☐ autoregulering ☒ regulering zonder inhoudelijke impact ☐ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	/
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	/
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	/
ADMINISTRATIEVE LASTEN	/

ITEM	Wijzigingen met betrekking tot de Strategische Adviesraad voor het Vlaams Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en de Adviescommissie voor voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.
ARTIKEL(EN)	Artikelen 52 tot en met 54.
TOELICHTING	De Adviescommissie voor voorzieningen Welzijn, Volksgezondheid en Gezin komt in de plaats van de Vlaamse Adviesraad voor de erkenning van verzorgingsvoorzieningen. De verwijzing naar dit orgaan in diverse decreten wordt - met deze bepaling in het mozaïekdecreet - aangepast.
TPOLOGIE	☐ autoregulering ☒ regulering zonder inhoudelijke impact ☐ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	/
POLITIEKE	/

BELEIDSRUIMTE	
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	/
ADMINISTRATIEVE LASTEN	/

ITEM	Erkenning van voorzieningen van welzijn, volksgezondheid en gezin.
ARTIKEL(EN)	Artikel 55.
TOELICHTING	De Vlaamse regering wordt gemachtigd om een eenvormige erkenningprocedure te bepalen voor de voorzieningen van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.
TYPOLOGIE	☐ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact ☒ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	De Vlaamse regering heeft nood aan een juridische grondslag om de erkenningsprocedure te regelen ten aanzien van WVG voorzieningen wanneer geen specifieke decretale bepalingen betreffende die voorzieningen de Vlaamse Regering daartoe machtigen.
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	/
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	/
UITVOERING	Dit decreet voorziet de decretale basis voor de Vlaamse Regering om de erkenningsprocedure te regelen voor de voorzieningen die zij aanwijst. Zowel de procedures als de bepaling op welke voorzieningen de procedureregels van toepassing zijn, zal verder uitgewerkt worden in een BVR.
ADMINISTRATIEVE LASTEN	Geen.

ITEM	Kind en Gezin.
ARTIKEL(EN)	Artikel 56.
TOELICHTING	Deze bepaling versoepelt de regeling, opgenomen in het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap Kind en Gezin, met betrekking tot de taalkennis van het personeel in erkende of gesubsidieerde voorzieningen.
TYPOLOGIE	☐ autoregulering ☐ regulering zonder inhoudelijke impact ☒ regulering met inhoudelijke impact
INDIEN REGULERING MET INHOUDELIJKE IMPACT	
AANLEIDING / DOEL	De huidige regeling met betrekking tot de vereisten aangaande taalkennis is niet logisch en sluit niet aan bij de realiteit. Men eist een grondige kennis van het Nederlands van <i>alle</i> personeelsleden, te bewijzen aan de hand van een diploma of via een examen bij Selor. Het mozaïekdecreet voorziet: - een 'geattesteerde' kennis in plaats van een 'grondige' kennis; - het opleggen van een geattesteerde kennis aan diegene die instaan voor de administratieve contacten met de overheid of voor de dienstverlening aan ouders en gezinnen;

	- de mogelijkheid dat de Vlaamse Regering de wijze bepaalt waarop de kennis aangetoond wordt.
POLITIEKE BELEIDSRUIMTE	/
JURIDISCHE BELEIDSRUIMTE	Decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap Kind en Gezin.
UITVOERING	Dit decreet voorziet een decretale wijziging van de voorschriften met betrekking tot de taalkennis van het personeel in erkende en gesubsidieerde voorzieningen. De wijze van attestering wordt uitgewerkt in een BVR.
ADMINISTRATIEVE LASTEN	Geen.

4 Contact

Jan WENS*Juridisch team*

Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
Afdeling Beleidsontwikkeling
Koning Albert II-laan 35 bus 30, 1030 Brussel
02 553 32 19

jan.wens@wvg.vlaanderen.be

Els DUFOUR*Team beleidscoördinatie*

Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
Afdeling Beleidsontwikkeling
Koning Albert II-laan 35 bus 30, 1030 Brussel
02 553 31 49

els.dufour@wvg.vlaanderen.be